Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B** **DIREKTIVA 2002/83/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 5. novembra 2002

o življenjskem zavarovanju

(EGT L 345 , 19.12.2002, s. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva Sveta 2004/66/ES z dne 26 aprila 2004	L 168	35	1.5.2004
►**M2**	Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005	L 79	9	24.3.2005
►**M3**	Direktiva 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2005	L 323	1	9.12.2005

▼B

DIREKTIVA 2002/83/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 5. novembra 2002

o življenjskem zavarovanju

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti ter zlasti členov 47(2) in 55 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Prva Direktiva Sveta 79/267/EGS z dne 5. marca 1979 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega življenjskega zavarovanja ([4]), druga Direktiva Sveta 90/619/EGS z dne 8. novembra 1990 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o neposrednem življenjskem zavarovanju, ki določa določbe za olajšanje učinkovitega uresničevanja svobode opravljanja storitev in o spremembah Direktive 79/267/EGS ([5]), in Direktiva Sveta 92/96/EGS z dne 10. novembra 1992 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o neposrednem življenjskem zavarovanju, ki spreminja Direktivi 79/267/EGS in 90/619/EGS (tretja direktiva o življenjskem zavarovanju) ([6]), so bile večkrat bistveno spremenjene. Ker so potrebne nadaljnje spremembe, je treba zaradi jasnosti direktive preoblikovati.

(2) Da bi olajšali začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti življenjskega zavarovanja, je bistveno odpraviti nekatere razlike, ki obstajajo med nacionalnimi zakonodajami o nadzoru. Da bi ta cilj dosegli ter hkrati zavarovalcem in upravičencem v vseh državah članicah zagotovili ustrezno zaščito, je treba predpise o finančnih garancijah, ki jih zahtevajo zavarovalnice, ki se ukvarjajo z življenjskim zavarovanjem, uskladiti.

(3) Treba je dokončno vzpostaviti notranji trg na področju neposrednega življenjskega zavarovanja z vidika pravice do ustanavljanja, pa tudi svobode opravljanja storitev, da bi zavarovalnicam s sedežem v Skupnosti olajšali kritje obveznosti znotraj Skupnosti, zavarovalcem pa omogočili, da se ne zavarujejo samo pri zavarovateljih s sedežem v njihovi lastni državi, ampak tudi pri zavarovateljih, ki imajo sedež poslovanja v Skupnosti in imajo sedež v drugih državah članicah.

(4) Po Pogodbi je vsaka diskriminacija v zvezi s svobodnim opravljanjem storitev na podlagi dejstva, da neka zavarovalnica nima sedeža v državi članici, v kateri se storitve opravljajo, prepovedana. Ta prepoved se uporablja za storitve, ki jih opravlja katera koli zavarovalnica v Skupnosti ne glede na to, ali gre za glavni sedež ali zastopstvo ali podružnico zavarovalnice.

([1]) UL C 365 E, 19.12.2002, str. 1.
([2]) UL C 123, 25.4.2001, str. 24.
([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 15. marca 2001 (UL C 343, 5.12.2001, str. 202), Skupno stališče Sveta z dne 27. maja 2002 (UL C 170 E, 16.7.2002, str. 45) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 25. septembra 2002 (še ni bil objavljen v Uradnem listu).
([4]) UL L 63, 13.3.1979, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 77, 20.3.2002, str. 11).
([5]) UL L 330, 29.11.1990, str. 50. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 92/96/EGS (UL L 360, 9.12.1992, str. 1).
([6]) UL L 360, 9.12.1992, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2000/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 290, 17.11.2000, str. 27).

▼B

(5) Zato direktiva predstavlja pomemben korak pri združevanju nacionalnih trgov v skupni trg, tej fazi pa je treba dodati druge instrumente Skupnosti z namenom, da bi vsem zavarovalcem omogočili, da se zavarujejo pri katerem koli zavarovatelju s sedežem v Skupnosti, ki v Skupnosti opravlja dejavnosti iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, in jim pri tem zagotovili ustrezno zaščito.

(6) Ta direktiva je del celotne zakonodaje Skupnosti na področju življenjskega zavarovanja, ki vključuje tudi Direktivo Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic ([1]).

(7) Cilj sprejetega pristopa je, da se doseže taka uskladitev, ki je bistvena, potrebna in zadostna za dosego medsebojnega priznavanja dovoljenj ter nadzora varnega in skrbnega poslovanja, kar bi omogočilo izdajo enotnega dovoljenja, ki bi veljalo na celotnem območju Skupnosti, in uporabo načela nadzora domače države članice.

(8) Zato je pogoj za začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti zavarovanja izdaja enotnega uradnega dovoljenja, ki ga izdajo pristojni organi države članice, v kateri ima zavarovalnica svoj sedež. Tako dovoljenje podjetju omogoča, da iz naslova pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev dejavnost opravlja na celotnem območju Skupnosti. Država članica, v kateri ima zavarovalnica podružnico ali v kateri opravlja storitve, od zavarovalnic, ki v njej želijo opravljati dejavnost zavarovanja in ki so že dobile dovoljenje v njihovi domači državi članici, ne sme zahtevati, da zaprosijo za novo dovoljenje.

(9) Pristojni organi zavarovalnici ne smejo izdati dovoljenja ali ga podaljšati, če jim tesne povezave med določeno zavarovalnico in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami lahko preprečijo izvajanje učinkovitega nadzora. Tudi zavarovalnice, ki so že pridobile dovoljenje, morajo pristojne organe zadovoljiti v tem pogledu.

(10) Opredelitev „tesnih povezav” v tej direktivi določa minimalna merila, to pa državam članicam ne preprečuje, da bi jo uporabile tudi za druge situacije in ne le tiste, ki jih predvideva navedena opredelitev.

(11) Samo dejstvo, da neka zavarovalnica pridobi znaten del kapitala družbe, še ne predstavlja udeležbe v smislu „tesnih povezav”, če zavarovalnica ta del pridobi le kot začasno naložbo, ki ne omogoča vplivanja na organizacijo ali finančno politiko zavarovalnice.

(12) Načelo medsebojnega priznavanja in nadzora domače države zahteva, da pristojni organi držav članic ne smejo izdati dovoljenja ali morajo dovoljenje odvzeti, če dejavniki, kot je vsebina poslovnih programov ali geografska razporeditev dejavnosti, ki jih podjetje dejansko opravlja, jasno kažejo, da se je zavarovalnica odločila za pravni sistem ene države članice z namenom, da bi se izognila strožjim standardom, ki veljajo v drugi državi članici, na katere ozemlju opravlja ali namerava opravljati večji del svojih dejavnosti. Zavarovalnica mora dovoljenje pridobiti v državi članici, v kateri ima registriran svoj sedež. Države članice morajo zahtevati tudi, da je sedež zavarovalnice vedno v njeni domači državi in da zavarovalnica tam dejansko opravlja svojo dejavnost.

(13) Iz praktičnih razlogov je zaželeno, da se opredeli opravljanje storitev ob upoštevanju sedeža zavarovatelja in kraja, v katerem naj bi se obveznosti prevzele. Zato je treba opredeliti tudi obveznosti. Zaželeno pa je tudi, da se razlikuje med dejavnostmi, ki se opravljajo iz naslova pravice do ustanavljanja, in dejavnostmi, ki se opravljajo iz naslova svobode opravljanja storitev.

([1]) UL L 374, 31.12.1991, str. 7.

▼B

(14) Zlasti za določitev dejavnosti, za katere je potrebno obvezno dovoljenje, je potrebna razvrstitev zavarovanj po vrstah.

(15) Nekatere družbe za vzajemno zavarovanje, ki zaradi svojega pravnega statusa izpolnjujejo zahteve glede varnosti in drugih izrecnih finančnih garancij, je treba izključiti iz obsega te direktive. Izključiti je treba tudi nekatere organizacije, katerih dejavnosti pokrivajo samo zelo ozek sektor in jih omejuje njihov akt o ustanovitvi.

(16) Pogoj za življenjska zavarovanja je uradno dovoljenje in nadzor v vsaki državi članici. Treba je določiti pogoje za izdajo ali odvzem takega dovoljenja. Določiti je treba pravico do sodnega varstva, če se dovoljenje zavrne ali odvzame.

(17) Zaželeno je razjasniti pooblastila in ukrepe nadzora, ki jih imajo pristojni organi. Zaželeno je tudi, da se določijo izrecne določbe o začetku opravljanja, opravljanju in nadzoru dejavnosti v okviru svobode opravljanja storitev.

(18) Pristojni organi domače države članice morajo biti pristojni za nadzor nad finančno solidnostjo zavarovalnic, vključno z njihovo plačilno sposobnostjo, oblikovanjem ustreznih zavarovalnotehničnih rezervacij in kritjem teh rezervacij z ustreznimi sredstvi.

(19) Primerno je zagotoviti možnost izmenjave podatkov med pristojnimi organi in organi ali telesi, ki po svoji funkciji pomagajo krepiti trdnost finančnega sistema. Da bi ohranili zaupno naravo posredovanih podatkov, pa mora seznam naslovnikov ostati strogo omejen.

(20) Nekatera ravnanja, kot so goljufije in kršitve na podlagi notranjih zaupnih informacij, lahko vplivajo na trdnost, vključno z integriteto, finančnega sistema, celo če gre za druga podjetja, ki niso zavarovalnice.

(21) Treba je določiti pogoje, pod katerimi je navedena izmenjava podatkov dovoljena.

(22) Če je določeno, da se lahko podatki razkrijejo samo z izrecnim soglasjem pristojnih organov, lahko ti po potrebi svoje soglasje pogojujejo z izpolnjevanjem strožjih pogojev.

(23) Države članice lahko sklenejo dogovore o izmenjavi podatkov s tretjimi državami, če za razkrite podatke veljajo ustrezna zagotovila o varovanju poslovne skrivnosti.

(24) Da bi okrepili nadzor varnega in skrbnega poslovanja zavarovalnic ter zagotovili boljšo zaščito njihovih strank, je treba določiti, da mora biti revizor dolžan nemudoma poročati pristojnim organom, če se pri opravljanju njegovih nalog, kakor določa ta direktiva, seznani z nekaterimi dejstvi, ki lahko resno vplivajo na finančno stanje ali upravno ali računovodsko organiziranost zavarovalnice.

(25) Ob upoštevanju predvidenega cilja je zaželeno, da države članice določijo, da taka dolžnost velja v vseh razmerah, ko revizor pri opravljanju njegovih nalog v podjetju, ki je tesno povezano z zavarovalnico, ugotovi taka dejstva.

(26) Dolžnost revizorjev, da po potebi pristojne organe obvestijo o nekaterih dejstvih in odločitvah v zvezi z zavarovalnico, če taka dejstva pri opravljanju njihovih nalog v podjetju, ki ni zavarovalnica, ugotovijo, sama po sebi ne spremeni niti narave njihovih nalog v navedenem podjetju niti načina, kako morajo te naloge v navedenem podjetju opraviti.

(27) Opravljanje upravljalskih nalog v skupinskih pokojninskih skladih v nobenih okoliščinah ne more vplivati na pooblastila zadevnih organov v zvezi s subjekti, ki so lastniki sredstev, s katerimi se upravlja.

(28) Nekatere določbe te direktive določajo minimalne standarde. Domača država članica lahko za zavarovalnice, kateri dovoljenje izdajo njeni pristojni organi, določi strožja pravila.

▼B

(29) Pristojni organi držav članic morajo imeti na voljo taka sredstva za nadzor, ki so potrebna, da se na celem območju Skupnosti zagotovi pravilno opravljanje dejavnosti zavarovalnic ne glede na to, ali se opravljajo iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev. Zlasti pa morajo imeti možnost, da uvedejo ustrezne zaščitne ukrepe ali naložijo sankcije za preprečevanje nepravilnosti ali kršitev določb o zavarovalnem nadzoru.

(30) Določbe o prenosu zavarovalnih portfeljev bi morale vključevati določbe, ki bi se izrecno nanašale na prenos portfelja zavarovalnih pogodb na drugo podjetje, ki bi bil sklenjen v okviru svobode opravljanja storitev.

(31) Določbe o prenosih zavarovalnih portfeljev morajo biti usklajene s sistemom enotnega uradnega dovoljenja, ki ga določa ta direktiva.

(32) Podjetjem, ustanovljenim po datumih iz člena 18(3), ne bi smeli dovoliti, da hkrati opravljajo dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja. Državam članicam je treba dovoliti, da podjetjem, ki so na datume iz Člena (18)3 te dejavnosti opravljala hkrati, dovolijo, da to delajo še naprej, če za vsako svojo dejavnost sprejmejo ločeno vodenje, da bi zaščitili interese zavarovalcev življenjskega zavarovanja in zavarovalcev neživljenjskega zavarovanja ter da minimalnih finančnih obveznosti ene od dejavnosti ne bi nosila druga dejavnost. Državam članicam je treba dati možnost, da se odločijo, ali bodo od zavarovalnic, ki imajo sedež na njihovem ozemlju in ki hkrati opravljajo dejavnost življenjskega in neživljenjskega zavarovanja, zahtevale, da s tem prenehajo. Za specializirane zavarovalnice mora veljati tudi poseben nadzor, če zavarovalnice, ki se ukvarjajo z neživljenjskim zavarovanjem, pripadajo isti finančni skupini kakor zavarovalnice, ki se ukvarjajo z življenjskim zavarovanjem.

(33) Nobena določba te direktive sestavljenim zavarovalnicam ne preprečuje, da bi se razdelile v dve zavarovalnici, od katerih bi ena opravljala dejavnosti življenjskega zavarovanja, druga pa neživljenjskega zavarovanja. Da bi omogočili, da se taka delitev izvede pod čimboljšimi pogoji, je zaželeno, da se državam članicam po pravilih Skupnosti o konkurenčnem pravu dovoli, da zagotovijo ustrezno davčno ureditev, zlasti v zvezi s kapitalskimi dobički, ki bi jih taka delitev lahko povzročila.

(34) Tistim državam članicam, ki to želijo, je treba dati možnost, da istim zavarovalnicam izdajo dovoljenja za zavarovalne vrste v Prilogi 1 in dejavnosti, ki sodijo v vrsti 1 in 2 v Prilogi Direktive Sveta 73/239/EGS z dne 24. julija 1973 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja ([1]). Za to možnost pa lahko veljajo določeni pogoji v zvezi z izpolnjevanjem računovodskih predpisov in predpisov o prenehanju zavarovalnic.

(35) Za zaščito zavarovancev je potrebno, da vsaka zavarovalnica zagotovi zadostne zavarovalno-tehnične rezervacije. Izračun takih rezervacij večinoma temelji na zavarovalno-tehničnih načelih. Ta načela je treba uskladiti, da se olajša medsebojno priznavanje načel varnega in skrbnega poslovanja, ki se uporabljajo v različnih državah članicah.

(36) Ker je v interesu varnega in skrbnega poslovanja zaželeno, da se vzpostavi minimalna uskladitev pravil, ki omejujejo obrestno mero, ki se uporablja pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij. Ker so obstoječe metode vse enako pravilne, smotrne in enakovredne, se zdi primerno, da se državam članicam dovoli prosta izbira metode, ki se bo uporabljala.

([1]) UL L 228, 16.8.1973, str. 3. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 77, 20.3.2002, str. 17).

▼B

(37) Pravila, ki urejajo izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij, in pravila, ki urejajo razpršitev, lokacijo in usklajenost naložb za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij, je treba uskladiti, da se olajša medsebojno priznavanje pravil držav članic. Ta uskladitev mora upoštevati liberalizacijo pretoka kapitala po členu 56 Pogodbe ter napredek Skupnosti na poti do ekonomske in monetarne unije.

(38) Države članice od zavarovalnic ne smejo zahtevati, da sredstva, s katerimi pokrivajo svoje zavarovalno-tehnične rezervacije, naložijo v posamezne vrste sredstev, ker bi bila taka zahteva nezdružljiva z liberalizacijo pretoka kapitala po členu 56 Pogodbe.

(39) Potrebno je, da imajo zavarovalnice poleg zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z zadostnimi matematičnimi rezervacijami za izpolnitev njihovih obveznosti iz zavarovalnih pogodb, dodatno rezervo, znano kot minimalni kapital, ki jo predstavljajo prosta sredstva in s soglasjem pristojnih organov druga implicitna sredstva, ki delujejo kot varovalo pred neugodnimi poslovnimi nihanji. Ta zahteva je pomembna sestavina nadzora varnega in skrbnega poslovanja za zaščito zavarovancev in zavarovalcev. Za zagotovitev, da so zahteve, postavljene v take namene, določene po objektivnih merilih, s čimer bodo enako velike zavarovalnice postavljale v enak konkurenčni položaj, je zaželeno, da se določi, da je ta minimalni kapital odvisen od obveznosti zavarovalnice in narave ter resnosti tveganj, ki jih predstavljajo razne dejavnosti, ki sodijo na področje uporabe te direktive. Ta kapital se mora torej spreminjati glede na to, ali se tveganja nanašajo samo na naložbo, smrt ali upravljanje. Zato ga je treba določiti v obliki matematičnih rezervacij in rizičnega kapitala, za katerega je zavarovalnica sklenila zavarovalne pogodbe, prejetih premij ali franšiz, samo rezervacij ali sredstev tontin.

(40) Direktiva 92/96/EGS je določila začasno opredelitev urejenega trga do sprejetja direktive o naložbenih storitvah na področju vrednostnih papirjev, ki bi navedeni koncept uskladila na ravni Skupnosti. Direktiva Sveta 93/22/EGS z dne 10. maja 1993 o naložbenih storitvah na področju vrednostnih papirjev ([1]) opredeljuje urejeni trg, čeprav iz njenega področja uporabe izključuje dejavnosti življenjskega zavarovanja. Primerno je, da se koncept urejenega trga uporabi tudi za dejavnosti življenjskega zavarovanja.

(41) Seznam sredstev, ki lahko sestavljajo minimalni kapital po tej direktivi, upošteva nova finančna sredstva in možnosti, ki so dovoljene drugim finančnim institucijam za oblikovanje njihovih lastnih sredstev. Glede na razvoj na trgu v smeri pozavarovalnega kritja, ki ga kupijo prvotni zavarovatelji, je potrebno, da imajo pristojni organi pooblastila, da lahko v nekaterih okoliščinah zahtevo glede minimalnega kapitala znižajo. Da bi izboljšali kakovost minimalnega kapitala, je treba možnost vključitve bodočih dobičkov v razpoložljivi minimalni kapital omejiti in bi morali zanjo veljati pogoji, v vsakem primeru pa bi po letu 2009 morala prenehati veljati.

(42) Zahtevati je treba zajamčeni kapital, katerega znesek in sestava bosta taka, da bosta zagotovila, da imajo zavarovalnice ob njihovi ustanovitvi zadostna sredstva in da se njihov minimalni kapital v nadaljnjem poslovanju v nobenem primeru ne zniža pod minimalno mejo varnosti. Celoten ali določen del tega zajamčenega kapitala morajo sestavljati eksplicitna sredstva.

(43) Da bi se v bodoče izognili večjim in hitrim zvišanjem zneska minimalnega zajamčenega kapitala, je treba oblikovati mehanizem za njegovo zviševanje v skladu z evropskim indeksom cen življenjskih potrebščin. Ta direktiva naj bi določila minimalna

([1]) UL L 141, 11.6.1993, str. 27. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta.

▼B

merila za zahteve glede minimalnega kapitala, domače države članice pa naj bi imele možnost določiti strožja pravila za zavarovalnice, katerim dovoljenje izdajo njihovi pristojni organi.

(44) Veljavni predpisi držav članic o pogodbenem pravu, ki se uporabljajo za dejavnosti iz te direktive, se med seboj razlikujejo. Uskladitev zavarovalnega pogodbenega prava ni predpogoj za dosego notranjega trga na področju zavarovanj. Zato lahko priložnost, dana državam članicam, da za zavarovalne pogodbe, ki pokrivajo obveznosti znotraj njihovega ozemlja, predpišejo uporabo svoje zakonodaje, zagotovi ustrezne zaščitne ukrepe za zavarovalce. Pravica, da se za pravo, ki se uporablja za pogodbo, prosto izbere pravo, ki ni pravo države, v kateri se nahaja obveznost, se v nekaterih primerih odobri po pravilih, ki upoštevajo posebne okoliščine.

(45) Za pogodbe življenjskega zavarovanja je treba zavarovalcem dati priložnost, da v času od 14 do 30 dni odstopijo od pogodbe.

(46) V okviru notranjega trga je v interesu zavarovalcev, da imajo dostop do čimveč zavarovalnih produktov, ki so na voljo v Skupnosti, tako da lahko izbirajo, kateri najbolje ustreza njihovim potrebam. Naloga držav članic, v katerih se nahaja obveznost, je zagotoviti, da zavarovalnicam nič ne bo preprečevalo, da bi znotraj ozemlja Skupnosti tržile vse zavarovalne produkte, ki se prodajajo v Skupnosti, dokler niso v nasprotju z zakoni, ki veljajo v državi članici, v kateri se nahaja obveznost, in dokler varujejo javni interes, in če javnega interesa ne varujejo predpisi domače države članice, pod pogojem, da se morajo taki predpisi uporabljati brez diskriminacije za vse zavarovalnice, ki v navedeni državi članici poslujejo, in da morajo biti objektivno potrebni in sorazmerni želenemu cilju.

(47) Države članice morajo imeti možnost zagotoviti, da zavarovalni produkti in pogodbeni dokumenti, ki se iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev na njihovih ozemljih uporabljajo za kritje obveznosti, ustrezajo takim izrecnim zakonom, ki varujejo javni interes, kakor se uporabljajo. Uporabljeni sistemi nadzora morajo ustrezati zahtevam notranjega trga, njihova uporaba pa ne sme biti predpogoj za opravljanje dejavnosti zavarovanja. S tega stališča se zdi, da sistemi za predhodno odobritev zavarovalnih pogojev niso upravičeni. Zato je treba določiti druge sisteme, ki bodo bolje ustrezali zahtevam notranjega trga in bodo vsaki državi članici omogočali, da bo zavarovancem zagotavljala ustrezno zaščito.

(48) Zagotoviti je treba sodelovanje med pristojnimi organi držav članic ter med temi organi in Komisijo.

(49) Zagotoviti je treba sistem sankcij, ki jih je treba naložiti, če zavarovalnica v državi članici, v kateri prevzame obveznost, ne ravna po predpisih, ki varujejo javni interes in se uporabljajo za zavarovalnico.

(50) Predvideti je treba ukrepe v primerih, če finančno stanje zavarovalnice postane tako, da težko izpolnjuje obveznosti, za katere je sklenila zavarovalne pogodbe. V posebnih situacijah, ko so ogrožene pravice zavarovalcev, je potrebno, da imajo pristojni organi pooblastila, da lahko dovolj zgodaj intervenirajo, vendar pa morajo pristojni organi pri izvrševanju teh pooblastil po načelih smotrnega upravljanja in ustreznem postopku obvestiti zavarovalnico o razlogih za tak ukrep nadzora. Dokler taka situacija obstaja, je treba pristojnim organom preprečiti, da bi potrdili, da ima zavarovalnica zadostni minimalni kapital.

(51) Za izvajanje aktuarskih načel po tej direktivi lahko domače države članice zahtevajo sistematično obveščanje o tehničnih podlagah, ki se uporabljajo za izračun premijskih cenikov in zavarovalno-tehničnih rezervacij, tako obvestilo o tehničnih podlagah pa mora izključevati obvestilo o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih in prodajnih cenah zavarovalnice.

▼B

(52) Na notranjem trgu zavarovalniških poslov bodo potrošniki imeli večjo in pestrejšo izbiro pogodb. Če naj bi potrošniki to raznolikost in večjo konkurenco v celoti izkoristili, jim je treba dati vse podatke, ki so potrebni za to, da jim bodo omogočili, da izberejo pogodbo, ki najbolje ustreza njihovim potrebam. Ta zahteva o obveščanju je tem bolj pomembna, ker je lahko trajanje obveznosti zelo dolgo. Zato morajo biti minimalni predpisi usklajeni, da bi potrošniki dobili jasne in natančne podatke o bistvenih značilnostih produktov, ki jim jih zavarovalnica ponuja, ter podrobne podatke o organih, na katere naslovijo kakršne koli pritožbe zavarovalcev, zavarovancev ali pogodbenih upravičencev.

(53) Oglaševanje zavarovalnih produktov je bistveno sredstvo, ki omogoča učinkovito opravljanje dejavnosti zavarovanja v Skupnosti. Zavarovalnicam je treba dovoliti prosto uporabo vseh običajnih oglaševalskih sredstev v državi članici, v kateri imajo zavarovalnice podružnico ali kjer opravljajo storitve. Države članice pa vendarle lahko zahtevajo, da se njihovi nacionalni predpisi o obliki in vsebini oglaševanja spoštujejo ne glede na to, ali jih določa zakonodaja Skupnosti o oglaševanju ali jih države članice sprejmejo v javnem interesu.

(54) V okviru notranjega trga nobena država članica ne sme še naprej prepovedovati opravljanja dejavnosti zavarovanja na njenem ozemlju iz naslova pravice do ustanavljanja in svobodi opravljanja storitev.

(55) V nekaterih državah članicah za zavarovalne posle ne veljajo nobene oblike posredne obdavčitve, večina pa uporablja posebne davke in druge oblike prispevkov. Sestava takih davkov in prispevkov ter njihove stopnje se med državami članicami, v katerih veljajo, znatno razlikujejo. Zaželeno je preprečiti obstoječe razlike, ki med državami članicami povzročajo izkrivljanje konkurence na področju zavarovalniških storitev med državami članicami. Do poznejše uskladitve lahko uporaba davčnih sistemov in drugih oblik prispevkov, ki jih določajo države članice, v katerih so obveznosti prevzete, ta problem odpravi, države članice pa morajo poskrbeti za zagotovitev, da se bodo navedeni davki in prispevki tudi pobrali.

(56) Pomembno je, da se na ravni Skupnosti uvede uskladitev glede prenehanja zavarovalnic. Zato je odslej bistveno, da se določi, da mora v primeru prenehanja zavarovalnice uporabljeni sistem zaščite v vsaki državi članici zagotavljati enako obravnavanje vseh zavarovalniških upnikov ne glede na državljanstvo in način sprejema obveznosti.

(57) Usklajene določbe o opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja znotraj Skupnosti bi se morale načeloma uporabljati za vse zavarovalnice, ki poslujejo na trgu, ter zato tudi za zastopstva in podružnice, če je sedež zavarovalnice zunaj Skupnosti. Glede nadzora ta direktiva za taka zastopstva ali podružnice določa posebne predpise, ker se sredstva zavarovalnic, katerim pripadajo, nahajajo zunaj Skupnosti.

(58) Zaželeno je sklepanje vzajemnih dogovorov z eno tretjo državo ali več, da se omogoči sprostitev takih posebnih pogojev, hkrati pa upošteva načelo, da se taka zastopstva in podružnice ne smejo obravnavati ugodeje od zavarovalnic Skupnosti.

▼B

(59) Določiti je treba prožnejši postopek, da bi na ravni Skupnosti omogočili oceno vzajemnosti s tretjimi državami. Cilj tega postopka ni zaprtje finančnih trgov Skupnosti, ampak, ker namerava Skupnost svoje finančne trge še naprej obdržati odprte za ostali svet, večja liberalizacija globalnih finančnih trgov v drugih tretjih državah. V ta namen določa direktiva postopke za pogajanja s tretjimi državami. Kot zadnje sredstvo pa je treba z uporabo regulativnega postopka po členu 5 Sklepa 1999/468/ES ([1]) določiti ukrepe v obliki začasnega prenehanja vlaganja prošenj za dovoljenje ali omejitve novih dovoljenj.

(60) Ta direktiva mora določiti določbe o dokazilu dobrega imena zavarovalnice in dokazilu, da proti njej še ni bil uveden stečajni postopek.

(61) Da bi razjasnili predpise, ki se uporabljajo za dejavnosti življenskega zavarovanja, ki jih zajema ta direktiva, je treba nekatere določbe direktiv 79/267/EGS, 90/619/EGS in 92/96/EGS prilagoditi. V ta namen je treba spremeniti nekatere določbe o določanju minimalnega kapitala in pravicah, ki jih pridobijo podružnice zavarovalnic, ustanovljene do 1. julija 1994. Določiti je treba tudi vsebino načina poslovanja podružnic zavarovalnic iz tretjih držav, ki naj bi jih ustanovili v Skupnosti.

(62) Občasno bodo morda potrebne tehnične prilagoditve podrobnih pravil, ki jih določa ta direktiva, da bi upoštevali bodoči razvoj dejavnosti zavarovanja. Komisija bo take prilagoditve po posvetovanju z Odborom za zavarovanja, ustanovljenim z Direktivo Sveta 91/675/EGS ([2]), pripravila, kolikor in kadar bo to potrebno pri izvajanju izvedbenih pooblastil, nanjo prenesenih s Pogodbo. Te ukrepe, ki so splošni ukrepi v smislu člena 2 Sklepa 1999/468/ES, je treba sprejeti po regulativnem postopku iz člena 5 navedenega Sklepa.

(63) Po členu 15 Pogodbe je treba upoštevati trud, ki ga morajo vložiti nekatera gospodarstva na različnih stopnjah razvoja. Zato je treba sprejeti prehodne ureditve za postopno uporabo Direktive v nekaterih državah članicah.

(64) Direktivi 79/267/EGS in 90/619/EGS sta za nekatere zavarovalnice, ki so v času sprejetja teh direktiv že obstajale, odobrili posebna odstopanja. Take zavarovalnice so pozneje spremenile svojo sestavo. Zato takih posebnih odstopanj ne potrebujejo več.

(65) Ta direktiva ne sme vplivati na obveznosti držav članic glede rokov za prenos in uporabo direktiv, ki so določeni v Prilogi V (B),

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

([1]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.
([2]) UL L 374, 31.12.1991, str. 32.

▼B

VSEBINA

NASLOV I	OPREDELITVE POJMOV IN PODROČJE UPORABE
Člen 1	Opredelitve pojmov
Člen 2	Področje uporabe
Člen 3	Izločene dejavnosti in organi
NASLOV II	ZAČETEK OPRAVLJANJA DEJAVNOSTI ŽIVLJENJSKEGA ZAVAROVANJA
Člen 4	Načelo dovoljenja za opravljanje poslov
Člen 5	Obseg dovoljenja
Člen 6	Pogoji za pridobitev dovoljenja
Člen 7	Poslovni načrt
Člen 8	Delničarji in člani s kvalificiranim deležem
Člen 9	Zavrnitev dovoljenja
NASLOV III	POGOJI, KI UREJAJO OPRAVLJANJE POSLOV ZAVAROVANJA
Poglavje 1	**Načela in metode finančnega nadzora**
Člen 10	Pristojni organi in predmet nadzorav
Člen 11	Nadzor podružnic s sedežem v drugi državi članici
Člen 12	Prepoved obveznega odstopanja dela zavarovalnih pogodb
Člen 13	Računovodstvo, preudarne in statistične informacije: nadzorna pooblastilav
Člen 14	Prenos portfelja
Člen 15	Kvalificirani deleži
Člen 16	Poslovna skrivnost
Člen 17	Dolžnosti revizorjev
Člen 18	Opravljanje dejavnosti življenjskega zavarovanja in neživljenjskega zavarovanja
Člen 19	Ločevanje upravljanja življenjskega zavarovanja in neživljenjskega zavarovanja
Poglavje 2	**Pravila v zvezi z zavarovalno-tehničnimi rezervacijami in njihovo zastopanostjo**
Člen 20	Oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij
Člen 21	Premije za nove posle
Člen 22	Kritno premoženje
Člen 23	Vrste dovoljenih naložb
Člen 24	Pravila za razpršenost naložbv
Člen 25	Pogodbe, ki so povezane s KNPVP ali borznim indeksom
Člen 26	Pravila za usklajevanje
Poglavje 3	**Pravila, ki se nanašajo na minimalni in zajamčeni kapital**
Člen 27	Razpoložljivi minimalni kapital
Člen 28	Zahtevani minimalni kapital
Člen 29	Zajamčeni kapital
Člen 30	Pregled zneska zajamčenega kapitala
Člen 31	Naložbe, ki se ne uporabljajo za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij
Poglavje 4	**Pogodbeno pravo in pogoji zavarovanja**
Člen 32	Pravo, ki se uporabi

▼B

Člen 33	Javni interes
Člen 34	Pravila v zvezi s pogoji zavarovanja in premijskimi ceniki
Člen 35	Čas za odstop
Člen 36	Informacije za zavarovalce
Poglavje 5	**Zavarovalnice v težavah ali v stanju nepravilnosti**
Člen 37	Zavarovalnice v težavah
Člen 38	Sanacijski načrt
Člen 39	Odvzem dovoljenja
NASLOV IV	DOLOČBE, KI SE NANAŠAJO NA PRAVICO DO USTANAVLJANJA IN SVOBODO OPRAVLJANJA STORITEV
Člen 40	Pogoji za ustanovitev podružnice
Člen 41	Svoboda opravljanja storitev: predhodno obvestilo domači državi članici
Člen 42	Svoboda opravljanja storitev: obvestilo domače države članice
Člen 43	Svoboda opravljanja storitev: spremembe v vrsti obveznosti
Člen 44	Jezik
Člen 45	Pravila v zvezi s pogoji zavarovanja in premijskimi ceniki
Člen 46	Zavarovalnice, ki niso v skladu z zakonskimi določbami
Člen 47	Oglaševanje
Člen 48	Prenehanje
Člen 49	Statistični podatki o prekomejnih dejavnostih
Člen 50	Davki na premije
NASLOV V	PRAVILA, KI SE UPORABLJAJO ZA ZASTOPSTVA ALI PODRUŽNICE S SEDEŽEM V SKUPNOSTI, KI PRIPADAJO PODJETJEM, KATERIH SEDEŽ JE ZUNAJ SKUPNOSTI
Člen 51	Načela in pogoji dovoljenja
Člen 52	Pravila, ki se uporabljajo za podružnice podjetij tretjih držav
Člen 53	Prenos portfelja zavarovalnih pogodb
Člen 54	Zavarovalno-tehnične rezervacije
Člen 55	Minimalni in zajamčeni kapital
Člen 56	Ugodnosti za podjetja, ki imajo dovoljenje v več kakor eni državi članici
Člen 57	Sporazumi s tretjimi državami
NASLOV VI	PRAVILA, KI SE UPORABLJAJO ZA HČERINSKA PODJETJA MATIČNIH PODJETIJ, KI JIH UREJA PRAVO TRETJE DRŽAVE, IN ZA PRIDOBIVANJE DELEŽEV S STRANI TAKŠNIH MATIČNIH PODJETIJ
Člen 58	Informacije držav članic Komisiji
Člen 59	Obravnavanje zavarovalnic Skupnosti s strani tretjih držav
NASLOV VII	PREHODNE IN DRUGE DOLOČBE
Člen 60	Odstopanja in odprava omejevalnih ukrepov
Člen 61	Dokazilo o dobrem imenu

▼B

NASLOV VIII	KONČNE DOLOČBE
Člen 62	Sodelovanje med državami članicami in Komisijo
Člen 63	Poročila o razvoju trga na podlagi svobode opravljanja storitev
Člen 64	Tehnična prilagoditev
Člen 65	Postopek odbora
Člen 66	Pravice, ki jih pridobijo obstoječe podružnice in zavarovalnice
Člen 67	Pravica do sodnega varstva
Člen 68	Pregled zneskov, izraženih v evrih
Člen 69	Izvajanje novih določb
Člen 70	Obveščanje Komisije
Člen 71	Prehodno obdobje za člene 3(6), 27, 28, 29, 30 in 38
Člen 72	Razveljavljene direktive in njihova medsebojna povezanost s to direktivo
Člen 73	Začetek veljavnosti
Člen 74	Naslovniki
Priloga I	Zavarovalne vrste
Priloga II	Pravila za usklajevanje
Priloga III	Informacije za zavarovalce
Priloga IV	
Priloga V	
Del A	Razveljavljene direktive, skupaj z njihovimi poznejšimi spremembami
Del B	Roki za izvajanje (iz člena 72)
Priloga VI	Korelacijska tabela

▼B

NASLOV I

OPREDELITEV POJMOV IN PODROČJE UPORABE

Člen 1

Opredelitev pojmov

1. V tej direktivi:

(a) „zavarovalnica” pomeni podjetje, ki je pridobilo uradno dovoljenje v skladu s členom 4;

(b) „podružnica” pomeni zastopstvo ali podružnico zavarovalnice.

Vsaka stalna prisotnost podjetja na ozemlju države članice se obravnava enako kakor zastopstvo ali podružnico, četudi navedena prisotnost ni v obliki podružnice ali zastopstva, ampak obsega samo pisarno, ki jo vodi osebje podjetja ali oseba, ki je neodvisna, vendar ima stalno pooblastilo, da deluje za podjetje tako, kakor bi delovalo zastopstvo;

(c) „sedež” pomeni glavni sedež, zastopstvo ali podružnico podjetja;

(d) „obveznost” pomeni obveznost, ki jo predstavlja ena izmed zavarovalnih vrst ali en izmed poslov iz člena 2;

(e) „domača država članica” pomeni državo članico, v kateri je glavni sedež zavarovalnice, ki krije obveznost;

(f) „država članica podružnice” pomeni državo članico, v kateri je podružnica, ki krije obveznost;

(g) „država članica obveznosti” pomeni državo članico, v kateri ima zavarovalec bivališče, ali če je zavarovalec pravna oseba, državo članico, v kateri je sedež pravne osebe, na katero se nanaša pogodba;

(h) „država članica opravljanja storitev” pomeni državo članico obveznosti, če obveznost krije zavarovalnica ali podružnica v drugi državi članici;

(i) „nadzor” pomeni razmerje med matičnim in hčerinskim podjetjem, kakor je opredeljeno v členu 1 Direktive Sveta 83/349/EGS ([1]), ali podobno razmerje med fizično ali pravno osebo in podjetjem;

(j) „kvalificirani delež” pomeni neposredni ali posredni delež v podjetju, ki predstavlja 10 % ali več kapitala ali glasovalnih pravic ali ki omogoča izvajanje znatnega vpliva na upravljanje podjetja, v katerem je takšni delež;

Za uporabo te opredelitve v okviru členov 8 in 15 ter drugih ravni deleža iz člena 15, je treba upoštevati glasovalne pravice iz člena 92 Direktive 2001/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. maja 2001 o sprejemu vrednostnih papirjev v kotacijo na borzi in o informacijah, ki se objavijo o teh vrednostnih papirjih ([2]);

(k) „matično podjetje” pomeni nadrejeno podjetje, kakor je opredeljeno v členih 1 in 2 Direktive 83/349/EGS;

(l) „hčerinsko podjetje” pomeni podrejeno podjetje, kakor je opredeljeno v členih 1 in 2 Direktive 83/349/EGS; vsako hčerinsko podjetje hčerinskega podjetja se tudi šteje kot hčerinsko podjetje podjetja, ki je temeljno matično podjetje teh podjetij;

(m) „urejeni trg” pomeni:

— v primeru trga v državi članici, urejeni trg, kakor je opredeljen v členu 1(13) Direktive 93/22/EGS, in

— v primeru trga v tretji državi, finančni trg, ki ga priznava domača država članica zavarovalnice, ki izpolnjuje primerljive zahteve. Vsi finančni instrumenti, s katerimi se trguje na nave-

([1]) UL L 193, 18.7.1983, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 283, 27.10.2001, str. 28).

([2]) UL L 184, 6.7.2001, str. 1.

▼B

denem trgu, morajo biti takšne kakovosti, ki je primerljiva s kakovostjo instrumentov, s katerimi se trguje na urejenem trgu ali trgih zadevne države članice;

(n) „pristojni organi” pomenijo nacionalne organe, ki so z zakonom ali drugim predpisom pooblaščeni za nadzor zavarovalnic;

(o) „usklajenost sredstev” pomeni kritje obveznosti iz zavarovalnih pogodb, ki jih je treba izpolniti v določeni valuti, s sredstvi, izraženimi ali unovčljivimi v isti valuti;

(p) „lokalizacija sredstev” pomeni obstoj sredstev, bodisi v obliki premičnin bodisi v obliki nepremičnin, v državi članici, kar pa ne pomeni, da obstaja zahteva po deponiranju premičnin ali po tem, da se za nepremičnine predpišejo strožji ukrepi, kot je na primer vpis hipotek; sredstva, ki jih predstavljajo terjatve do dolžnikov, se štejejo, kakor da se nahajajo v državi članici, v kateri so unovčljiva;

(q) „rizični kapital” pomeni znesek, ki se plača ob smrti minus matematične rezervacije za glavni zavarovalni primer;

(r) „tesne” povezave pomenijo položaj, v katerem sta dve fizični ali pravni osebi ali več povezani z:

(i) udeležbo, ki pomeni lastništvo, neposredno ali z vplivom, 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja; ali

(ii) nadzorom, ki pomeni razmerje med matičnim in hčerinskim podjetjem, v vseh primerih iz členov 1(1) in (2) Direktive 83/349/EGS, ali podobno razmerje med fizično ali pravno osebo in podjetjem; vsako hčerinsko podjetje hčerinskega podjetja se tudi šteje kot hčerinsko podjetje matičnega podjetja, ki je na čelu teh podjetij.

Položaj, v katerem sta dve fizični ali pravni osebi ali več stalno povezani v eno in isto osebo s kontrolnim razmerjem se tudi šteje kot tesna povezava med takimi osebami;

▼M3

(s) „pozavarovalnica” pomeni pozavarovalnico v smislu točke (c) člena 2 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/68/ES z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju ([1]).

▼B

2. Kadar se ta direktiva nanaša na evro, velja za menjalno vrednost v nacionalni valuti od 31. decembra vsakega leta menjalna vrednost zadnjega dne predhodnega meseca oktobra, za katerega so na voljo menjalne vrednosti evra v vseh ustreznih valutah Skupnosti.

Člen 2

Področje uporabe

Ta direktiva ureja začetek opravljanja in opravljanje samozaposlitvene dejavnosti neposrednega zavarovanja s strani podjetij s sedežem v državi članici ali želijo tam ustanoviti sedež za dejavnosti, opredeljene spodaj:

1. naslednje vrste zavarovanja, če izhajajo iz pogodb:

(a) življenjsko zavarovanje, to je zavarovalna vrsta, ki jo sestavljajo zlasti zavarovanje za primer doživetja, zavarovanje za primer smrti, mešano zavarovanje, življenjsko zavarovanje z vračilom premij, zavarovanje za primer poroke, zavarovanje za primer rojstva;

(b) rente;

(c) dodatna zavarovanja k življenjskemu zavarovanju, ki jih izvajajo življenjske zavarovalnice, to so zlasti zavarovanje zoper telesno poškodbo, vključno z delovno nesposobnostjo, zavarovanje za primer smrti, ki je posledica nesreče, in zavarovanje za primer invalidnosti, ki je posledica nesreče ali bolezni, če se te zavarovalne vrste sklenejo poleg življenjskega zavarovanja;

([1]) UL L 323, 9.12.2005, str. 1.

▼B

(d) vrsta zavarovanja, ki obstaja na Irskem in v Združenem kraljestvu, tako imenovano „permanent health insurance” (trajno dolgoročno zdravstveno zavarovanje);

2. naslednji posli, ki izhajajo iz pogodb, kolikor jih nadzirajo upravni organi, pristojni za nadzor zasebnega zavarovanja:

(a) tontine, s katerimi so združenja naročnikov ustanovljena z namenom, da skupaj kapitalizirajo svoje prispevke in nato sredstva, ki se tako naberejo, porazdelijo med preživele ali med upravičence pokojnih;

(b) zavarovanje s kapitalizacijo, ki temelji na zavarovalno-tehničnih izračunih, s katerim se, v zameno za eno plačilo ali periodna plačila, dogovorjena vnaprej, sprejmejo obveznosti z določenim trajanjem in zneskom;

(c) upravljanje skupinskih pokojninskih skladov, to so posli, ki so za zadevno podjetje sestavljeni iz upravljanja naložb, in zlasti sredstva, ki predstavljajo rezerve organov, ki izvršujejo plačila ob smrti ali doživetju ali v primeru prekinitve ali zmanjšanju dejavnosti;

(d) posli iz (c), kadar jih spremlja zavarovanje, ki krije ohranjanje kapitala ali plačilo minimalnih obresti;

(e) posli, ki jih opravljajo zavarovalnice, kot so posli iz Poglavja 1, Naslov 4, Knjige IV francoskega „Code des assurances”.

3. Posli, ki se nanašajo na dolžino človeškega življenja in ki so predpisani ali opredeljeni v zakonodaji o socialnem zavarovanju, ko jih opravljajo ali upravljajo zavarovalnice na njihovo lastno odgovornost v skladu s pravom države članice.

Člen 3

Izločene dejavnosti in organi

Ta direktiva ne ureja:

1. s pridržkom uporabe člena 2(1)(c), vrst, določenih v Prilogi k Direktivi 73/239/EGS;

2. poslov podpornih in vzajemnih institucij, katerih izplačila se spreminjajo glede na razpoložljive vire in ki zahtevajo, da vsak njihov član prispeva po ustrezni pavšalni stopnji;

3. poslov, ki jih opravljajo organizacije, ki niso podjetja iz člena 2, katerih cilj je zagotavljanje prejemkov za zaposlene ali samozaposlene osebe, ki pripadajo podjetju ali skupini podjetij ali dejavnosti ali skupini dejavnosti, v primeru smrti ali doživetja ali v primeru prekinitve ali zmanjšanja dejavnosti, ne glede na to, ali so obveznosti, ki so posledica takih poslov, ves čas v celoti krite z matematičnimi rezervacijami;

4. s pridržkom uporabe člena 2(3), zavarovanj v okviru obveznega sistema socialnega varstva;

5. organizacij, ki se zavežejo, da bodo zagotavljale prejemke izključno v primeru smrti, kolikor znesek takih prejemkov ne presega povprečnih pogrebnih stroškov za eno smrt ali kolikor so prejemki v naravi;

6. družb za vzajemno zavarovanje, kadar:

— statut vsebuje določbe za zahtevo po dodatnih prispevkih ali znižanju prejemkov ali zahtevo po pomoči od drugih oseb, ki so se zavezale, da jo bodo zagotovile, in

— letni prihodek od prispevkov za dejavnosti, ki jih zajema ta direktiva, ne presega 5 milijonov EUR v treh zaporednih letih. Če je ta znesek v treh zaporednih letih presežen, se ta direktiva uporablja od četrtega leta dalje.

Vendar določbe tega odstavka družbam za vzajemno zavarovanje ne preprečujejo, da zaprosijo za licenco ali ohranitev licence v skladu s to direktivo;

7. „Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen” v Nemčiji, razen če se njen statut spremeni glede obsega dejavnosti;

▼B

8. pokojninskih dejavnosti pokojninskih zavarovalnic po Zakonu o pokojninah zaposlenih (TEL) in drugi povezani finski zakonodaji, če:

(a) pokojninske zavarovalniške družbe, ki v skladu s finskim pravom že morajo imeti ločene sisteme računovodstva in upravljanja za svoje pokojninske dejavnosti, bodo od datuma pristopa ustanovile ločene pravne subjekte za opravljanje teh dejavnosti;

(b) finski organi brez diskriminacije dovolijo vsem državljanom in družbam držav članic, da v skladu s finsko zakonodajo opravljajo dejavnosti iz člena 2, povezane s to izjemo, z:

— lastništvom ali udeležbo v obstoječi zavarovalniški družbi ali skupini,

— ustanovitvijo ali udeležbo novih zavarovalniških družb ali skupin, vključno s pokojninskimi zavarovalniškimi družbami;

(c) finski organi bodo v treh mesecih od datuma pristopa Komisiji v odobritev predložili poročilo, v katerem bodo navedli ukrepe, sprejete za ločevanje dejavnosti TEL od dejavnosti običajnega zavarovanja, ki jih opravljajo finske zavarovalne družbe, za uskladitev z vsemi zahtevami te direktive.

NASLOV II

ZAČETEK OPRAVLJANJA POSLOV ŽIVLJENJSKEGA ZAVAROVANJA

Člen 4

Načelo dovoljenja za opravljanje poslov

Pred začetkom opravljanja dejavnosti iz te direktive je treba pridobiti uradno dovoljenje.

Za tako dovoljenje zaprosi pri organih domače države članice:

(a) podjetje, ki ima glavni sedež na ozemlju navedene države;

(b) podjetje, ki po prejemu dovoljenja, ki se zahteva v prvem pododstavku, razširi svoje poslovanje na celotno zavarovalno vrsto ali na druge zavarovalne vrste.

Člen 5

Obseg dovoljenja

1. Dovoljenje velja za celotno Skupnost. S tem dovoljenjem lahko zavarovalnica opravlja dejavnosti iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev.

2. Dovoljenje se izdaja za določeno vrsto zavarovanja, ki so naštete v Prilogi I. Velja za celotno zavarovalno vrsto, razen če prosilec želi kriti le nekatere nevarnosti, ki se nanašajo na navedeno zavarovalno vrsto.

Pristojni organi lahko omejijo dovoljenje, ki je bilo zaprošeno za eno od zavarovalnih vrst, na posle, določene v poslovnem načrtu iz člena 7.

Vsaka država članica lahko izda dovoljenje za eno zavarovalno vrsto ali več, če njeno nacionalno pravo dovoljuje, da se posli iz takih zavarovalnih vrst lahko opravljajo hkrati.

Člen 6

Pogoji za pridobitev dovoljenja

1. Domača država članica zahteva, da vsaka zavarovalnica, ki zaprosi za dovoljenje:

(a) sprejme eno od naslednjih oblik:

— v primeru Kraljevine Belgije: „société anonyme/naamloze vennootschap", „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen", „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging", „société coopérative/coöperatieve vennootschap",

▼M1

— v primeru Češke republike: „akciová společnost”, „družstvo”,

▼B

— v primeru Kraljevine Danske: „aktieselskaber”, „gensidige selskaber”, „pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)”,

— v primeru Zvezne republike Nemčije: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”,

▼M1

— v primeru Republike Estonije „aktsiaselts”,

▼B

— v primeru Francoske republike: „société anonyme”, „société d'assurance mutuelle”, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, „institution de prévoyance régie par le code rural” and „mutuelles régies par le code de la mutualité”,

— v primeru Irske: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts” and „societies registered under the Friendly Societies Acts,”

— v primeru Italijanske republike: „societá per azioni”, „societá cooperativa”, „mutua di assicurazione”,

▼M1

— v primeru Republike Ciper: „Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση”,

— v primeru Republike Latvije: ”apdrošināšanas akciju sabiedrība”, ”savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”,

— v primeru Republike Litve: „akcinės bendrovės”, „uždarosios akcinės bendrovės”,

▼B

— v primeru Velikega vojvodstva Luksemburg: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d'assurances mutuelles”, „société coopérative”,

▼M1

— v primeru Republike Madžarske: „biztosító részvénytársaság”, „biztosító szövetkezet”, „biztosító egyesület”, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”,

— v primeru Republike Malte: „kumpanija pubblika”, „kumpanija privata”, „fergħa”, „Korp ta' l- Assikurazzjoni Rikonnoxxut”,

▼B

— v primeru Kraljevine Nizozemske: „naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”,

— v primeru Združenega kraljestva: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts”, „the association of underwriters known as Lloyd's”,

— v primeru Helenske republike:„ανώνυμη εταιρία”

— v primeru Kraljevine Španije: „sociedad anónima”, „sociedad mutua”, „sociedad cooperativa”,

— v primeru Portugalske republike: „sociedade anónima”, „mútua de seguros”,

▼M1

— v primeru Republike Poljske: „spółka akcyjna”, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”,

▼B

— v primeru Republike Avstrije: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”,

▼M1

— v primeru Republike Slovenije: „delniška družba”, „družba za vzajemno zavarovanje”,

▼M1

— v primeru Slovaške republike: „akciová spoločnosť”,

▼B

— v primeru Republike Finske: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening”,

— v primeru Kraljevine Švedske: „försäkringsaktiebolag”, „ömsesidiga försäkringsbolag”, „understödsföreningar”.

Zavarovalnica lahko sprejme obliko evropske družbe, ko je bila navedena družba ustanovljena.

Poleg tega lahko države članice po potrebi ustanavljajo podjetja v katerikoli javnopravni obliki, če je cilj takšnih podjetij opravljanje zavarovalnih poslov pod enakimi pogoji, kakor veljajo za zasebnopravna podjetja;

(b) omejijo svoj namen poslovanja na posle, navedene v tej direktivi, in dejavnosti, ki iz njih neposredno izvirajo, pri čemer so izključene vse druge poslovne dejavnosti;

(c) predložijo poslovni načrt v skladu s členom 7;

(d) imajo minimalni zajamčeni kapital, predpisan v členu 29(2);

(e) jih dejansko vodijo osebe dobrega imena s potrebno strokovno usposobljenostjo ali izkušnjami.

2. Kadar obstajajo tesne povezave med zavarovalnico in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami, pristojni organi izdajo dovoljenje samo, če te povezave ne preprečujejo učinkovitega izvajanja njihovih funkcij nadzora.

Pristojni organi tudi zavrnejo izdajo dovoljenja, če zakoni in drugi predpisi države nečlanice, ki urejajo eno fizično ali pravno oseb ali več, s katero je zavarovalnica v tesnih povezavah, ali težave z njihovo uporabo preprečujejo učinkovito izvajanje njihovih funkcij nadzora.

Pristojni organi zahtevajo, da jim zavarovalnice redno zagotavljajo informacije, ki jih potrebujejo za spremljanje skladnosti s pogoji iz tega odstavka.

3. Države članice zahtevajo, da je glavni sedež zavarovalnice v isti državi članici kakor njen registrirani sedež.

4. Zavarovalnica, ki prosi za dovoljenje za razširitev svojih poslov na druge zavarovalne vrste ali za razširitev dovoljenja, ki zajema samo nekatere nevarnosti, ki se nanašajo na eno zavarovalno vrsto, mora predložiti poslovni načrt v skladu s členom 7.

Poleg tega mora dokazati, da ima minimalni kapital, opredeljen v členu 28, in zajamčeni kapital iz člena 29(1) in (2).

5. Države članice ne sprejmejo določb, ki zahtevajo predhodno potrjevanje ali sistematično uradno obveščanje o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih, premijskih cenikih, tehničnih podlagah, ki se uporabljajo zlasti za izračun premijskih cenikov in zavarovalno-tehničnih rezervacij, ali o obrazcih ali drugih tiskovinah, ki jih zavarovalnica namerava uporabljati pri njenem poslovanju z zavarovalci.

Ne glede na prvi pododstavek lahko domača država članica izključno za namen preverjanja skladnosti z nacionalnimi predpisi v zvezi z zavarovalno-tehničnimi načeli zahteva sistematično uradno obveščanje o tehničnih podlagah, ki se uporabljajo za izračun premijskih cenikov in zavarovalno-tehničnih rezervacij, ta zahteva pa ne sme biti predpogoj za to, da bi zavarovalnica lahko opravljala njene posle.

Nič v tej direktivi državam članicam ne preprečuje, da ohranjajo v veljavi ali uvedejo zakone in druge predpise, s katerimi zahtevajo odobritev akta o ustanovitvi družbe in statuta ter posredovanje vseh drugih dokumentov, potrebnih za redno opravljanje nadzora.

Najpozneje do 1. julija 1999 Komisija predloži Svetu poročilo o uporabi tega odstavka.

6. Določbe iz odstavkov 1 do 5 ne smejo zahtevati, da se prošnje za dovoljenje obravnavajo glede na tržne potrebe.

▼B

Člen 7

Poslovni načrt

Poslovni načrt iz člena 6(1)(c) in (4) vključuje podatke ali dokazila o:

(a) vrsti obveznosti, ki jih zavarovalnica namerava kriti;

(b) programu predvidenega pozavarovanja;

(c) sestavinah minimalnega zajamčenega kapitala;

(d) ocenah glede stroškov vzpostavitve upravnih služb in organizacije za zaščito poslovanja ter finančnih virov za kritje teh stroškov;

poleg tega za prva tri finančna leta:

(e) načrtu, ki določa podrobne ocene prihodkov in odhodkov neposrednega zavarovanja, sprejetih obveznosti pozavarovanja in prenosih pozavarovanja;

(f) predvideni bilanci stanja;

(g) ocenah glede finančnih virov, namenjenih za kritje obveznosti iz zavarovalnih pogodb in minimalnega kapitala.

Člen 8

Delničarji in člani s kvalificiranim deležem

Pristojni organi domače države članice podjetju ne izdajo dovoljenja za začetek opravljanja poslov zavarovanja, dokler niso seznanjeni z identiteto posrednih ali neposrednih delničarjev ali družbenikov, bodisi fizičnih bodisi pravnih oseb, ki imajo kvalificirane deleže v navedenem podjetju, ter z zneski teh deležev.

Isti organi zavrnejo izdajo dovoljenja, če ob upoštevanju potrebe po zagotavljanju dobrega in preudarnega upravljanja zavarovalnice niso zadovoljni z usposobljenostjo delničarjev ali družbenikov.

Člen 9

Zavrnitev dovoljenja

Vsaka odločitev o zavrnitvi dovoljenja mora biti natančno obrazložena in uradno sporočena zadevnemu podjetju.

Vsaka država članica sprejme določbo o pravici do sodnega varstva v primeru zavrnitve izdaje dovoljenja.

Tako določbo je treba sprejeti tudi za primere, ko pristojni organi ne odločijo v šestih mesecih od prejema vloge za izdajo dovoljenja.

▼M3

Člen 9a

Predhodno posvetovanje s pristojnimi organi drugih držav članic

1. Posvetovati se je treba s pristojnimi organi druge sodelujoče države članice, pred izdajo dovoljenja zavarovalnici za življenjska zavarovanja, ki je:

(a) hčerinsko podjetje zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici; ali

(b) hčerinsko podjetje matičnega podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici; ali

(c) je pod nadzorom iste fizične ali pravne osebe ki nadzoruje zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici.

2. Posvetovati se je treba s pristojnim organom sodelujoče države članice, odgovornim za nadzor kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, pred izdajo dovoljenja zavarovalnici za življenjska zavarovanja, ki je:

(a) hčerinsko podjetje kreditne institucije ali investicijskega podjetja, ki je pridobilo dovoljenje v Skupnosti; ali

▼M3

(b) hčerinsko podjetje matičnega podjetja kreditne institucije ali investicijskega podjetja, ki je pridobilo dovoljenje v Skupnosti; ali

(c) je pod nadzorom iste fizične ali pravne osebe, ki nadzoruje kreditno institucijo ali investicijsko podjetje, ki je pridobila dovoljenje v Skupnosti.

3. Zadevni pristojni organi iz odstavkov 1 in 2 se med seboj posvetujejo predvsem pri oceni primernosti delničarjev in ugleda ter izkušenj direktorjev, vpletenih v upravljanje drugega subjekta v isti skupini. Medsebojno izmenjata informacije glede ustreznosti delničarjev in ugleda ter izkušenj direktorjev, kar je pomembno za druge pristojne organe, ki sodelujejo pri izdaji dovoljenja pa tudi za trajajočo oceno skladnosti s pogoji poslovanja.

▼B

NASLOV III

POGOJI, KI UREJAJO OPRAVLJANJE POSLOV ZAVAROVANJA

POGLAVJE 1

NAČELA IN METODE FINANČNEGA NADZORA

Člen 10

Pristojni organi in predmet nadzora

1. Za finančni nadzor zavarovalnice, vključno s posli, ki jih opravlja preko podružnic ali iz naslova svobode opravljanja storitev, je pristojna izključno domača država članica. Če imajo pristojni organi države članice obveznosti razlog, da menijo, da bi dejavnosti zavarovalnice lahko vplivale na njeno finančno trdnost, obvestijo pristojne organe domače države članice zavarovalnice. Slednji presodijo, ali podjetje izpolnjuje načela o varnem in skrbnem poslovanju, določena v tej direktivi.

2. Navedeni finančni nadzor celotnega poslovanja zavarovalnice vključuje preverjanje njene solventnosti, oblikovanja zavarovalnotehničnih rezervacij, vključno z matematičnimi rezervacijami, ter sredstev, ki jih krijejo, v skladu z določenimi pravili ali praksami, ki veljajo v domači državi članici na podlagi predpisov, sprejetih na ravni Skupnosti.

▼M3

Matična država članica zavarovalnice ne sme zavrniti pozavarovalne pogodbe, ki jo sklene zavarovalnica s pozavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v skladu z Direktivo 2005/68/ES ali zavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v skladu z Direktivo 73/239/EGS ali to direktivo na podlagi neposredne povezave s finančno trdnostjo te pozavarovalnice ali zavarovalnice.

▼B

3. Pristojni organi domače države članice zahtevajo, da vsaka zavarovalnica uporablja smotrne upravne in računovodske postopke ter ustrezne mehanizme notranjega nadzora.

Člen 11

Nadzor podružnic s sedežem v drugi državi članici

Država članica podružnice predvidi, da lahko v primerih, ko zavarovalnica, ki je dovoljenje pridobila v drugi državi članici, opravlja dejavnosti preko podružnice, pristojni organi domače države članice, potem ko so obvestili pristojne organe države članice podružnice, opravijo dejansko preverjanje informacij, potrebnih za omogočanje finančnega nadzora podjetja, bodisi sami bodisi s posredovanjem oseb, ki jih imenujejo v ta namen. Organi države članice podružnice lahko sodelujejo v tem preverjanju.

▼B

Člen 12

Prepoved obveznega odstopanja dela zavarovalnih pogodb

Države članice od podjetij ne smejo zahtevati, da odstopijo del sklenjenih poslov, navedenih v členu 2, organizaciji ali organizacijam, ki jih določajo nacionalni predpisi.

Člen 13

Računovodstvo, preudarne in statistične informacije: nadzorna pooblastila

1. Vsaka država članica od vsake zavarovalnice s sedežem na njenem ozemlju zahteva, da pripravi o njenem finančnem stanju in solventnosti zaključni račun, ki zajema vse vrste poslov.

2. Države članice od zavarovalnice s sedežem na njihovem ozemlju zahtevajo, da redno predložijo poročila, skupaj s statističnimi dokumenti, ki so potrebni za nadzor. Pristojni organi si med seboj posredujejo dokumente in informacije, ki so koristni za izvajanje nadzora.

3. Vsaka država članica sprejme vse ukrepe, potrebne za zagotovitev, da imajo pristojni organi pooblastila in sredstva, potrebna za nadzor nad posli zavarovalnic s sedežem na njihovih ozemljih, vključno s posli, ki jih opravljajo zunaj teh ozemelj, v skladu z direktivami Sveta, ki urejajo te dejavnosti, ter z namenom zagotavljanja njihove uporabe.

Ta pooblastila in sredstva morajo pristojnim organom omogočati zlasti, da:

(a) se natančno seznanijo s stanjem zavarovalnice in vsemi njenimi posli, med drugim z:

— zbiranjem informacij ali zahtevo po predložitvi dokumentov v zvezi s posli zavarovanja,

— opravljanjem pregledov na kraju samem v prostorih zavarovalnice;

(b) sprejmejo kakršne koli ukrepe v zvezi z zavarovalnico, njenimi direktorji ali poslovodji ali osebami, ki jo nadzorujejo, ki so ustrezni in potrebni za zagotovitev, da dejavnosti podjetja ostanejo usklajene z zakoni in drugimi predpisi, v skladu s katerimi mora podjetje ravnati v vsaki državi članici, ter zlasti s poslovnim načrtom, če je ta še naprej obvezen, in da se preprečijo ali odpravijo vse nepravilnosti, ki ogrožajo interese zavarovancev;

(c) zagotovijo, da se ti ukrepi izvršujejo, če je potrebno prisilno, in če je primerno tudi po sodni poti.

Države članice lahko tudi predvidijo, da pristojni organi pridobijo vse informacije v zvezi s pogodbami, ki jih imajo posredniki.

Člen 14

Prenos portfelja

1. Vsaka država članica pod pogoji, določenimi z nacionalnim pravom, pooblasti zavarovalnice s sedežem na njenem ozemlju, da v celoti ali delno prenesejo portfelj zavarovalnih pogodb, sklenjenih bodisi iz naslova pravice do ustanavljanja bodisi iz naslova svobode opravljanja storitev, na prevzemno poslovalnico s sedežem v Skupnosti, če pristojni organi domače države članice prevzemne poslovalnice potrdijo, da ima slednje ob upoštevanju prenosa potrebni minimalni kapital.

2. Če podružnica predlaga prenos vsega ali dela svojega portfelja zavarovalnih pogodb, sklenjenih bodisi iz naslova pravice do ustanavljanja bodisi iz naslova svobode opravljanja storitev, se posvetuje z državo članico podružnice.

3. V okoliščinah iz odstavkov 1 in 2 organi domače države članice prenosne zavarovalnice dovolijo prenos po pridobitvi soglasja pristojnih organov držav članic obveznosti.

▼B

4. Pristojni organi držav članic, s katerimi se posvetujejo, pristojnim organom domače države članice prenosne zavarovalnice dajo svoje mnenje ali soglasje v treh mesecih od prejema prošnje; če v tem obdobju od organov, s katerimi so se posvetovali, ne prejmejo nobenega odgovora, se to šteje kot pozitivno mnenje ali tiho soglasje.

5. Prenos, dovoljen v skladu s tem členom, se pod pogoji, določenimi z nacionalnim pravom, objavi v državi članici obveznosti. Takšen prenos samodejno velja za zavarovalce, zavarovance in vse druge osebe, ki imajo pravice ali dolžnosti, ki izhajajo iz prenesenih pogodb.

Ta določba ne vpliva na pravice držav članic, da zavarovalcem zagotovijo možnost odpovedi pogodbe v določenem roku po prenosu.

Člen 15

Kvalificirani deleži

1. Države članice zahtevajo, da vsaka fizična ali pravna oseba, ki namerava posredno ali neposredno pridobiti kvalificirani delež v zavarovalnici, o tem najprej obvesti pristojne organe domače države članice in pri tem navede velikost načrtovanega deleža. Taka oseba mora pristojne organe domače države članice obvestiti tudi, če namerava svoj kvalificirani delež povečati v tolikšni meri, da bi razmerje glasovalnih pravic ali kapitala, katerih imetnik je, doseglo ali preseglo 20 %, 33 % ali 50 % ali da bi zavarovalnica postala njeno hčerinsko podjetje.

Pristojni organi domače države članice imajo na voljo največ tri mesece od datuma uradnega obvestila, določenega v prvem pododstavku, da takšnemu načrtu nasprotujejo, če glede na potrebo zagotavljanja varnega in skrbnega poslovanja zavarovalnice niso zadovoljni z usposobljenostjo osebe iz prvega pododstavka. Če ne nasprotujejo zadevnemu načrtu, lahko določijo najdaljše obdobje za njegovo izvedbo.

▼M3

1a. Če je prevzemnik deležev iz odstavka 1 tega člena zavarovalnica, pozavarovalnica, kreditna institucija ali investicijsko podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici, ali matično podjetje takšnega subjekta, ali fizična ali pravna oseba, ki obvladuje tak subjekt, in če bi zaradi te pridobitve podjetje, v katerem namerava prevzemnik pridobiti delež, postala hčerinsko podjetje ali bi jo obvladoval prevzemnik, se je treba o presoji pridobitve predhodno posvetovati, kakor določa člen 9a.

▼B

2. Države članice zahtevajo, da vsaka fizična ali pravna oseba, ki namerava posredno ali neposredno odtujiti kvalificirani delež v zavarovalnici, o tem najprej obvesti pristojne organe domače države članice in pri tem navede velikost načrtovanega deleža. Taka oseba mora pristojne organe domače države članice obvestiti tudi, če namerava svoj kvalificirani delež znižati v tolikšni meri, da bi razmerje glasovalnih pravic ali kapitala, katerih imetnik je, padlo pod 20 %, 33 % ali 50 %, ali da zavarovalnica ne bi bila več njeno hčerinsko podjetje.

3. Zavarovalnice obvestijo pristojne organe svoje domače države članice o vseh pridobitvah ali odtujitvah deležev v svojem kapitalu, za katere izvejo in zaradi katerih deleži presežejo ali se spustijo pod enega od pragov iz odstavkov 1 in 2.

Prav tako jih najmanj enkrat letno obvestijo o imenih delničarjev in družbenikov, ki so imetniki kvalificiranih deležev, ter o velikostih takšnih deležev, ki so na primer razvidne iz informacij, prejetih na letnih skupščinah delničarjev in družbenikov, ali zaradi skladnosti s predpisi v zvezi z družbami, ki kotirajo na borzah.

4. Države članice zahtevajo, da v primerih, ko je verjetno, da bo vpliv, ki ga izvajajo osebe iz odstavka 1, deloval v škodo varnemu in skrbnemu upravljanju zavarovalnice, pristojni organi domače države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi odpravijo navedeno stanje. Takšni ukrepi lahko na primer obsegajo sodne odredbe, sankcije proti direktorjem in poslovodjem ali odložitev izvrševanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic, katerih imetniki so zadevni delničarji ali družbeniki.

▼B

Podobni ukrepi se uporabljajo za fizične ali pravne osebe, ki ne ravnajo v skladu z obveznostjo predložitve vnaprejšnjih informacij, kakor je določeno v odstavku 1. Če se delež pridobi kljub nasprotovanju pristojnih organov, države članice ne glede na katero koli drugo sankcijo, ki jo je treba sprejeti, poskrbijo bodisi za to, da se izvrševanje ustreznih glasovalnih pravic odloži, bodisi za neveljavnost oddanih glasov ali za možnost njihove razveljavitve.

Člen 16

Poslovna skrivnost

1. Države članice predvidijo, da za vse osebe, ki delajo ali so delale pri pristojnih organih, ter za revizorje ali strokovnjake, ki delajo v imenu pristojnih organov, velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti. To pomeni, da nobenega zaupnega podatka, s katerim se utegnejo seznaniti med opravljanjem svojih dolžnosti, ne smejo razkriti nobeni osebi ali organu, razen v obliki povzetka ali zbirnega podatka, tako da posameznih zavarovalnic ni mogoče identificirati, brez poseganja v primere, za katere velja kazensko pravo.

Vendar pa je v primerih, ko je zoper zavarovalnico uveden stečajni postopek ali postopek prisilne likvidacije, zaupne podatke, ki ne zadevajo tretjih oseb, ki skušajo rešiti to podjetje, dovoljeno razkriti v civilnih ali gospodarskih postopkih.

2. Odstavek 1 pristojnim organom različnih držav članic ne preprečuje, da bi izmenjevale podatke v skladu z direktivami, ki se uporabljajo za zavarovalnice. Za navedene podatke veljajo pogoji poslovnih skrivnosti, opredeljeni v odstavku 1.

3. Države članice lahko s pristojnimi organi tretjih držav ali z organi ali telesi tretjih držav, kakor je opredeljeno v odstavkih 5 in 6, sklepajo pogodbe o sodelovanju, s katerimi omogočijo izmenjavo podatkov, le tedaj, če za razkrite podatke veljajo zagotovila poslovne skrivnosti, najmanj enaka tistim, ki so opredeljena v tem členu. Takšna izmenjava podatkov mora biti namenjena opravljanju nadzorne naloge navedenih organov ali teles.

Kadar podatki izvirajo iz druge države članice, se smejo razkriti samo z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so jih posredovali, in po potrebi izključno za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

▼M3

4. Pristojni organi, ki prejmejo zaupne podatke iz odstavka 1 ali 2, jih lahko uporabijo le pri opravljanju svojih nalog:

— da preverijo, ali so izpolnjeni pogoji, ki urejajo začetek opravljanja poslov življenjskega zavarovanja, in da olajšajo spremljanje opravljanja takšnih poslov, zlasti glede spremljanja zavarovalno-tehničnih rezervacij, minimalnega kapitala, upravnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjega nadzora, ali

— pri uvedbi kazni, ali

— pri upravnih pritožbah zoper odločbe pristojnega organa, ali

— v sodnih postopkih, sproženih po členu 67 ali v skladu s posebnimi določbami, določenimi v tej direktivi ali drugih direktivah, sprejetih na področju življenjskih zavarovalnic in pozavarovalnic.

5. Odstavka 1 in 4 ne izključujeta izmenjave podatkov znotraj države članice, če sta v isti državi članici dva ali več pristojnih organov, ali med državami članicami, med pristojnimi organi in med:

— organi, pristojnimi za uradni nadzor kreditnih institucij in drugih finančnih institucij, ter organi, pristojnimi za nadzor finančnih trgov,

— telesi, ki sodelujejo v postopkih likvidacije ali stečajnih postopkih življenjskih zavarovalnic in pozavarovalnic ter v drugih podobnih postopkih, in

▼M3

— osebami, odgovornimi za opravljanje z zakonom predpisanih revizij letnih računovodskih izkazov življenjskih zavarovalnic, pozavarovalnic in drugih finančnih institucij,

pri opravljanju svojih nadzornih funkcij ali razkrivanju ustreznih podatkov organom, ki skrbijo za postopke prisilne likvidacije ali zajamčeni kapital in ki takšne podatke potrebujejo za opravljanje svojega dela. Za podatke, ki jih prejemajo ti organi, telesa ali osebe, velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, določene v odstavku 1.

6. Ne glede na odstavke od 1 do 4 lahko države članice odobrijo izmenjavo podatkov med pristojnimi organi in med:

— organi, odgovornimi za nadzor teles, ki sodelujejo v postopkih likvidacije in stečajnih postopkih življenjskih zavarovalnic, pozavarovalnic ter v drugih podobnih postopkih, ali

— organi, odgovornimi za nadzor oseb, odgovornih za opravljanje z zakonom predpisanih revizij letnih računovodskih izkazov zavarovalnic, pozavarovalnic, kreditnih institucij, investicijskih podjetij in drugih finančnih institucij, ali

— neodvisnimi aktuarji zavarovalnic in pozavarovalnic, ki izvajajo pravni nadzor teh podjetij, in telesi, pooblaščenimi za nadziranje takšnih aktuarjev.

Države članice, ki uveljavijo možnost iz prvega pododstavka, zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

— ti podatki so za namen izvajanja nadzora ali pravnega nadzora iz prvega pododstavka,

— za podatke, prejete v tem pomenu, veljajo pogoji varovanja poslovne skrivnosti, določeni v odstavku 1,

— če podatki izvirajo iz druge države članice, se jih sme razkriti samo z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so jih posredovali, in po potrebi izključno za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

Države članice Komisiji in drugim državam članicam sporočijo imena organov, oseb in teles, ki lahko prejmejo podatke v skladu s tem odstavkom.

▼B

7. Ne glede na odstavke od 1 do 4, lahko države članice s ciljem krepitve stabilnosti, vključno s celovitostjo finančnega sistema, dovolijo izmenjavo informacij med pristojnimi organi in organi, ki so po zakonu pristojni za odkrivanje in preiskovanje kršitev prava družb.

Države članice, ki uveljavijo možnost, opredeljeno v prvem pododstavku, zahtevajo, da so izpolnjeni najmanj naslednji pogoji:

— ti podatki morajo biti za namen opravljanja naloge iz prvega pododstavka,

— za podatke, prejete v tem smislu, veljajo pogoji poslovne skrivnosti iz odstavka 1,

— kadar podatki izvirajo iz druge države članice, se smejo razkriti samo z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so jih posredovali, in po potrebi izključno za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

Če v državi članici organi ali telesa iz prvega pododstavka opravljajo svoje naloge odkrivanja in preiskovanja s pomočjo posebno usposobljenih oseb, ki so imenovane za navedeni namen in niso zaposlene v javnem sektorju, se lahko možnost izmenjave podatkov, predvidena v prvem pododstavku, razširi na takšne osebe, pod pogoji iz drugega pododstavka.

Za uporabo tretje alinee drugega pododstavka organi ali telesa iz prvega pododstavka sporočijo pristojnim organom, ki so razkrili podatke, imena in natančne pristojnosti oseb, katerim bodo podatki poslani.

▼B

Države članice sporočijo Komisiji in drugim državam članicam imena organov ali teles, ki lahko prejmejo podatke na podlagi tega odstavka.

Do 31. decembra 2000 Komisija sestavi poročilo o uporabi tega odstavka.

▼M3

8. Odstavki od 1 do 7 pristojnim organom ne preprečujejo, da bi posredovali:

— centralnim bankam in drugim subjektom s podobno funkcijo kakor monetarne oblasti,

— po potrebi drugim javnim organom, odgovornim za nadzor plačilnih sistemov,

podatke namenjene za opravljanje njihovih nalog, takšnim organom in telesom niti ne preprečujejo, da bi podatke, kot jih morajo za namene odstavka 4, sporočili pristojnim organom. Za podatke, prejete v tem smislu, se uporabljajo pogoji varovanja poslovne skrivnosti, določeni v tem členu.

▼B

9. Poleg tega lahko države članice, ne glede na odstavka 1 in 4, v skladu z zakonskimi določbami dovolijo razkrivanje nekaterih podatkov drugim službam njihove državne uprave, ki so pristojni za zakonodajo v zvezi z nadzorom kreditnih institucij, finančnih institucij, institucij za opravljanje investicijskih storitev in zavarovalnic, ter inšpektorjem, ki delujejo v imenu teh služb.

Vendar so takšna razkritja mogoča samo tedaj, ko so potrebna zaradi nadzora varnega in skrbnega poslovanja.

Države članice pa predvidijo, da se podatki, prejeti v skladu z odstavkoma 2 in 5, in podatki, pridobljeni pri dejanskih pregledih iz člena 11, ne smejo nikoli razkriti v primerih iz tega odstavka, razen z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so podatek posredovali, ali pristojnih organov države članice, v kateri je bil opravljen dejanski pregled.

Člen 17

Dolžnosti revizorjev

1. Države članice zagotovijo vsaj, da:

(a) je oseba, pooblaščena v smislu Direktive Sveta 84/253/EGS ([1]), ki v zavarovalnici opravlja nalogo, opisano v členu 51 Direktive Sveta 78/660/EGS ([2]), členu 37 Direktive 83/349/EGS ali členu 31 Direktive Sveta 85/611/EGS ([3]), ali kakšno drugo zakonsko nalogo, dolžna pristojnim organom nemudoma poročati o vseh dejstvih ali odločitvah, ki zadevajo navedeno podjetje, za katere izve pri opravljanju svoje naloge in ki bi lahko:

   — predstavljala bistveno kršitev zakonov in drugih predpisov, ki določajo pogoje, ki urejajo dovoljenja za opravljanje poslov, ali ki posebej urejajo opravljanje dejavnosti zavarovalnic, ali

   — vplivajo na nemoteno delovanje zavarovalnice, ali

   — povzročijo zavrnitev potrditve izkazov ali izražanje pridržkov;

(b) je navedena oseba dolžna poročati tudi o vseh dejstvih ali odločitveh, za katere izve pri opravljanju svoje naloge, kakor je opisano v (a), v podjetju, ki ima tesne povezave, izhajajoče iz nadzornega razmerja z zavarovalnico, v kateri opravlja zgoraj navedeno nalogo.

([1]) UL L 126, 12.5.1984, str. 20.
([2]) UL L 222, 14.8.1978, str. 11. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 283, 27.10.2001, str. 28).
([3]) UL L 375, 31.12.1985, str. 3. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/108/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 41, 13.2.2001, str. 35).

▼B

2. To razkritje dejstev ali odločitev iz odstavka 1, ki jih sporočijo osebe, pooblaščene v smislu Direktive 84/253/EGS, pristojnim organom v dobri veri, ne predstavlja kršitve omejitev o razkritju podatkov, predpisane s pogodbo, zakonskimi ali drugimi določbami, in takih oseb ne vključuje v nobeno vrsto odgovornosti.

Člen 18

Opravljanje dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja

1. Brez poseganja v odstavka 3 in 7, nobeno podjetje ne more imeti dovoljenja hkrati na podlagi te direktive in na podlagi Direktive 73/239/EGS.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice predvidijo, da:

— lahko podjetja, ki imajo dovoljenje na podlagi te direktive, prav tako pridobijo dovoljenje v skladu s členom 6 Direktive 73/239/EGS za nevarnosti, navedene v zavarovalnih vrstah 1 in 2 v Prilogi k navedeni direktivi,

— lahko podjetja, ki imajo dovoljenje na podlagi člena 6 Direktive 73/239/EGS izključno za nevarnosti, navedene v zavarovalnih vrstah 1 in 2 v Prilogi k navedeni direktivi, pridobijo dovoljenje na podlagi te direktive.

3. S pridržkom odstavka 6 lahko podjetja iz odstavka 2 in podjetja, ki so:

— 1. januarja 1981 za podjetja, ki so pridobila dovoljenje v Grčiji,

— 1. januarja 1986 za podjetja, ki so pridobila dovoljenje v Španiji in na Portugalskem,

▼M1

— 1. januarja 1995 za podjetja, ki so pridobila dovoljenje v Avstriji, na Finskem in Švedskem,

— 1. maja 2004 za podjetja, ki so pridobila dovoljenja na Češkem, v Estoniji, na Cipru, v Latviji, Litvi, na Madžarskem, Malti, Poljskem, v Sloveniji, na Slovaškem, in

▼B

— 15. marca 1979 za vsa druga podjetja,

hkrati opravljala dejavnosti, zajete v Direktivi 73/239/EGS, in dejavnosti, zajete v tej direktivi, še naprej opravljajo navedene dejavnosti hkrati, če vsako dejavnost upravljajo ločeno v skladu s členom 19 te direktive.

4. Države članice lahko predvidijo, da podjetja iz odstavka 2 ravnajo v skladu z računovodskimi pravili, ki urejajo zavarovalnice, ki so pridobile dovoljenje na podlagi te direktive za vse njihove dejavnosti. Do uskladitve v zvezi s tem lahko države članice tudi predvidijo, da glede pravil o prenehanju za dejavnosti, ki se nanašajo na nevarnosti, navedene v zavarovalnih vrstah 1 in 2 v Prilogi k Direktivi 73/239/EGS, ki jih opravljajo podjetja iz odstavka 2, veljajo pravila, ki se uporabljajo za dejavnosti življenjskega zavarovanja.

5. Če ima podjetje, ki opravlja dejavnosti iz Priloge k Direktivi 73/239/EGS, finančne, komercialne ali upravne povezave z zavarovalnico, ki opravlja dejavnosti, zajete v tej direktivi, pristojni organi držav članic, na ozemlju katerih je sedež teh podjetij, zagotovijo, da izkazi zadevnih podjetij niso izkrivljeni zaradi sporazumov med temi podjetji ali zaradi dogovorov, ki bi lahko vplivali na porazdelitev odhodkov in prihodkov.

6. Država članica lahko zahteva, da zavarovalnice, ki imajo sedež na njenem ozemlju, v obdobju, ki ga določi zadevna država članica, prenehajo sočasno opravljati dejavnosti, s katerimi se ukvarjajo na datume iz odstavka 3.

7. Določbe tega Člena se ponovno pregledajo na podlagi poročila Komisije Svetu v luči prihodnjega usklajevanja pravil o prenehanju, in v vsakem primeru pred 31. decembrom 1999.

▼B

Člen 19

Ločevanje upravljanja življenjskega zavarovanja in neživljenjskega zavarovanja

1. Ločeno upravljanje iz člena 18(3) mora biti organizirano tako, da so dejavnosti, zajete v tej direktivi, ločene od dejavnosti, zajetih v Direktivi 73/239/EGS, zato da:

— interesi imetnikov življenjske zavarovalne police in imetnikov neživljenjske zavarovalne police niso oškodovani, in zlasti, da imajo koristi od dobičkov življenjskega zavarovanja imetniki življenjske zavarovalne police, kakor da bi zavarovalnica opravljala samo dejavnosti življenjskega zavarovanja,

— minimalnih finančnih obveznosti, zlasti minimalnega kapitala, v zvezi z eno ali drugo dejavnostjo, in sicer dejavnostjo po tej direktivi in dejavnostjo po Direktivi 73/239/EGS, ne nosi druga dejavnost.

Dokler pa so minimalne finančne obveznosti izpolnjene pod pogoji, določenimi v drugi alinei prvega pododstavka, in če je pristojni organ obveščen, lahko podjetje uporablja te izrecne postavke minimalnega kapitala, ki so še vedno na voljo za eno ali drugo dejavnost.

Pristojni organi analizirajo rezultate obeh dejavnosti, da zagotovijo skladnost z določbami tega odstavka.

2. (a) Izkazi se sestavijo na tak način, da so prikazani viri rezultatov za vsako od obeh dejavnosti, življenjsko zavarovanje in neživljenjsko zavarovanje. V ta namen se vsi prihodki (zlasti premije, plačila pozavarovateljev in prihodki od naložb) ter odhodki (zlasti zavarovalne poravnave, dodatki zavarovalno-tehničnim rezervacijam, pozavarovalne premije, operativni stroški v zvezi z zavarovalnimi posli) razdelijo glede na izvor. Postavke, ki so skupne za obe dejavnosti, se vnesejo v skladu z metodami porazdelitve, ki jih sprejme pristojni organ.

(b) Življenjske zavarovalnice morajo na podlagi izkazov pripraviti izjavo, v kateri so jasno opredeljene postavke, ki sestavljajo vsak minimalni kapital v skladu s členom 27 te direktive in členom 16 (1) Direktive 73/239/EGS.

3. Če eden od minimalnih kapitalov ne zadostuje, pristojni organi za pomanjkljivo dejavnost uporabijo ukrepe, opredeljene v ustrezni direktivi, ne glede na rezultate v drugi dejavnosti. Z odstopanjem od druge alinee prvega pododstavka odstavka 1, lahko ti ukrepi vključujejo dovoljenje za prenos od ene dejavnosti na drugo.

POGLAVJE 2

PRAVILA V ZVEZI Z ZAVAROVALNO-TEHNIČNIMI REZERVACIJAMI IN NJIHOVO ZASTOPANOSTJO

Člen 20

Oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij

1. Domača država članica od vsake zavarovalnice zahteva, da oblikuje zadostne zavarovalno-tehnične rezervacije, vključno z matematičnimi rezervacijami glede vseh svojih poslov.

Znesek takšnih zavarovalno-tehničnih rezervacij se določi v skladu z naslednjimi načeli.

A. (i) znesek zavarovalno-tehničnih rezervacij življenjskega zavarovanja se izračuna po dovolj smotrni zavarovalno-tehnični oceni pričakovanj, ob upoštevanju vseh prihodnjih obveznosti, kakor jih določajo zavarovalni pogoji za vsako obstoječo pogodbo, vključno z:

— vsemi zagotovljenimi prejemki, vključno z zagotovljenimi odkupnimi vrednostmi,

— bonusi, do katerih so zavarovalci že skupinsko ali posamezno upravičeni, ne glede na to, kako so ti bonusi opisani – podeljeni, priznani ali dodeljeni,

▼B

— vsemi možnostmi, ki jih imajo zavarovalci na podlagi pogodbenih pogojev,

— stroški, vključno s provizijami,

in z upoštevanjem prihodnih zapadlih premij;

(ii) dovoljena je uporaba retrospektivne metode, če se lahko prikaže, da nastale zavarovalno-tehnične rezervacije niso nižje, kakor bi se zahtevale po izračunu dovolj smotrnih pričakovanj, ali če se perspektivna metoda ne more uporabljati za to vrsto vključene pogodbe;

(iii) smotrno vrednotenje ni vrednotenje „najboljše ocene", ampak mora vključevati ustrezno mejo za neugoden odmik ustreznih faktorjev;

(iv) ne samo, da mora biti metoda vrednotenja smotrna sama po sebi, ampak mora biti taka tudi ob upoštevanju metode vrednotenja za sredstva, ki krijejo te rezervacije;

(v) zavarovalno-tehnične rezervacije se izračunajo ločeno za vsako pogodbo. Dovoljena je uporaba ustreznih približevanj ali posploševanj, ko je verjetno, da bodo rezultati približno isti kakor pri posameznih izračunih. Načelo ločenega izračunavanja na noben način ne preprečuje oblikovanja dodatnih rezervacij za splošne nevarnosti, ki niso individualizirani.

(vi) če je po pogodbi zagotovljena odkupna vrednost, je znesek matematičnih rezervacij za pogodbo kadarkoli vsaj tako visok kakor vrednost, ki je takrat zagotovljena;

B. obrestna mera, ki se bo uporabljala, mora biti izbrana preudarno. Določena mora biti v skladu s pravili pristojnega organa v domači državi članici, ob uporabi naslednjih načel:

(a) za vse pogodbe pristojni organ domače države članice zavarovalnice določi eno najvišjo obrestno mero ali več, zlasti v skladu z naslednjimi pravili:

(i) ko pogodbe vsebujejo zajamčeno obrestno mero, pristojni organ v domači državi članici določi eno samo najvišjo obrestno mero. Lahko se razlikuje glede na valuto, v kateri je izražena pogodba, pod pogojem, da ne dosega več kakor 60 % mere na izdaje obveznic države, v katere valuti je pogodba izražena.

Če država članica na podlagi drugega stavka prvega pododstavka odloči, da bo določila najvišjo obrestno mero za pogodbe, izražene v valuti druge države članice, se mora najprej posvetovati s pristojnim organom države članice, v katere valuti je pogodba izražena;

(ii) ko pa se naložbe zavarovalnice ne vrednotijo pa nakupni ceni, lahko država članica navede, da se lahko ena najvišja mera ali več izračuna ob upoštevanju donosa ustreznih naložb, ki jih trenutno ima, z odbitkom smotrne razlike, ter, zlasti za pogodbe s premijami, ki se plačujejo v obrokih, tudi ob upoštevanju pričakovanega donosa prihodnjih naložb. Smotrno razliko in največjo obrestno mero ali mere, ki se uporabi za pričakovan donos prihodnjih naložb, določi pristojni organ domače države članice;

(b) določitev najvišje obrestne mere ne pomeni, da je zavarovalnica dolžna uporabljati tako visoko obrestno mero;

(c) domača država članica lahko odloči, da ne bo uporabljala odstavka (a) za naslednje kategorije pogodb:

— pogodbe, povezane z enotami,

— pogodbe z eno samo premijo za obdobje do največ osem let,

— pogodbe brez dobička in rentne pogodbe brez odkupne vrednosti.

▼B

V primerih iz druge in tretje alinee prvega pododstavka se lahko pri izbiranju smotrne obrestne mere upošteva valuta, v kateri je pogodba izražena, in ustrezno imetje naložb, ki jih trenutno ima, in kadar se naložbe podjetja vrednotijo po trenutni vrednosti, pričakovani donos prihodnjih naložb.

V nobenih okoliščinah obrestna mera ne sme biti višja od donosa naložb, kakor je izračunan v skladu z računovodskimi pravili v domači državi članici, z ustreznim odbitkom;

(d) država članica zahteva, da zavarovalnica v svojih izkazih nameni rezervacijo za izpolnjevanje obveznosti obrestnih mer do zavarovalcev, če sedanji ali predvideni donos naložb ne zadostuje za kritje teh obveznosti;

(e) Komisija in pristojni organi držav članic, ki tako zahtevajo, so uradno obveščeni o najvišjih obrestnih merah, določenih v skladu z (a);

C. statistične elemente vrednotenja in nadomestilo za stroške je treba smotrno izbrati, ob upoštevanju države obveznosti, vrste police ter pričakovanih upravnih stroškov in provizij;

D. v primeru pogodb z udeležbo na dobičku lahko metoda izračunavanja za zavarovalno-tehnične rezervacije upošteva, implicitno ali eksplicitno, prihodnje bonuse vseh vrst, na način, ki je v skladu z drugimi predpostavkami o prihodnjih izkušnjah in s sedanjo metodo razdelitve bonusev;

E. Nadomestilo za prihodnje stroške je lahko implicitno, na primer z uporabo prihodnjih premij brez stroškov upravljanja. Vendar celotno nadomestilo, implicitno ali eksplicitno, ne sme biti nižje od smotrne ocene ustreznih prihodnjih stroškov;

F. metoda izračunavanja zavarovalno-tehničnih rezervacij se ne sme od enega leta do drugega prekiniti zaradi samovoljnih sprememb metode ali osnov izračunavanja in mora biti takšna, da upošteva ustrezno porazdelitev dobička v času trajanja vsake police.

2. Zavarovalnice dajo javnosti na voljo osnove in metode, ki se uporabljajo pri izračunavanju zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z rezervacijami za bonuse.

3. Domača država članica od vsake zavarovalnice zahteva, da krije zavarovalno-tehnične rezervacije glede vseh svojih poslov z usklajenimi naložbami v skladu s členom 26. Glede poslov, sklenjenih v Skupnosti, morajo biti te naložbe v Skupnosti. Države članice ne smejo zahtevati, da imajo zavarovalnice svoje naložbe v določeni državi članici. Domača država članica pa lahko dovoli milejše predpise o lokalizaciji naložb.

▼M3

4. Države članice za oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij ne smejo obdržati ali uvesti sistema bruto pridržanja, ki zahteva zastavitev sredstev za kritje prenosnih premij in škodnih rezervacij pozavarovatelja, ki je pridobil dovoljenje v skladu z Direktivo 2005/68/ES, če je pozavarovatelj pozavarovalnica ali zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v skladu z Direktivo 73/239/EGS ali to direktivo.

Če matična država članica dovoljuje, da so zavarovalno-tehnične rezervacije pokrite z zahtevki do pozavarovatelja, ki ni pozavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v skladu z Direktivo 2005/68/ES, niti zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v skladu z Direktivo 73/239/EGS ali to direktivo, opredeli pogoje za sprejetje takšnih zahtevkov.

▼B

Člen 21

Premije za nove posle

Premije za nove posle morajo biti zadostne, temeljiti na razumnih zavarovalno-tehničnih predpostavkah, da zavarovalnicam omogočijo izpolnjevanje vseh obveznosti, zlasti da oblikujejo ustrezne zavarovalno-tehnične rezervacije.

▼B

Za ta namen se lahko upoštevajo vsi vidiki finančnega stanja zavarovalnice, ne da bil vnos iz virov, razen premij in prihodka od premij, sistematičen in stalen na tak način, da bi lahko dolgoročno ogrozil solventnost podjetja.

Člen 22

Kritno premoženje

Pri kritnem premoženju se upošteva vrsta posla, ki ga opravlja zavarovalnica na tak način, da zagotovi varnost, donosnost in tržnost naložb, za katere podjetje poskrbi, da so raznolike in ustrezno razpršene.

Člen 23

Vrste dovoljenih naložb

1. Domača država članica zavarovalnici ne sme dovoliti, da krije svoje zavarovalno-tehnične rezervacije z drugimi vrstami naložb, razen z naslednjimi:

A. naložbe

(a) dolžniški vrednostni papirji, obveznice in drugi instrumenti denarnega in kapitalskega trga;

(b) posojila;

(c) delnice in druge naložbe s spremenljivimi donosi;

(d) deleži v kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in v drugih investicijskih skladih;

(e) zemljišča, stavbe in nepremičninske pravice;

B. dolgovi in terjatve

▼M3

(f) dolgovi, ki jih dolgujejo pozavarovatelji, vključno s pozavarovateljevimi deleži zavarovalno-tehničnih rezervacij, in družbe s posebnim namenom iz člena 46 Direktive 2005/68/ES;

▼B

(g) pologi in terjatve cedentov;

(h) dolgovi zavarovalcev in posrednikov, ki izhajajo iz neposrednih in pozavarovalnih poslov;

(i) avansi za police;

(j) povračila davkov;

(k) terjatve do škodnih skladov;

C. drugo

(l) opredmetena osnovna sredstva, razen zemljišč in stavb, ki se vrednotijo glede na amortizacijo po načelu preudarnosti;

(m) gotovina v banki in denarna sredstva, pologi v kreditnih institucijah in vseh drugih organih, ki so pooblaščeni za sprejemanje pologov;

(n) časovno odloženi nabavni stroški;

(o) časovno razmejene obresti in najemnine, drugi časovno razmejeni prihodki in predplačila;

(p) pravica namestnega delovanja.

2. V primeru združenja zavarovateljev, znanega pod imenom „Lloyd's", kategorije naložb vključujejo tudi jamstva in akreditive, ki jih v smislu Direktive 2000/12/ES ([1]) Evropskega parlamenta in Sveta izdajo kreditne institucije ali zavarovalnice, skupaj s dokazljivimi zneski iz življenjskih zavarovalnih polic, v obsegu, kot predstavljajo sredstva, ki pripadajo članom.

([1]) UL L 126, 26.5.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2000/28/ES (UL L 275, 27.10.2000, str. 37).

▼M3

3. Vključitev katerih koli sredstev ali kategorije sredstev, naštetih v poglavju 1, ne pomeni, da je treba ta sredstva samodejno sprejeti kot kritje za zavarovalno-tehnične rezervacije. Matična država članica določi podrobnejša pravila o določitvi pogojev za uporabo sprejemljivih sredstev.

▼B

Domača država članica pri določanju in uporabi pravil, ki jih določi, zlasti zagovori skladnost z naslednjimi načeli:

(i) kritno premoženje se vrednoti brez dolgov, ki so nastali pri njihovem pridobivanju;

(ii) vse naložbe se vrednotijo preudarno, pri tem pa je treba upoštevati tveganje neunovčljivih zneskov. Zlasti se opredmetena osnovna sredstva, razen zemljišč in stavb, lahko sprejmejo kot kritje za zavarovalno-tehnične rezervacije le tedaj, če se vrednotijo glede na amortizacijo po načelu preudarnosti;

(iii) posojila, ali podjetjem, državni ali mednarodni organizaciji, lokalnim ali regionalnim oblastem ali fizičnim osebam, se lahko sprejmejo kot kritje za zavarovalno-tehnične rezervacije le tedaj, če obstajajo zadostna jamstva glede njihove varnosti, bodisi da ta temeljijo na statusu posojilojemalca, hipotekah, bančnih garancijah ali garancijah, ki jih izdajo zavarovalnice, bodisi na drugih oblikah poroštva;

(iv) izvedeni instrumenti, kot so opcije, terminski posli in zamenjave (swap), se lahko uporabijo kot kritno premoženje, če prispevajo k zmanjšanju naložbenega tveganja ali olajšajo učinkovito upravljanje s portfeljem. Vrednotiti jih je treba preudarno in lahko se upoštevajo pri vrednotenju temeljnih sredstev.

(v) prenosljivi vrednostni papirji, s katerimi se ne trguje na urejenem trgu, se lahko sprejmejo kot kritje za zavarovalno-tehnične rezervacije, samo če se lahko unovčijo v kratkem roku ali če predstavljajo deleže v kreditnih institucijah, zavarovalnicah, v mejah, ki jih dovoljuje člen 6, ali v investicijskih podjetjih s sedežem v državi članici;

(vi) terjatve do tretjih oseb se lahko sprejmejo kot kritje za zavarovalno-tehnične rezervacije samo potem, ko so bili odšteti vsi zneski, ki se dolgujejo isti tretji osebi;

(vii) vrednost vseh dolgov in terjatev, ki se sprejmejo kot kritje za zavarovalno-tehnične rezervacije, je treba izračunati preudarno, pri tem pa je treba upoštevati tveganje neunovčljivih zneskov. Zlasti se dolgovi zavarovalcev in posrednikov iz zavarovalnih in pozavarovalnih poslov lahko sprejmejo le tedaj, če niso poravnani dlje kakor tri mesece;

(viii) če sredstva vključujejo naložbo v hčerinsko podjetje, ki v imenu zavarovalnice upravlja vse njene naložbe ali njihov del, mora domača država članica pri uporabi pravil in načel, opredeljenih v tem členu, upoštevati temeljna sredstva, katerih imetnik je hčerinsko podjetje; domača država članica lahko sredstva drugih hčerinskih podjetij obravnava na isti način;

(ix) časovno odloženi nabavni stroški se lahko sprejmejo kot kritje za zavarovalno-tehnične rezervacije, kolikor je to v skladu z izračunom matematičnih rezervacij.

4. Ne glede na odstavke 1, 2 in 3 lahko domača država članica v izjemnih okoliščinah in na prošnjo zavarovalnice začasno in s primerno utemeljeno odločbo, sprejme druge vrste naložb kot kritje za zavarovalno-tehnične rezervacije, ob upoštevanju člena 22.

Člen 24

Pravila za razpršenost naložb

1. Kar zadeva kritno premoženje, domača država članica zahteva, da vsaka zavarovalnica vloži največ:

▼B

(a) 10 % svojih skupnih bruto zavarovalno-tehničnih rezervacij v en kos zemljišča ali stavbe ali v več kosov zemljišč ali stavb, ki so med seboj tako blizu, da se lahko štejejo kot ena naložba;

(b) 5 % svojih skupnih bruto zavarovalno-tehničnih rezervacij v delnice in druge prenosljive vrednostne papirje, ki se štejejo kot delnice, v obveznice, dolžniške vrednostne papirje in druge instrumente denarnega in kapitalskega trga istega podjetja, ali v posojila, odobrena istemu posojilojemalcu, vzeto skupaj, pri tem pa gre za posojila, razen posojila državnemu, regionalnemu ali lokalnemu organu ali mednarodni organizaciji, katere članica je ena država članica ali več. Ta omejitev se lahko poveča na 10 %, če podjetje ne vloži več kakor 40 % svojih bruto zavarovalno-tehničnih rezervacij v posojila ali vrednostne papirje izdajateljev in posojilojemalcev, tako da pri vsakem od njih vloži več kakor 5 % svojih sredstev;

(c) 5 % svojih skupnih bruto zavarovalno-tehničnih rezervacij v nezavarovana posojila, vključno z 1 % za vsako posamezno nezavarovano posojilo, razen posojil, odobrenih kreditnim institucijam, zavarovalnicam – če to dovoljuje člen 6 – in investicijskim podjetjem s sedežem v državi članici. Te omejitve se lahko povečajo na 8 % oziroma na 2 % s sklepom, ki ga za vsak posamični primer sprejme pristojni organ domače države članice;

(d) 3 % svojih skupnih bruto zavarovalno-tehničnih rezervacij v obliki gotovine;

(e) 10 % svojih skupnih bruto zavarovalno-tehničnih rezervacij v delnice, druge vrednostne papirje, ki se štejejo kot delnice, in dolžniške vrednostne papirje, s katerimi se ne trguje na urejenem trgu.

2. Če v odstavku 1 ni omejitve na naložbe določene vrste, to ne pomeni, da je naložbo te vrste kot kritje za zavarovalno-tehnične rezervacije možno sprejeti brez omejitve. Domača država članica določi bolj podrobna pravila glede pogojev za uporabo sprejemljivih naložb. Zlasti pri določanju in uporabi navedenih pravil zagotovi skladnost z naslednjimi načeli:

(i) naložbe, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije, morajo biti raznovrstne in razpršene tako, da se zagotovi, da ni prekomernega zanašanja na eno vrsto naložb, naložbeno tržišče ali naložbo;

(ii) naložbe v določene vrste sredstev, za katera so značilne visoke ravni tveganja, bodisi zaradi vrste sredstev ali kakovosti izdajatelja, je treba omejiti na preudarne ravni;

(iii) pri omejitvah na določene vrste naložb je treba pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij upoštevati obravnavanje pozavarovanja;

(iv) če naložbe vključujejo naložbo v hčerinsko podjetje, ki v imenu zavarovalnice upravlja vse njene naložbe ali njihov del, mora domača država članica pri uporabi pravil in načel, opredeljenih v tem členu, upoštevati temeljna sredstva, katerih imetnik je hčerinsko podjetje; domača država članica lahko sredstva drugih hčerinskih podjetij obravnava na isti način;

(v) odstotek kritnega premoženja, ki je predmet nelikvidnih naložb, je treba obdržati na preudarni ravni;

(vi) če naložbe vključujejo posojila, odobrena nekaterim kreditnim institucijam, ali dolžniške vrednostne papirje, ki so jih slednje izdale, lahko domača država članica pri uporabi pravil in načel iz tega člena, upošteva temeljna sredstva, ki jih imajo takšne kreditne institucije. Takšno obravnavanje je mogoče uporabiti le v primerih, ko ima kreditna institucija svoj sedež v državi članici, ko je v polni lasti te države članice in/ali lokalnih oblasti te države članice, njeni posli pa v skladu z aktom o ustanovitvi družbe in statutom obsegajo odobravanje - preko posrednika - posojil državi ali lokalnim organom ali posojil, za katera slednji izdajo garancije, ali posojil organom, ki so tesno povezani z državo ali lokalnimi organi.

3. V okviru podrobnih pravil glede pogojev za uporabo sprejemljivih naložb, država članica z večjimi omejitvami obravnava:

▼B

— posojilo brez bančne garancije, garancije, ki jo izda zavarovalnica, hipoteke ali katere koli druge oblike poroštva, v primerjavi s posojili, ki takšno zavarovanje imajo,

— KNPVP, ki niso usklajeni v smislu Direktive 85/611/EGS, ter druge investicijske sklade, v primerjavi z KNPVP, ki so usklajeni v smislu navedene direktive,

— vrednostne papirje, s katerimi se ne trguje na urejenem trgu, v primerjavi s tistimi, s katerimi se trguje,

— obveznice, dolžniške vrednostne papirje ter druge instrumente denarnega in kapitalskega trga, ki jih ne izdajajo državni, lokalni ali regionalni organi ali podjetja, ki spadajo v cono A, opredeljeno v Direktivi 2000/12/ES, ali ki jih izdajajo mednarodne organizacije, med katerih članicami ni niti ene države članice Skupnosti, v primerjavi z enakimi finančnimi instrumenti, ki jih izdajajo taki organi.

4. Države članice lahko pri nekaterih dolžniških vrednostnih papirjih zvišajo omejitev, opredeljeno v odstavku 1(b), na 40 %, če je takšne vrednostne papirje izdala kreditna institucija, ki ima sedež v državi članici in za katero v skladu z zakonom velja poseben uradni nadzor, namenjen zaščiti imetnikov teh dolžniških vrednostnih papirjev. Zlasti je treba zneske iz izdaje takšnih dolžniških vrednostnih papirjev v skladu z zakonom vložiti v sredstva, s katerimi je v celotnem obdobju veljavnosti dolžniških vrednostnih papirjev mogoče kriti terjatve iz dolžniških vrednostnih papirjev in ki bi bili v primeru neuspeha izdajatelja uporabljeni kot prednostna osnova za povračilo glavnice ter plačilo obračunanih in še ne plačanih obresti.

5. Države članice od zavarovalnic ne zahtevajo, da vlagajo v določene vrste naložb.

6. Ne glede na odstavek 1 lahko domača država članica v izjemnih okoliščinah in na prošnjo zavarovalnice začasno in s primerno utemeljeno odločbo dovoli izjeme od pravil, določenih v 1(a) do (e), s pridržkom člena 22.

Člen 25

Pogodbe, ki so povezane z KNPVP ali borznim indeksom

1. Če so v pogodbi predvidene zavarovalnine neposredno povezane z vrednostjo enot v KNPVP ali z vrednostjo naložb v notranjem skladu, ki ga ima zavarovalnica in je običajno razdeljen v enote, morajo biti zavarovalno-tehnične rezervacije glede teh zavarovalnin čim tesneje povezane s temi enotami ali, v primerih, ko enote niso oblikovane, s temi naložbami.

2. Če so v pogodbi predvidene zavarovalnine neposredno povezane z borznim indeksom ali drugo referenčno vrednostjo razen tistih iz odstavka 1, morajo biti zavarovalno-tehnične rezervacije glede teh zavarovalnin čim tesneje povezane bodisi z enotami, za katere se šteje, da predstavljajo referenčno vrednost, bodisi, v primeru, ko enote niso oblikovane, z naložbami ustrezne varnosti in tržnosti, ki so čim tesneje povezane z naložbami, na katerih temelji določena referenčna vrednost.

3. Člena 22 in 24 se ne uporabljata za naložbe za uskladitev obveznosti, ki so neposredno povezane z zavarovalninami v odstavkih 1 in 2. Sklicevanje na zavarovalno-tehnične rezervacije v členu 24 pomeni sklicevanje na zavarovalno-tehnične rezervacije, razen tiste, ki so povezane s takšnimi obveznostmi.

4. Kadar zavarovalnine iz odstavkov 1 in 2 vključujejo jamstvo za uspešno izvedbo naložbe ali druge garantirane prejemke, se za ustrezne dodatne zavarovalno-tehnične rezervacije uporabljajo členi 22, 23 in 24.

Člen 26

Pravila za usklajevanje

1. Za namene členov 20(3) in 54 države članice glede pravil za usklajevanje ravnajo v skladu s Prilogo II.

2. Ta Člen se ne uporablja za obveznosti iz člena 25.

▼B

POGLAVJE 3

PRAVILA, KI SE NANAŠAJO NA MINIMALNI IN ZAJAMČENI KAPITAL

Člen 27

Razpoložljivi minimalni kapital

1. Vsaka država od vsake zavarovalnice s sedežem na njenem ozemlju zahteva, da ima ves čas ustrezni razpoložljivi minimalni kapital glede na njeno celotno poslovno dejavnost, ki je najmanj enak zahtevam v tej direktivi.

2. Razpoložljivi minimalni kapital je sestavljen iz sredstev zavarovalnice, prostih vseh predvidljivih obveznosti, minus vse neopredmetene postavke, vključno z:

(a) vplačanim osnovnim kapitalom ali v primeru družb za vzajemno zavarovanje dejanskim ustanovnim kapitalom ter katerimi koli članskimi računi, ki ustrezajo vsem naslednjim merilom:

  (i) akt o ustanovitvi družbe in statut morata določati, da je plačila članom iz teh računov možno opraviti le tedaj, ko to ne povzroči, da razpoložljivi minimalni kapital pade pod zahtevano raven, ali po prenehanju podjetja, ko so poravnani vsi drugi dolgovi podjetja;

  (ii) akt o ustanovitvi družbe in statut morata določati, da je treba glede vseh plačil iz točke (i), ki se opravijo v namene razen posameznega prenehanja članstva, pristojne organe obvestiti najmanj en mesec vnaprej, ti pa lahko v tem obdobju prepovejo plačilo;

  (iii) ustrezne določbe akta o ustanovitvi družbe in statuta je mogoče spremeniti šele potem, ko so pristojni organi izjavili, da ne nasprotujejo spremembi, brez poseganja v merila, navedena v (i) in (ii);

(b) rezerve (obvezne in proste), ki ne ustrezajo prevzetim obveznostim iz zavarovalnih pogodb;

(c) preneseni dobiček, po odbitku dividend, ki jih je treba plačati;

(d) če je dovoljeno po nacionalnem pravu, rezerve iz dobička, ki se pojavljajo v bilanci stanja, če se lahko uporabijo za kritje izgub, ki se lahko pojavijo, ali če niso na voljo za razdelitev zavarovalcem.

Razpoložljivi minimalni kapital se zmanjša za znesek lastnih delnic, ki jih ima neposredno zavarovalnica.

▼M3

Razpoložljivi minimalni kapital se zmanjša z naslednjimi postavkami:

(a) udeležbe življenjske zavarovalnice v:

  — zavarovalnicah v smislu člena 4 te direktive, člena 6 Direktive 73/239/EGS ali člena 1(b) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/78/ES z dne 27. oktobra 1998 o dopolnilnem nadzoru nad zavarovalnicami v zavarovalniški skupini ([1]),

  — pozavarovalnicah v smislu člena 3 Direktive 2005/68/ES ali pozavarovalnicah države nečlanice v smislu člena 1(1) Direktive 98/78/ES,

  — zavarovalnih holdingih v smislu člena 1(i) Direktive 98/78/ES,

  — kreditnih institucijah in finančnih institucijah v smislu člena 1(1) in (5) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/12/ES z dne 20. marca 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ([2]),

([1]) UL L 330, 5.12.1998, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).

([2]) UL L 126, 26.5.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.

▼M3

— investicijskih podjetjih in finančnih institucijah v smislu člena 1 (2) Direktive Sveta 93/22/EGS z dne 10. maja 1993 o investicijskih storitvah na področju vrednostnih papirjev ([1]) in členov 2(4) ter 2(7) Direktive Sveta 93/6/EGS z dne 15. marca 1993 o kapitalski ustreznosti investicijskih družb in kreditnih institucij ([2]);

(b) vsaka od naslednjih postavk, ki jih ima življenjska zavarovalnica v zvezi s subjekti, opredeljenimi v točki (a), v katerih je udeležena:

— instrumenti iz odstavka 3,

— instrumenti iz člena 16(3) Direktive 73/239/EGS,

— podrejene terjatve in instrumenti iz člena 35 in člena 36(3) Direktive 2000/12/ES.

Kadar ima začasno v lasti delnice ali deleže druge kreditne institucije, investicijskega podjetja, finančne institucije, zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnega holdinga za dajanje finančne pomoči pri reorganizaciji in finančni rešitvi tega subjekta, lahko pristojni organ odstopi od določb o odbitku iz točke (a) in (b) tretjega pododstavka.

Kot druga možnost za odbitek postavk iz točke (a) in (b) tretjega pododstavka, ki jih ima zavarovalnica v kreditnih institucijah, investicijskih podjetjih in finančnih institucijah, lahko države članice svojim zavarovalnicam smiselno dovolijo uporabo metod 1, 2 ali 3 Priloge I k Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2002/87/ES z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ([3]). Metoda 1 (računovodska konsolidacija) se uporablja samo, če je pristojni organ prepričan o stopnji celostnega upravljanja in notranjega nadzora v zvezi s subjekti, ki so vključeni v obseg konsolidacije. Izbrana metoda se sčasoma uporablja na dosleden način.

Države članice lahko določijo, da za izračun minimalnega kapitala, kakor je določeno v tej direktivi, zavarovalnicam, za katere se uporablja dopolnilni nadzor v skladu z Direktivo 98/78/ES ali dopolnilni nadzor v skladu z Direktivo 2002/87/ES, ni treba odštevati postavk iz točk (a) in (b) tretjega pododstavka tega člena, ki so v lasti kreditnih institucij, investicijskih podjetij, finančnih institucij, zavarovalnic in pozavarovalnic ali zavarovalnih holdingov, ki so vključeni v dopolnilni nadzor. Za namene znižanja udeležb iz tega odstavka, udeležba pomeni udeležbo v smislu člena 1(f) Direktive 98/78/ES.

▼B

3. Razpoložljivi minimalni kapital je lahko sestavljen tudi iz:

(a) kumulativnega prednostnega delniškega kapitala in podrejenega dolžniškega kapitala do 50 % vrednosti razpoložljivega minimalnega kapitala ali zahtevanega minimalnega kapitala, glede na manjšo vrednost, od tega največ 25 % predstavljajo podrejeni dolgovi s fiksno dospelostjo ali kumulativni prednostni osnovni kapital za določen čas, če obstajajo zavezujoči sporazumi, na podlagi katerih se ob stečaju ali likvidaciji zavarovalnice podrejeni dolžniški kapital ali prednostni delniški kapital uvrsti za terjatve vseh drugih upnikov in se ne poplača, dokler vsi drugi takrat zapadli dolgovi niso poravnani.

Podrejeni dolžniški kapital mora izpolnjevati tudi naslednje pogoje:

(i) upoštevati je mogoče le v celoti vplačana sredstva;

(ii) za posojila s fiksno dospelostjo mora biti prvotna dospelost najmanj pet let. Najpozneje eno leto pred datumom poplačila mora zavarovalnica pristojnim organom v odobritev predložiti načrt, iz katerega je razvidno, kako se bo razpoložljivi minimalni kapital ohranil ali dosegel zahtevano raven ob dospelosti, razen če se obseg, v katerem je posojilo lahko razvrščeno kot

([1]) UL L 141, 11.6.1993, str. 27. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/87/ES (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

([2]) UL L 141, 11.6.1993, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.

([3]) UL L 35, 11.2.2003, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.

▼B

sestavni del razpoložljivega minimalnega kapitala, postopno zmanjšuje v obdobju najmanj petih let pred datumom poplačila. Pristojni organi lahko dovolijo predčasno poplačilo takšnih posojil, če zavarovalnica, ki jih je izdala, poda vlogo in če njen razpoložljivi minimalni kapital ne bo padel pod zahtevano raven;

(iii) posojila, katerih dospelost ni določena, se morajo odplačati le ob upoštevanju obvestila o petletnem roku, razen če posojila ne predstavljajo več sestavine razpoložljivega minimalnega kapitala ali če se za predčasno poplačilo posebej ne zahteva predhodna odobritev pristojnih organov. V takšnem primeru mora zavarovalnica obvestiti pristojne organe najmanj šest mesecev pred dnevom nameravanega poplačila ter pri tem navesti razpoložljivi in zahtevani minimalni kapital pred navedenim poplačilom in po njem. Pristojni organi dovolijo poplačilo le, če razpoložljivi minimalni kapital zavarovalnice ne bo padel pod zahtevano raven;

(iv) posojilna pogodba ne sme vsebovati nobene določbe o tem, da bo v določenih okoliščinah, razen v primeru prenehanja življenjske zavarovalnice, dolg postal vračljiv pred dogovorjenimi datumi za poplačilo;

(v) posojilno pogodbo je mogoče spremeniti šele potem, ko pristojni organi izjavijo, da ne nasprotujejo spremembi;

(b) vrednostni papirji brez določenega datuma dospelosti in drugi instrumenti, vključno s kumulativnimi prednostnimi delnicami razen tistih iz točke (a), do 50 % razpoložljivega ali zahtevanega minimalnega kapitala, glede na manjšo vrednost, za skupni obseg takšnih vrednostnih papirjev in podrejenega dolžniškega kapitala iz točke (a), če izpolnjujejo naslednje:

(i) ne da se jih odplačati na pobudo prinosnika ali brez predhodne odobritve pristojnega organa;

(ii) pogodba o izdaji mora zavarovalnici omogočati, da preloži plačilo obresti na posojilo;

(iii) terjatve posojilodajalca do zavarovalnice morajo biti v celoti uvrščene za terjatvami vseh upnikov, ki nimajo podrejenih instrumentov;

(iv) dokumenti, ki urejajo izdajo vrednostnih papirjev, morajo predvidevati sposobnost pokritja izgube dolga in neplačanih obresti, pri čemer zavarovalnici omogočajo, da nadaljuje s poslovanjem;

(v) upoštevati je mogoče le v celoti vplačane zneske.

4. Na prošnjo, ki jo skupaj s priloženimi dokazili vloži podjetje pristojnemu organu domače države članice, in s soglasjem navedenega pristojnega organa, lahko razpoložljivi minimalni kapital sestavljajo:

(a) do 31. decembra 2009 znesek, enak 50 % prihodnjih dobičkov podjetja, vendar ne več kakor 25 % razpoložljivega ali zahtevanega minimalnega kapitala, glede na manjšo vrednost. Znesek prihodnjih dobičkov dobimo, če pomnožimo ocenjeni letni dobiček s faktorjem, ki predstavlja povprečno preostalo obdobje polic. Uporabljeni faktor ne sme biti večji od šest. Ocenjeni letni dobiček ne presega aritmetičnega povprečja dobičkov zadnjih petih finančnih let iz dejavnosti, navedenih v členu 2(1).

Pristojni organi lahko soglašajo, da se takšen znesek vključi v razpoložljiv minimalni kapital, samo:

(i) če se pristojnim organom predloži aktuarsko poročilo, ki dokazuje verjetnost, da se bodo v prihodnosti pojavili ti dobički; in

(ii) če navedeni del prihodnjih dobičkov, ki izhajajo iz skritih čistih rezerv iz točke (c), še ni bil upoštevan;

(b) kadar se zillmerising ne uporablja ali če se uporablja in je manjši od obremenitve za nabavne stroške, vključene v premiji, razlika med ne-zillmerizirano ali delno zillmerizirano matematično rezervacijo in matematično rezervacijo, zillmerizirano po stopnji, enaki obremenitvi za nabavne stroške, vključene v premijo. Ta številka pa ne sme presegati 3,5 % vsote razlike med ustreznimi glavnicami dejavnosti

▼B

življenjskega zavarovanja in matematičnimi rezervacijami za vse police, za katere je možno zillmeriziranje. Razlika se zmanjša za znesek neamortiziranih nabavnih stroškov, knjiženih kot aktiva;

(c) skrite čiste rezerve, ki izhajajo iz vrednotenja sredstev, če takšne skrite rezerve nimajo značaja izjeme;

(d) ena polovica neplačanega osnovnega kapitala ali ustanovnega kapitala, potem ko vplačani del doseže 25 % navedenega osnovnega kapitala ali sklada, do 50 % razpoložljivega ali zahtevanega minimalnega kapitala, glede na manjšo vrednost.

5. Spremembe odstavkov 2, 3 in 4, da se upošteva razvoj, ki upravičuje tehnično prilagoditev elementov, ki izpolnjujejo pogoje za razpoložljivi minimalni kapital, se sprejmejo po postopku iz člena 65(2).

Člen 28

Zahtevani minimalni kapital

1. S pridržkom člena 29 se zahtevani minimalni kapital določi, kakor je določeno v odstavkih 2 do 7 v skladu z vrstami sklenjenega zavarovanja.

2. Za vrste zavarovanja iz člena 2(1)(a) in (b), razen zavarovanja, povezanega z investicijskimi skladi, in za posle iz člena 2(3), je zahtevani razpoložljivi minimalni kapital enak vsoti naslednjih dveh rezultatov:

▼M3

(a) prvi rezultat:

4 % delež matematičnih rezervacij, ki se nanašajo na neposredno poslovanje in sprejete obveznosti pozavarovanja brez odbitkov prenosov pozavarovanja, se pomnoži z razmerjem, za zadnje poslovno leto, celotnih matematičnih rezervacij brez prenosov pozavarovanja do bruto celotnih matematičnih rezervacij. Navedeno razmerje v nobenem primeru ne sme biti nižje od 85 %; na zahtevo, ki jo, podprto z dokazili, zavarovalnica predloži pristojnemu organu matične države članice, in s soglasjem tega organa se lahko izterljive količine namenskih družb iz člena 46 Direktive 2005/68/ES tudi odbijejo kot pozavarovanje;

(b) drugi rezultat:

za police, na katerih rizični kapital ni negativna številka, se 0,3 % delež takšnega kapitala, ki ga sklene zavarovalnica, pomnoži z razmerjem, za zadnje poslovno leto, celotnega rizičnega kapitala, zadržanega kot obveznost podjetja po prenosih pozavarovanja in retrocesijah do celotnega ogroženega kapitala brez prenosov pozavarovanja; to razmerje v nobenem primeru ne sme biti nižje od 50 %. Na zahtevo, ki jo, podprto z dokazili, zavarovalnica predloži pristojnemu organu matične države članice, in s soglasjem tega organa se lahko izterljive količine namenskih družb iz člena 46 Direktive 2005/68/ES tudi odbijejo kot pozavarovanje;

▼B

za začasna zavarovanja za primer smrti z najdaljšo dobo treh let znaša delež 0,1 %. Za takšna zavarovanja z dobo od treh do petih let znaša delež 0,15 %.

3. Za dodatno zavarovanje iz člena 2(1)(c) je zahtevani minimalni kapital enak zahtevanemu minimalnemu kapitalu za zavarovalnice, kakor je določeno v členu 16a Direktive 73/239/EGS, pri čemer se ne uporabljajo določbe člena 17 navedene direktive.

4. Za trajno dolgoročno zdravstveno zavarovanje iz člena 2(1)(d) je zahtevani minimalni kapital enak:

(a) 4 % deležu matematičnih rezervacij, izračunano v skladu z odstavkom 2(a) tega člena; plus:

(b) zahtevani minimalni kapital za zavarovalnice, kakor je določeno v členu 16a Direktive 73/239/EGS, pri čemer se ne uporabljajo določbe člena 17 navedene direktive. Vendar pa se pogoj iz

▼B

Člena 16a(6)(b) navedene direktive, da se vzpostavi rezervacija za naraščajočo starost, lahko nadomesti z zahtevo, da se posel opravlja na skupinski osnovi.

5. Za zavarovanja s kapitalizacijo izplačil iz člena 2(2)(b) je zahtevani minimalni kapital enak 4 % deležu matematičnih rezervacij, izračunano v skladu z odstavkom 2(a) tega člena.

6. Za tontine iz člena 2(2)(a) je zahtevani minimalni kapital enak 1 % njihovih sredstev.

7. Za zavarovanja, zajeta v členu 2(1)(a) in (b), vezana na enote investicijskih skladov, ter za posle iz člena 2(2)(c), (d) in (e) je zahtevani minimalni kapital enak vsoti naslednjega:

(a) če zavarovalnica prevzema naložbeno tveganje, 4 % delež zavarovalno-tehničnih rezervacij, izračunano v skladu z odstavkom 2(a) tega člena,

(b) če zavarovalnica ne prevzema naložbenega tveganja, ampak se porazdelitev za kritje stroškov upravljanja določi za obdobje, daljše od petih let, 1 % delež zavarovalno-tehničnih rezervacij, izračunano v skladu z odstavkom 2(a) tega člena;

(c) če zavarovalnica ne prevzema naložbenega tveganja in porazdelitev za kritje stroškov upravljanja ni določena za obdobje, daljše od petih let, znesek, enak 25 % čistih stroškov upravljanja, ki se nanašajo na takšen posel zadnjega poslovnega leta;

(d) če zavarovalnica prevzema nevarnost smrti, 0,3 % delež rizičnega kapitala, izračunano v skladu z odstavkom 2(b) tega člena.

▼M3

Člen 28a

Minimalni kapital za življenjske zavarovalnice, ki izvajajo dejavnosti pozavarovanja

1. Vsaka država članica uporablja za zavarovalnice, ki imajo sedež na njihovem ozemlju, določbe členov od 35 do 39 Direktive 2005/68/ES glede njihovih sprejetih obveznosti pozavarovanja, kadar je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) pobrane pozavarovalne premije presegajo 10 % njihovih skupno prejetih premij;

(b) pobrane pozavarovalne premije presegajo 5 0 000 000 EUR;

(c) zavarovalno-tehnične rezervacije, ki izhajajo iz njihovih sprejetih obveznosti pozavarovanj, presegajo 10 % njihovih skupno prejetih premij.

2. Vse države članice lahko za življenjsko zavarovalnico iz odstavka 1 tega člena, ki ima sedež na njihovem ozemlju, uporabijo določbe iz člena 34 Direktive 2005/68/ES, glede njihovih dejavnosti pozavarovanja, če je izpolnjen eden od pogojev iz navedenega odstavka 1.

V tem primeru zadevna država članica zahteva, da so vsa sredstva življenjske zavarovalnice, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s sprejetimi obveznostmi pozavarovanja, ločena, upravljana in organizirana ločeno od neposrednih zavarovalnih dejavnosti življenjskih zavarovalnic, brez kakršne koli možnosti prenosa. V takem primeru in le kar zadeva sprejete pozavarovalne dejavnosti za življenjsko zavarovalnico ne veljajo členi 22 do 26.

Vsaka država članica zagotovi, da njihovi pristojni organi preverijo ločitev iz drugega pododstavka.

▼B

Člen 29

Zajamčeni kapital

1. Ena tretjina zahtevanega minimalnega kapitala, kakor je določena v členu 28, predstavlja zajamčeni kapital. Ta sklad je sestavljen iz postavk, navedenih v 27(2), (3) in, s soglasjem pristojnega organa domače države članice, (4)(c).

▼B

2. Zajamčeni kapital ne sme biti nižji od 3 milijonov EUR.

Država članica lahko pri družbah za vzajemno zavarovanje in pri družbah, ki delujejo po načelu vzajemnosti in tontinah, predvidi zmanjšanje najnižjega zajamčenega kapitala za eno četrtino.

Člen 30

Pregled zneska zajamčenega kapitala

1. Znesek v evrih, kakor je določen v členu 29(2), se pregleda vsako leto, z začetkom 20. septembra 2003, da se upoštevajo spremembe v evropskem indeksu cen življenjskih potrebščin, ki zajema vse države članice, kakor ga objavi Eurostat.

Znesek se samodejno prilagodi s povečanjem zneska osnove v evrih za odstotek spremembe v navedenem indeksu v obdobju med 20. marcem 2002 in datumom pregleda ter se zaokroži na večkratnik 100 000 EUR.

Če je odstotkovna sprememba od zadnje prilagoditve manjša od 5 %, ni prilagoditve.

2. Komisija vsako leto obvešča Evropski parlament in Svet o pregledu in prilagojenem znesku iz odstavka 1.

Člen 31

Naložbe, ki se ne uporabljajo za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij

1. Države članice ne predpišejo nobenih pravil glede izbire naložb, ki se jih ne uporabi kot kritje za zavarovalno-tehnične rezervacije iz člena 20.

2. S pridržkom člena 20(3), člena 37(1), (2), (3) in (5) ter drugega pododstavka člena 39(1) države članice ne omejujejo prostega razpolaganja s temi sredstvi, ne glede na to, ali gre za premičnine ali nepremičnine, ki tvorijo del naložb zavarovalnice, ki je pridobila dovoljenje.

3. Odstavka 1 in 2 ne izključujeta nobenega ukrepa, do katerega so države članice pri varovanju interesov življenjskih zavarovancev upravičene, da ga sprejmejo kot lastniki ali člani ali partnerji zadevne zavarovalnice.

POGLAVJE 4

POGODBENO PRAVO IN POGOJI ZAVAROVANJA

Člen 32

Pravo, ki se uporabi

1. Pravo, ki se uporabi za pogodbe v zvezi z dejavnostmi iz te direktive, je pravo države članice obveznosti. Kadar pravo navedene države dovoljuje, lahko stranke izberejo pravo druge države.

2. Če je zavarovalec fizična oseba z bivališčem v državi članici, ki ni država članica, katere državljan je, lahko stranke izberejo pravo države članice, katere državljan je.

3. Če država obsega več teritorialnih enot, ki imajo glede pogodbenih obveznosti svoje pravne norme, se za namene ugotavljanja prava, ki se uporabi v skladu s direktivo, vsaka enota šteje kot država.

Država članica, v kateri imajo različne teritorialne enote glede pogodbenih obveznosti svoje lastne pravne norme, niso zavezane, da določbe te direktive uporabijo za spore med pravnimi redi teh enot.

4. Ta člen ne omejuje uporabe veljavnih določb prava države pristojnega sodišča, ne glede na pravo, ki se sicer uporabi za pogodbo.

Če pravo države članice tako določa, se obvezni predpisi prava države članice obveznosti lahko uporabijo, če in kolikor je po pravu navedene države te predpise treba uporabljati ne glede na pravo, ki se uporabi za pogodbo.

▼B

5. S pridržkom odstavkov 1 do 4 države članice za zavarovalne pogodbe iz te direktive uporabljajo svoje splošne predpise mednarodnega zasebnega prava v zvezi s pogodbenimi obveznostmi.

Člen 33

Javni interes

Država članica obveznosti ne sme zavarovalcu preprečiti, da bi sklenil pogodbo z zavarovalnico, ki ima dovoljenje pod pogoji člena 4, dokler to ni v nasprotju s predpisi, ki ščitijo javni interes v državi članici obveznosti.

Člen 34

Pravila v zvezi s pogoji zavarovanja in premijskimi ceniki

Države članice ne sprejmejo predpisov, s katerimi bi zahtevale predhodno potrjevanje ali sistematično obveščanje o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih, premijskih cenikih, tehničnih podlagah, ki se uporabljajo zlasti za izračun premijskih cenikov in zavarovalno-tehničnih rezervacij, ali o obrazcih in drugih tiskovinah, ki jih zavarovalnica namerava uporabljati v svojem poslovanju z zavarovalci.

Ne glede na prvi pododstavek lahko domača država članica izključno za namen preverjanja skladnosti z nacionalnimi predpisi v zvezi z zavarovalno-tehničnimi načeli zahteva sistematično uradno obveščanje o tehničnih podlagah, ki se uporabljajo zlasti za izračun premijskih cenikov in zavarovalno-tehničnih rezervacij, ne da bi ta zahteva predstavljala predpogoj za to, da bi zavarovalnica lahko opravljala njene posle.

Najpozneje do 1. julija 1999 Komisija predloži Svetu poročilo o uporabi teh določb.

Člen 35

Čas za odstop

1. Vsaka država članica predpiše, da lahko zavarovalec, ki sklene individualno pogodbo o življenjskem zavarovanju, v času od 14 do 30 dni od dneva, ko je bil obveščen o sklenitvi pogodbe, odstopi od pogodbe.

Če zavarovalec pošlje obvestilo o odstopu, je v prihodnje prost obveznosti, ki izhajajo iz pogodbe.

Drugi pravni učinki in pogoji odstopa se določijo s pravom, ki se uporabi za pogodbo, kakor je opredeljeno v členu 32, predvsem glede podrobnosti obveščanja zavarovalca o sklenitvi pogodbe.

2. Državam članicam ni treba uporabljati odstavka 1 za pogodbe s trajanjem 6 mesecev ali manj ali če zaradi statusa zavarovalca ali okoliščin, v katerih je pogodba sklenjena, zavarovalec ne potrebuje te posebne zaščite. Države članice v svojih predpisih določijo primere, ko se odstavek 1 ne uporablja.

Člen 36

Informacije za zavarovalce

1. Pred sklenitvijo pogodbe o zavarovanju je treba zavarovalcu sporočiti najmanj informacije, naštete v Prilogi III(A).

2. Zavarovalec je v času trajanja pogodbe obveščen o vseh spremembah informacij, naštetih v Prilogi III(B).

3. Država članica obveznosti lahko od zavarovalnic zahteva, da poleg informacij, naštetih v Prilogi III, pošljejo še druge informacije, če je to potrebno, da zavarovalec pravilno razume bistvene elemente obveznosti.

4. Podrobna pravila za izvajanje tega člena in Priloge III določi država članica obveznosti.

▼B

POGLAVJE 5

ZAVAROVALNICE V TEŽAVAH ALI V STANJU NEPRAVILNOSTI

Člen 37

Zavarovalnice v težavah

1. Če zavarovalnica ne ravna v skladu s členom 20, lahko pristojni organ njene domače države članice prepove prosto razpolaganje s sredstvi, potem ko je svoj namen sporočil pristojnim organom držav članic obveznosti.

2. Za namene ponovne vzpostavitve finančnega stanja zavarovalnice, katere minimalni kapital je padel pod minimum, ki ga zahteva člen 28, pristojni organ domače države članice zahteva, da mu v odobritev predloži načrt ponovne vzpostavitve dobrega finančnega stanja.

Če pristojni organ meni, da se bo finančno stanje zavarovalnice še naprej slabšalo, v izjemnih okoliščinah lahko tudi omeji ali prepove prosto razpolaganje s sredstvi zavarovalnice. Organe drugih držav članic, na katerih ozemljih zavarovalnica opravlja svojo dejavnost, obvesti o vseh sprejetih ukrepih, slednji pa na zahtevo prvega sprejmejo enake ukrepe.

3. Če minimalni kapital pade pod zajamčeni kapital, opredeljen v členu 29, pristojni organ domače države članice zahteva, da mu podjetje v odobritev predloži kratkoročni finančni načrt.

Lahko tudi omeji ali prepove prosto razpolaganje s sredstvi zavarovalnice. Organe drugih držav članic, na katerih ozemljih zavarovalnica opravlja svojo dejavnost, obvesti o vseh ukrepih, slednji pa na zahtevo prvega sprejmejo enake ukrepe.

▼M3

4. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi pooblastila za zmanjšanje znižanja minimalnega kapitala na podlagi pozavarovanja, kakor je določen v skladu s členom 28, če:

(a) se je po preteklem poslovnem letu bistveno spremenila vrsta ali kakovost pozavarovalnih pogodb;

(b) ne obstaja nikakršen ali omejen prenos po pozavarovalnih pogodbah.

▼B

5. Vsaka država članica sprejme ukrepe, ki so potrebni, da lahko v skladu z nacionalnim pravom v primerih, opredeljenih v odstavkih 1, 2 in 3, prepove prosto razpolaganje s sredstvi na njenem ozemlju na zahtevo domače države članice zavarovalnice, ki določi sredstva, ki jih bodo takšni ukrepi zajemali.

Člen 38

Sanacijski načrt

1. Države članice zagotovijo, da so pristojni organi pooblaščeni, da zahtevajo sanacijski načrt za tiste zavarovalnice, pri katerih pristojni organi menijo, da so ogrožene pravice zavarovalcev. Sanacijski načrt mora vsebovati najmanj podatke ali dokazilo za naslednja tri finančna leta glede:

(a) ocene stroškov upravljanja, zlasti tekoči splošni stroški in provizije;

(b) načrta, ki navaja podrobne ocene prihodkov in odhodkov v zvezi z neposrednim poslovanjem, sprejemi obveznosti pozavarovanja in odstopi pozavarovanja;

(c) predvidene bilance stanja;

(d) ocene finančnih sredstev, namenjenih kritju obveznosti iz zavarovalnih pogodb in zahtevanega minimalnega kapitala;

(e) celotne pozavarovalne police.

▼B

2. Kadar so pravice zavarovalcev ogrožene, ker se finančno stanje zavarovalnice slabša, države članice zagotovijo, da so pristojni organi pooblaščeni, da od zavarovalnice zahtevajo višji zahtevani minimalni kapital, z namenom zagotovitve, da je zavarovalnica v bližnji prihodnosti sposobna izpolniti zahteve solventnosti. Raven tega višjega zahtevanega minimalnega kapitala temelji na sanacijskem načrtu iz odstavka 1.

3. Države članice zagotovijo, da so pristojni organi pooblaščeni, da navzdol revalorizirajo vse elemente, ki izpolnjujejo pogoje za razpoložljivi minimalni kapital, zlasti kadar je v tržni vrednosti prišlo do velike spremembe od konca zadnjega poslovnega leta.

4. Države članice zagotovijo, da so pristojni organi pooblaščeni, da zmanjšajo znižanje, ki temelji na pozavarovanju, minimalnega kapitala, kakor je opredeljeno v skladu s členom 28, če:

(a) se je vrsta ali kakovost pozavarovalnih pogodb od konca prejšnjega poslovnega leta znatno spremenila;

(b) če na podlagi pozavarovalnih pogodb ni tveganja prenosa ali pa je ta zanemarljiv.

5. Če so pristojni organi zahtevali sanacijski načrt za zavarovalnico v skladu z odstavkom 1, se vzdržijo izdaje potrdila v skladu s členom 14 (1), členom 40(3), drugi pododstavek, ter členom 42(1)(a), če menijo, da so pravice zavarovalcev ogrožene v smislu odstavka 1.

Člen 39

Odvzem dovoljenja

1. Dovoljenje, ki ga je zavarovalnici izdal pristojni organ njene domače države članice, lahko navedeni organ odvzame, če zavarovalnica:

(a) ne uporabi dovoljenja v roku 12 mesecev, se mu izrecno odreče ali preneha opravljati dejavnosti za več kakor šest mesecev, razen če je zadevna država članica predvidela, da dovoljenje v takšnih primerih preneha veljati;

(b) ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev dovoljenja;

(c) v dovoljenem času ni mogla sprejeti ukrepov, navedenih v načrtu ponovne vzpostavitve dobrega finančnega stanja ali finančnem načrtu iz člena 37;

(d) resno ne izpolnjuje svojih obveznosti iz predpisov, ki veljajo zanjo.

V primeru odvzema ali prenehanja veljavnosti dovoljenja pristojni organ domače države članice o tem obvesti pristojne organe drugih držav članic, te pa sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi preprečijo, da bi zavarovalnica na njihovih ozemljih začela opravljati nove dejavnosti, bodisi iz naslova pravice do ustanavljanja bodisi iz naslova svobode opravljanja storitev. Pristojni organ domače države članice skupaj z navedenimi organi sprejme vse potrebne ukrepe za zavarovanje interesov življenjskih zavarovancev ter zlasti omeji prosto razpolaganje s sredstvi zavarovalnice v skladu s členom 37(1), (2), drugi pododstavek, in (3), drugi pododstavek.

2. Vsako odločitev za odvzem dovoljenja je treba natančno obrazložiti in jo sporočiti zadevni zavarovalnici.

NASLOV IV

DOLOČBE, KI SE NANAŠAJO NA PRAVICO DO UST ANAVLJANJA IN SVOBODO OPRAVLJANJA STORITEV

Člen 40

Pogoji za ustanovitev podružnice

1. Zavarovalnica, ki namerava ustanoviti podružnico na ozemlju druge države članice, uradno obvesti pristojne organe svoje domače države članice.

▼B

2. Države članice zahtevajo, da vsaka zavarovalnica, ki namerava ustanoviti podružnico na ozemlju druge države članice, pri uradnem obveščanju, opredeljenem v odstavku 1, sporoči:

(a) državo članico, na ozemlju katere namerava ustanoviti podružnico;

(b) poslovni načrt, v katerem so med drugim navedene vrste predvidenih poslov, in strukturna organizacija podružnice;

(c) naslov podružnice v državi članici, na katerem je mogoče dobiti dokumente in na katerega jih je mogoče dostaviti ter je hkrati tudi naslov, na katerega se naslovijo vsa sporočila pooblaščencu;

(d) ime pooblaščenca podružnice, ki mora imeti zadostna pooblastila, da zavarovalnico zavezuje v odnosu do tretjih oseb ter da jo predstavlja v odnosu do organov in sodišč države članice podružnice. V primeru Lloyd's zavarovanci v morebitnih sodnih postopkih v državi članici podružnice, ki izhajajo iz prevzetih obveznosti, ne smejo biti obravnavani manj ugodno kakor v primeru, če bi bil postopek sprožen proti klasičnim podjetjem. Pooblaščenec mora zato imeti zadostna pooblastila, da se proti njemu lahko sproži postopek, in v tej funkciji lahko zavezuje zadevne zavarovatelje Lloyd'sa.

3. Če pristojni organi domače države članice nimajo razloga, da bi dvomili v ustreznost upravne strukture ali finančnega stanja zavarovalnice ali v ugled in strokovno usposobljenost ali izkušnje direktorjev ali poslovodij ali pooblaščenca, pri čemer so upoštevani načrtovani posli, v treh mesecih po prejemu vseh podatkov iz odstavka 2 sporočijo te podatke pristojnim organom države članice podružnice ter o tem obvestijo zadevno podjetje.

Pristojni organi domače države članice tudi potrdijo, da ima zavarovalnica minimalni kapital, izračunan v skladu s členoma 28 in 29.

Če pristojni organi domače države članice odklonijo, da bi pristojnim organom države članice podružnice sporočili podatke iz odstavka 2, zadevni zavarovalnici navedejo razloge za takšno odklonitev v treh mesecih od prejema vseh zadevnih podatkov. Takšna odklonitev ali neukrepanje je lahko predmet pravice do sodnega varstva v domači državi članici.

4. Preden podružnica zavarovalnice začne opravljati posle, pristojni organi države članice podružnice v dveh mesecih po prejemu podatkov iz odstavka 3 po potrebi obvestijo pristojni organ domače države članice o pogojih, pod katerimi je treba v javnem interesu opravljati posle v državi članici podružnice.

5. Po prejemu sporočila pristojnih organov države članice podružnice ali v primeru, če sporočilo ni prejeto po izteku roka iz odstavka 4, se lahko podružnica ustanovi in lahko začne opravljati posle.

6. Če se spremeni katerikoli od podatkov, ki so sporočeni v skladu z odstavkom 2(b), (c) ali (d), zavarovalnica pristojnim organom domače države članice in pristojnim organom države članice podružnice najpozneje en mesec pred takšno spremembo pošlje pisno obvestilo o spremembi, tako da lahko pristojni organi domače države članice in pristojni organi države članice podružnice opravijo svoje funkcije v skladu z odstavkoma 3 in 4.

Člen 41

Svoboda opravljanja storitev: predhodno obvestilo domači državi članici

Vsaka zavarovalnica, ki prvič namerava iz naslova svobode opravljanja storitev opravljati posle v eni državi članici ali več, najprej obvesti pristojne organe domače države članice in pri tem navede vrste obveznosti, ki jih namerava kriti.

▼B

Člen 42

Svoboda opravljanja storitev: obvestilo domače države članice

1. V enem mesecu po obvestilu, opredeljenem v členu 41, pristojni organi domače države članice pošljejo državi članici ali državam članicam, na katere ozemlju namerava zavarovalnica iz naslova svobode opravljanja storitev opravljati posle:

(a) potrdilo, iz katerega je razvidno, da ima zavarovalnica minimalni kapital, izračunan v skladu s členoma 28 in 29.;

(b) zavarovalne vrste, za katere je zavarovalnica pridobila dovoljenje;

(c) vrste obveznosti, ki jih zavarovalnica namerava kriti v državi članici opravljanja storitev.

Hkrati o tem obvestijo zadevno zavarovalnico.

2. Če pristojni organi domače države članice podatkov iz odstavka 1 ne sporočijo v določenem roku, zavarovalnici v istem roku navedejo razloge za to zavrnitev. Zavrnitev je lahko predmet pravice do sodnega varstva v domači državi članici.

3. Zavarovalnica lahko začne opravljati posle na potrjeni datum, ko je seznanjena z obvestilom, opredeljenim v prvem pododstavku odstavka 1.

Člen 43

Svoboda opravljanja storitev: spremembe v vrsti obveznosti

Za spremembe podatkov iz člena 41, ki jih zavarovalnica namerava narediti, velja postopek iz členov 41 in 42.

Člen 44

Jezik

Pristojni organi države članice podružnice ali pristojni organi države članice opravljanja storitev lahko zahtevajo, da jim podatke, za katere imajo v skladu s to direktivo pooblastilo, da jih zahtevajo v zvezi s posli zavarovalnic, ki poslujejo na ozemlju navedene države, priskrbijo v uradnem jeziku ali jezikih navedene države.

Člen 45

Pravila v zvezi s pogoji zavarovanja in premijskimi ceniki

Država članica podružnice ali opravljanja storitev ne sprejme predpisov, s katerimi bi zahtevala predhodno potrjevanje ali sistematično obveščanje o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih, premijskih cenikih, tehničnih podlagah, ki se uporabljajo zlasti za izračun premijskih cenikov in zavarovalno-tehničnih rezervacij, o obrazcih in drugih tiskovinah, ki jih zavarovalnica namerava uporabljati v svojem poslovanju z zavarovalci. Za namen preverjanja skladnosti z nacionalnimi predpisi v zvezi s pogodbami o življenjskem zavarovanju lahko od zavarovalnice, ki namerava na njenem ozemlju opravljati posle življenjskega zavarovanja iz naslova pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, zahteva samo nesistematično uradno obveščanje o navedenih zavarovalnih pogojih in drugih tiskovinah, ne da bi ta zahteva predstavljala predpogoj za to, da bi zavarovalnica lahko opravljala njene posle.

Člen 46

Zavarovalnice, ki niso v skladu z zakonskimi določbami

1. Vsaka zavarovalnica, ki opravlja posle iz naslova pravice do ustanavljanja ali iz naslova svobode opravljanja storitev, pristojnim organom države članice podružnice in/ali pristojnim organom države članice opravljanja storitev predloži vse dokumente, ki se od nje zahtevajo za namene tega člena, če za zavarovalnice s sedeži v teh državah članicah velja enaka obveznost.

▼B

2. Če pristojni organi države članice ugotovijo, da zavarovalnica, ki ima na njenem ozemlju podružnico ali tam opravlja posle iz naslova svobode opravljanja storitev, ni v skladu z zakonskimi določbami, ki v navedeni državi veljajo zanjo, ti organi zahtevajo, da zadevna zavarovalnica nepravilnost odpravi.

3. Če zavarovalnica ne sprejme potrebnih ukrepov, pristojni organi zadevne države članice o tem obvestijo pristojne organe domače države članice. Slednji čim prej sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da zadevna zavarovalnica odpravi navedeno nepravilnost. Vrsta teh ukrepov se sporoči pristojnim organom zadevne države članice.

4. Če kljub ukrepom, ki jih sprejme domača država članica, ali ker se takšni ukrepi izkažejo za neprimerne ali ker jih navedena država ni sprejela, zavarovalnica še naprej krši zakonske določbe, veljavne v zadevni državi članici, lahko slednja potem, ko je obvestila pristojne organe domače države članice, sprejme ustrezne ukrepe za preprečitev ali kaznovanje nadaljnjih nepravilnosti in, če je to nujno potrebno, prepreči tej zavarovalnici, da na njenem ozemlju še naprej sklepa nove zavarovalne pogodbe. Države članice zagotovijo, da je na njihovih ozemljih mogoče zavarovalnicam vročiti pravne dokumente, potrebne za takšne ukrepe.

5. Odstavki 2, 3 in 4 ne vplivajo na pooblastilo zadevnih držav članic, da v nujnih primerih sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečevanje ali kaznovanje nepravilnosti na njihovih ozemljih. To vključuje možnost, da se življenjskim zavarovalnicam prepreči nadaljnje sklepanje novih zavarovalnih pogodb na njihovih ozemljih.

6. Odstavki 2, 3 in 4 ne vplivajo na pooblastilo držav članic, da kaznujejo kršitve na svojih ozemljih.

7. Če ima zavarovalnica, ki je storila kršitev, poslovalnico ali premoženje v zadevni državi članici, lahko pristojni organi slednje v skladu z nacionalnim pravom zoper to poslovalnico ali premoženje izvršujejo upravne kazni, ki so za takšno kršitev predpisane.

8. Vsak ukrep, sprejet v skladu z odstavki 3 do 7, ki obsega kazni ali omejitve opravljanja poslov življenjskega zavarovanja, mora biti ustrezno utemeljen, zadevna zavarovalnica pa mora biti o njem obveščena.

9. ►**M2** Komisija obvesti odbor o številu in vrstah primerov ◄, v katerih so bila v posameznih državah članicah zavrnjena dovoljenja v skladu s členom 40 ali 42 ali so bili sprejeti ukrepi v skladu z odstavkom 4 tega člena. Države članice sodelujejo s Komisijo tako, da ji priskrbijo informacije, potrebne za navedeno poročilo.

Člen 47

Oglaševanje

Ta direktiva zavarovalnicam s sedežem v drugih državah članicah ne preprečuje, da bi svoje storitve z vsemi razpoložljivimikomunikacijskimi sredstvi oglaševale v državi članici podružnice ali državi članici opravljanja storitev, pri čemer veljajo vse določbe, ki urejajo obliko in vsebino takšnega oglaševanja, sprejete za zagotavljanje javnega interesa.

Člen 48

Prenehanje

Če življenjska zavarovalnica preneha, se obveznosti iz pogodb, sklenjenih preko podružnice ali iz naslova svobode opravljanja storitev, izpolnijo na isti način kakor obveznosti iz drugih pogodb življenjskega zavarovanja zavarovalnice, brez razlikovanja na podlagi državljanstva oseb, ki so življenjsko zavarovane, in upravičencev.

▼B

Člen 49

Statistični podatki o prekomejnih dejavnostih

Vsaka zavarovalnica obvesti pristojni organ svoje domače države članice ločeno glede poslov, opravljenih iz naslova pravice do ustanavljanja, in poslov, opravljenih iz naslova svobode opravljanja storitev, o znesku premij brez prenosov pozavarovanja, po državah članicah in po zavarovalnih vrstah od I do IX, kakor je opredeljeno v Prilogi I.

Pristojni organ domače države članice v primernem času in v agregirani obliki posreduje te podatke pristojnim organom vsake zadevne države članice, ki tako zahteva.

Člen 50

Davki na premije

1. Brez poseganja v kakršno koli poznejše usklajevanje je vsaka zavarovalna pogodba predmet izključno posrednih davkov in davkom podobnih dajatev na zavarovalne premije v državi članici obveznosti ter tudi, kar zadeva Španijo, dajatev, ki se po zakonu plačujejo španskemu „Consorcio de Compensación de Seguros" za izpolnjevanje njegovih nalog v zvezi z nadomestilom izgub, ki so posledica izjemnih dogodkov, do katerih pride v navedeni državi članici.

2. Pravo, ki se za pogodbo uporabi na podlagi člena 32, ne vpliva na davčne ureditve, ki se uporabijo.

3. Do nadaljnje uskladitve vsaka država članica za tiste zavarovalnice, ki krijejo obveznosti, ki se nahajajo na njenem ozemlju, uporablja lastne nacionalne določbe za ukrepe, ki zagotavljajo pobiranje posrednih davkov in davkom podobnih dajatev, zapadlih v skladu z odstavkom 1.

NASLOV V

PRAVILA, KI SE UPORABLJAJO ZA ZASTOPSTVA ALI PODRUŽNICE S SEDEŽEM V SKUPNOSTI, KI PRIPADAJO PODJETJEM, KATERIH SEDEŽ JE ZUNAJ SKUPNOSTI

Člen 51

Načela in pogoji dovoljenja

1. Vsaka država članica predvidi, da je za dostop do dejavnosti iz člena 2 s strani vseh podjetij, katerih sedež je zunaj Skupnosti, potrebno uradno dovoljenje.

2. Država članica lahko izda dovoljenje, če podjetje izpolnjuje najmanj naslednje pogoje:

(a) po nacionalnem pravu je pooblaščeno za opravljanje zavarovalnih dejavnosti, zajetih v členu 2;

(b) ustanovi zastopstvo ali podružnico na ozemlju take države članice;

(c) zaveže se, da bo na sedežu upravljanja zastopstva ali podružnice ločeno vodilo račune, ki se nanašajo na dejavnosti, ki jih tam opravlja, ter da bo tam hranilo vso evidenco v zvezi z opravljenimi posli;

(d) imenuje pooblaščenca, ki ga odobrijo pristojni organi;

(e) v državi članici, v kateri opravlja dejavnost, ima deponirana sredstva v znesku, ki je enak vrednosti najmanj polovice najnižjega zneska, določenega v členu 29(2), prvi pododstavek, glede zajamčenega kapitala, in položi eno četrtino najmanjšega zneska kot jamstvo;

(f) zaveže se, da bo minimalni kapital obdržalo v skladu z zahtevami iz člena 55;

(g) predloži poslovni načrt v skladu z določbami odstavka 3.

3. Poslovni načrt zastopstva ali podružnice iz odstavka 2(g) vsebuje naslednje podatke ali dokazila o:

(a) vrsti obveznosti, ki jih zavarovalnica namerava kriti;

▼B

(b) programu predvidenega pozavarovanja;

(c) stanju minimalnega kapitala podjetja in zajamčenega kapitala iz člena 55;

(d) ocenah, ki se nanašajo na strošek vzpostavitve upravnih služb in organizacije za zaščito poslovanja in finančnih virov, s katerimi namerava kriti te stroške;

in poleg tega za prva tri finančna leta vključi:

(e) načrt, ki določa podrobne ocene prihodkov in odhodkov neposrednega zavarovanja, sprejetih obveznostih pozavarovanja in prenosih pozavarovanja;

(f) predvideno bilanco stanja;

(g) oceno finančnih virov, ki so namenjena kritju obveznosti iz zavarovalnih pogodb in minimalnega kapitala.

4. Država članica lahko zahteva sistematično obveščanje o tehničnih podlagah, ki se uporabljajo za izračun premijskih cenikov in zavarovalno-tehničnih rezervacij, ne da bi ta zahteva predstavljala predpogoj za to, da zavarovalnica lahko opravlja svoje posle.

Člen 52

Pravila, ki se uporabljajo za podružnice podjetij tretjih držav

1. (a) S pridržkom točke (b) zastopstva in podružnice iz tega naslova ne smejo hkrati v državi članici opravljati dejavnosti iz Priloge k Direktivi 73/239/EGS in dejavnosti, zajetih v tej direktivi.

(b) S pridržkom točke (c) lahko države članice predvidijo, da zastopstva in podružnice iz tega naslova, ki so na ustrezni datum iz člena 18(3) v državi članici hkrati opravljale obe dejavnosti, lahko še najprej opravljajo obe dejavnosti, če vsako dejavnost upravljajo ločeno v skladu s členom 19.

(c) Država članica, ki v skladu s členom 18(6) zahteva, da podjetja s sedežem na njenem ozemlju prenehajo sočasno opravljati dejavnosti, ki so jih opravljala na ustrezni datum iz člena 18(3), mora to zahtevati tudi od zastopstev in podružnic iz tega naslova, ki imajo sedež na njenem ozemlju in tam sočasno opravljajo obe dejavnosti.

(d) Države članice lahko predvidijo, da zastopstva in podružnice iz tega naslova, katerih sedež hkrati opravlja obe dejavnosti in ki je na datume iz člena 18(3) na ozemlju države članice opravljal izključno dejavnost, zajeto v tej direktivi, lahko svojo dejavnost tam še naprej opravlja. Če podjetje želi opravljati dejavnost iz Direktive 73/239/EGS na navedenem ozemlju, lahko dejavnost, zajeto v tej direktivi, opravlja samo preko hčerinskega podjetja.

2. Člena 13 in 17 se smiselno uporabljata za zastopstva in podružnice iz tega naslova.

Zaradi uporabe člena 37 se pristojni organ, ki nadzoruje celotno solventnost zastopstev ali podružnic, obravnava na enak način kakor pristojni organ države članice sedeža.

3. V primeru, ko organ iz člena 56(2) odvzame dovoljenje, ta organ uradno obvesti pristojne organe drugih držav članic, v katerih podjetje posluje, in slednji sprejmejo ustrezne ukrepe. Če je razlog za odvzem dovoljenja nezadostnost minimalnega kapitala, izračunanega v skladu s členom 56(1)(a), pristojni organi druge zadevne države članice tudi odvzamejo dovoljenja.

Člen 53

Prenos portfelja zavarovalnih pogodb

1. Vsaka država članica pod pogoji, določenimi z nacionalnim pravom, pooblasti zastopstva in podružnice, ki so ustanovljeni na njenem ozemlju in zajeti v tem naslovu, da v celoti ali delno prenesejo portfelj zavarovalnih pogodb na prevzemno poslovalnico s sedežem v

▼B

isti državi članici, če pristojni organi navedene države članice ali po potrebi organi države članice iz člena 56 potrdijo, da ima prevzemna poslovalnica potem, ko je upoštevan prenos, potreben minimalni kapital.

2. Vsaka država članica pod pogoji, določenimi z nacionalnim pravom, pooblasti zastopstva in podružnice, ki so ustanovljeni na njenem ozemlju in zajeti v tem naslovu, da v celoti ali delno prenesejo portfelj zavarovalnih pogodb na zavarovalnico s sedežem v drugi državi članici, če pristojni organi navedene države članice potrdijo, da ima prevzemna poslovalnica potem, ko je upoštevan prenos, potreben minimalni kapital.

3. Če država članica pod pogoji, določenimi z nacionalnim pravom, pooblasti zastopstva in podružnice, ki so ustanovljeni na njenem ozemlju in zajeti v tem naslovu, da v celoti ali delno prenesejo portfelj zavarovalnih pogodb na zastopstvo ali podružnico, zajeto v tem naslovu in ustanovljeno na ozemlju druge države članice, zagotovi, da pristojni organi države članice prevzemne poslovalnice ali po potrebi države članice iz člena 56 potrdijo, da ima prevzemna poslovalnica potem, ko je upoštevan prenos, potreben minimalni kapital, da pravo države članice prevzemne poslovalnice dovoljuje tak prenos in da država soglaša s prenosom.

4. V okoliščinah iz odstavkov 1, 2 in 3 država članica, v kateri je prenosno zastopstvo ali podružnica, odobri prenos potem, ko pridobi soglasje pristojnih organov države članice obveznosti, ki ni ista kot država članica, v kateri je prenosno zastopstvo ali podružnica.

5. Pristojni organi držav članic, s katerimi se posvetujejo, pristojnim organom domače države članice prenosne zavarovalnice dajo svoje mnenje ali odobritev v treh mesecih od prejema zahteve; če v tem obdobju od organov, s katerimi so se posvetovali, ne prejmejo nobenega odgovora, se to šteje kot pozitivno mnenje ali tiho soglasje.

6. Prenos, dovoljen v skladu s tem členom, se v skladu z nacionalnim pravom objavi v državi članici obveznosti. Taki prenosi so avtomatsko veljavni nasproti zavarovalcem, življenjskim zavarovancem in vsem drugim osebam, ki imajo pravice ali obveznosti iz prenesenih pogodb.

Ta določba ne vpliva na pravico držav članic, da zavarovalcem dajo možnost, da v določenem času po prenosu odstopijo od pogodbe.

Člen 54

Zavarovalno-tehnične rezervacije

Države članice zahtevajo, da podjetja oblikujejo rezervacije iz člena 20, ki so namenjene kritju prevzetih obveznosti iz zavarovalnih pogodb na njihovih ozemljih. Države članice poskrbijo, da zastopstvo ali podružnica takšne rezervacije krije s sredstvi, ki so enaka takšnim rezervacijam in usklajenosti sredstev v skladu s Prilogo II.

Pravo držav članic se uporablja za izračun takšnih rezervacij, za določitev vrst naložb, za vrednotenje sredstev in po potrebi za določitev obsega, do katerega se ta sredstva lahko uporabljajo za kritje takšnih rezervacij.

Zadevna država članica zahteva, da se sredstva, ki krijejo te rezervacije, nahajajo na njenem ozemlju. Kljub temu se uporablja člen 20(4).

Člen 55

Minimalni in zajamčeni kapital

1. Vsaka država od zastopstev in podružnic, ki so ustanovljene na njenem ozemlju, zahteva minimalni kapital, ki je sestavljena iz postavk, navedenih v členu 27. Minimalni kapital se izračuna v skladu s členom 28. Vendar se za izračunu tega kapitala upoštevajo samo posli, ki jih opravi zadevno zastopstvo ali podružnica.

2. Ena tretjina minimalnega kapitala predstavlja zajamčeni kapital.

▼B

Vendar znesek tega kapitala ne sme biti nižji od ene polovice minimuma, zahtevanega v skladu s členom 29(2), prvi pododstavek. Začetni depozit, položen v skladu s členom 51(2)(e), se izračuna glede na takšen zajamčeni kapital.

Zajamčeni kapital in minimum takšnega kapitala je sestavljen v skladu s členom 29.

3. Sredstva, ki predstavljajo minimalni kapital, je treba do zneska zajamčenega kapitala hraniti v državi članici, v kateri se opravljajo dejavnosti, presežek pa v Skupnosti.

Člen 56

Ugodnosti za podjetja, ki imajo dovoljenje v več kakor eni državi članici

1. Podjetje, ki je zaprosilo za ali pridobilo dovoljenje od več kakor ene države članice, lahko izkoristi naslednje ugodnosti, ki se lahko odobrijo samo skupaj:

(a) minimalni kapital iz člena 55 se izračuna glede na vse posle, ki jih opravlja v Skupnosti; v takšnem primeru se upoštevajo le posli, ki jih opravijo vsa zastopstva ali podružnice s sedežem v Skupnosti za namene tega izračuna;

(b) depozit, zahtevan v skladu s členom 52(2)(e), se položi samo v eni od navedenih držav članic;

(c) sredstva, ki predstavljajo zajamčeni kapital, se nahajajo v katerikoli državi članici, v kateri opravlja dejavnosti.

2. Za pridobitev ugodnosti, opredeljenih v odstavku 1, se zaprosijo pristojni organi zadevnih držav članic. V prošnji mora biti naveden pristojni organ države članice, ki bo v prihodnje nadzoroval solventnost vseh poslov zastopstev ali podružnic s sedežem v Skupnosti. Podjetje mora obrazložiti razloge za izbiro organa. Depozit se položi pri navedeni državi članici.

3. Ugodnosti, opredeljene v odstavku 1, se lahko odobrijo le, če z njimi soglašajo pristojni organi vseh držav članic, v katerih je bila vložena prošnja. Veljati začnejo z dnem, ko izbran pristojni organ obvesti druge pristojne organe, da bo nadzoroval solventnost celotnega poslovanja zastopstev ali podružnic v Skupnosti.

Izbran pristojni organ od drugih držav članic pridobi informacije, potrebne za nadzorovanje skupne solventnosti zastopstev in podružnic s sedežem na njihovem ozemlju.

4. Na zahtevo ene zadevne države članice ali več vse zadevne države članice hkrati ukinejo prednosti, odobrene po tem členu.

Člen 57

Sporazumi s tretjimi državami

Skupnost se lahko s sporazumi, ki jih v skladu s Pogodbo sklene z eno tretjo državo ali več, dogovori o uporabi določb, ki se razlikujejo od določb, opredeljenih v tem naslovu, da bi s tem pod pogoji vzajemnosti zagotovila ustrezno zaščito zavarovalcev v državah članicah.

NASLOV VI

PRAVILA, KI SE UPORABLJAJO ZA HČERINSKA PODJETJA MATIČNIH PODJETIJ, KI JIH UREJA PRAVO TRETJE DRŽAVE, IN ZA PRIDOBIVANJE DELEŽEV S STRANI TAKŠNIH MATIČNIH PODJETIJ

▼M2

Člen 58

Informacije držav članic Komisiji

Pristojni organi držav članic obvestijo Komisijo in pristojne organe drugih držav članic:

▼M2

(a) o vseh dovoljenjih neposrednega ali posrednega hčerinskega podjetja enega ali več matičnih podjetij, ki jih ureja pravo tretje države;

(b) vsakokrat, ko takšno matično podjetje pridobi tolikšen delež v zavarovalnici Skupnosti, da slednja postane njegovo hčerinsko podjetje.

Kadar je dovoljenje iz točke (a) izdano neposrednemu ali posrednemu hčerinskemu podjetju enega ali več matičnih podjetij, za katera velja pravo tretjih držav, se struktura skupine navede v uradnem obvestilu, ki ga pristojni organi naslovijo na Komisijo in druge pristojne organe.

▼B

Člen 59

Obravnavanje zavarovalnic Skupnosti s strani tretjih držav

1. Države članice obvestijo Komisijo o vseh splošnih težavah, s katerimi se srečujejo njihove zavarovalnice pri ustanavljanju ali opravljanju dejavnosti v tretji državi.

2. Komisija redno sestavlja poročilo, v katerem glede na pogoje iz odstavkov 3 in 4 preuči, kakšnega ravnanja so zavarovalnice Skupnosti deležne v tretjih državah, kar zadeva ustanavljanje in opravljanje zavarovalnih poslov ter pridobivanje deležev v zavarovalnicah tretjih držav. Komisija predloži Svetu navedena poročila skupaj z ustreznimi predlogi.

3. Kadarkoli Komisija bodisi na podlagi poročil iz odstavka 2 bodisi na podlagi drugih informacij meni, da tretja država zavarovalnicam Skupnosti ne zagotavlja učinkovitega dostopa do tržišča, primerljivega s tistim, ki ga Skupnost zagotavlja zavarovalnicam iz navedene tretje države, lahko Komisija predloži Svetu predloge za ustrezen mandat za pogajanja, s čimer bi pridobili primerljive konkurenčne možnosti za zavarovalnice Skupnosti. Svet odloča s kvalificirano večino.

4. Kadarkoli Komisija bodisi na podlagi poročil iz odstavka 2 bodisi na podlagi drugih informacij meni, da zavarovalnice Skupnosti v tretji državi niso deležne nacionalnega obravnavanja, ki bi jim nudilo enake konkurenčne možnosti, kakor so na voljo domačim zavarovalnicam, ter da pogoji učinkovitega dostopa do tržišča niso izpolnjeni, lahko Komisija sproži pogajanja za odpravo diskriminacije.

V okoliščinah, opisanih v prvem pododstavku, je lahko po postopku iz člena 65(2) poleg sproženja pogajanj kadarkoli sprejeta tudi odločitev, da morajo pristojni organi držav članic omejiti ali zadržati svoje odločitve:

— v zvezi s prošnjami za dovoljenje, vloženimi v času sprejetja sklepa ali pozneje, in

— v zvezi s pridobivanjem deležev s strani posrednih ali neposrednih matičnih podjetij, ki jih ureja pravo zadevne tretje države.

Trajanje navedenih ukrepov ne sme presegati treh mesecev.

Pred iztekom trimesečnega obdobja in v luči rezultatov pogajanj lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, ali se ukrepi nadaljujejo.

Takšne omejitve ali zadržanje se ne smejo uporabljati za ustanovitev hčerinskih podjetij s strani zavarovalnic ali njihovih hčerinskih podjetij, ki so zakonito pridobila dovoljenja v Skupnosti, ali za pridobivanje deležev v zavarovalnicah Skupnosti s strani takšnih podjetij ali hčerinskih podjetij.

5. Kadarkoli Komisija meni, da je prišlo do enega od stanj, opisanih v odstavkih 3 in 4, jo države članice na njeno zahtevo obvestijo:

(a) o vseh prošnjah za dovoljenje neposrednega ali posrednega hčerinskega podjetja enega matičnega podjetja ali več, ki ga ureja pravo zadevne tretje države;

(b) o kakršnih koli načrtih takšnega podjetja, da bi pridobilo delež v zavarovalnici Skupnosti, tako da bi slednje postalo hčerinsko podjetje prvega.

▼B

Obveznost zagotavljanja informacij preneha, ko je sklenjen sporazum s tretjo državo iz odstavka 3 ali 4 ali ko se ukrepi iz drugega in tretjega pododstavka odstavka 4 prenehajo uporabljati.

6. Ukrepi, sprejeti po tem členu, so v skladu z obveznostmi Skupnosti, ki izhajajo iz bilateralnih ali multilateralnih mednarodnih sporazumov, ki urejajo začetek opravljanja in opravljanje poslov zavarovalnic.

NASLOV VII

PREHODNE IN DRUGE DOLOČBE

Člen 60

Odstopanja in odprava omejevalnih ukrepov

1. Podjetja, ustanovljena v Združenem kraljestvu po „Royal Charter" ali „private Act" ali „special public Act", lahko z opravljanjem svoje dejavnosti v pravni obliki, v kateri so bili ustanovljeni 15. marca 1979, nadaljujejo za neomejeno obdobje.

Združeno kraljestvo sestavi seznam takih podjetij ter ga posreduje drugim državam članicam in Komisiji.

2. Društva, ki so registrirana v Združenem kraljestvu po „Friendly Societies Acts", lahko še naprej opravljajo dejavnosti življenjskega zavarovanja in hranilniške posle, ki so jih v skladu z njihovimi poslovnimi cilji opravljali 15. marca 1979.

Člen 61

Dokazilo o dobrem imenu

1. Če država članica od svojih državljanov zahteva dokazilo o dobrem imenu in dokazilo, da v preteklosti niso bili v stečaju, ali eno od teh dokazil, navedena država kot zadosten dokaz glede državljanov drugih držav članic sprejme predložitev izpiska iz sodnega registra, ali če tega ni, enakovreden dokument, ki ga izda pristojni sodni ali upravni organ v domači državi članici ali v državi članici, iz katere tuji državljan prihaja, ki dokazuje, da so te zahteve izpolnjene.

2. Kadar domača država članica ali država članica, iz katere tuji državljan prihaja, ne izda dokumenta iz odstavka 1, ga lahko nadomesti izjava pod prisego - ali v državah, v katerih izjava pod prisego ni predvidena, slovesna izjava - ki jo da zadevna oseba pred pristojnim sodnim ali upravnim organom ali po potrebi pred notarjem domače države članice ali države članice, iz katere oseba prihaja; tak organ ali notar izda potrdilo, s katerim potrjuje pristnost izjave pod prisego ali slovesne izjave. Tudi izjava, da v preteklosti ni bil v stečaju, se lahko poda pred pristojnim organom ali strokovnim organom navedene države.

3. Dokumente, izdane v skladu z odstavkom 1 in 2, je treba predložiti v treh mesecih od njihove izdaje.

4. Države članice določijo organe, pristojne za izdajanje dokumentov iz odstavkov 1 in 2, ter o tem takoj obvestijo druge države članice in Komisijo.

Vsaka država članica tudi obvesti druge države članice in Komisijo o organih in telesih, katerim je treba predložiti dokumente iz tega Člena kot podlago prošnji za opravljanje dejavnosti iz člena 2 na ozemlju te države članice.

▼B

NASLOV VIII

KONČNE DOLOČBE

Člen 62

Sodelovanje med državami članicami in Komisijo

Komisija in pristojni organi držav članic tesno sodelujejo zaradi lajšanja nadzora vrst zavarovanja in poslov iz te direktive v Skupnosti.

Vsaka država članica obvesti Komisijo o vseh večjih težavah, ki so posledica uporabe te direktive, med drugim o težavah, ki nastanejo, če država članica ugotovi nenavaden prenos poslov iz te direktive v škodo podjetij s sedežem na njenem ozemlju ter v korist zastopstev in podružnic, ki se nahajajo takoj onkraj njenih meja.

Komisija in pristojni organi zadevnih držav članic čim prej preučijo takšne težave, da bi našli ustrezno rešitev.

Po potrebi Komisija predloži Svetu ustrezne predloge.

Člen 63

Poročila o razvoju trga na podlagi svobode opravljanja storitev

Komisija pošilja Evropskemu parlamentu in Svetu redna poročila, prvič 20. novembra 1995, o razvoju trga zavarovanja in opravljenih poslih na podlagi svobode opravljanja storitev.

Člen 64

Tehnična prilagoditev

Naslednje tehnične prilagoditve te direktive se sprejmejo po postopku iz člena 65(2):

— razširitev pravnih oblik, predvidenih v členu 6(1)(a),

— spremembe seznama, navedenega v Prilogi I, ali prilagoditev izrazoslovja, uporabljenega v navedenem seznamu, da se upošteva razvoj dogodkov na trgih zavarovanja,

— razjasnitev postavk, ki predstavljajo minimalni kapital, naštetih v členu 27, da se upošteva ustvarjanje novih finančnih instrumentov,

— sprememba minimalnega zajamčenega kapitala, predvidenega v členu 29(2), da se upošteva gospodarski in finančni razvoj dogodkov,

— spremembe v seznamu sredstev, sprejemljivih za kritje zavarovalnotehničnih rezervacij, določenem v členu 23 ter v pravilih za razpršitev naložb, opredeljenih v členu 24, da se upošteva ustvarjanje novih finančnih instrumentov,

— spremembe v sprostitvah v pravilih za usklajevanje, opredeljenih v Prilogi II, da se upošteva razvoj novih instrumentov za kritje tečajnih tveganj ali napredek pri doseganju ekonomske in monetarne unije,

— razjasnitev opredelitev, da se zagotovi enotna uporaba te direktive v vsej Skupnosti.

— tehnične prilagoditve, potrebne v pravilih za določanje maksimuma, ki se uporablja za obrestne mere na podlagi člena 20, zlasti, da se upošteva napredek pri doseganju ekonomske in monetarne unije.

Člen 65

Postopek odbora

▼M2

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za zavarovanja in poklicne pokojnine, ustanovljen s Sklepom Komisije 2004/9/ES ([1]).

([1]) UL L 3, 7.1.2004, str. 34.

▼B

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabita člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES znaša tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 66

Pravice, ki jih pridobijo obstoječe podružnice in zavarovalnice

1. Za podružnice, ki so začele svoje dejavnosti opravljati v skladu z veljavnimi predpisi v državi članici podružnice pred 1. julijem 1994, se predpostavlja, da zanje velja postopek iz člena 40(1) do (5).

Od navedenega datuma jih urejajo členi 13, 20, 37, 39 in 46.

2. Člena 41 in 42 ne vplivata na pravice, ki jih pridobijo zavarovalnice, ki so svoje dejavnosti opravljale iz naslova svobode opravljanja storitev pred 1. julijem 1994.

Člen 67

Pravica do sodnega varstva

Države članice zagotovijo, da je zoper odločitve, ki so v zvezi z zavarovalnicami sprejete po zakonih in drugih predpisih, sprejetih na podlagi te direktive, na voljo pravica do sodnega varstva.

Člen 68

Pregled zneskov, izraženih v evrih

1. Komisija do 15. marca 1985 predloži Svetu poročilo o učinkih finančnih zahtev, ki jih nalaga ta direktiva, na stanje na zavarovalnih trgih držav članic.

2. Svet na predlog Komisije vsaki dve leti preuči in po potrebi revidira zneske iz te direktive, izražene v evrih, glede na razvoj ekonomskih in monetarnih razmer v Skupnosti.

Člen 69

Izvajanje novih predpisov

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 1(1)(m), členom 18(3), členom 51(2)(g), (3) in (4), členom 60(2) in členom 66(1), najpozneje do 19. junija 2004. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 16(3), najpozneje do 17. novembra. O tem takoj obvestijo Komisijo. Do tega datuma države članice uporabljajo določbo iz Priloge IV(1).

3. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi 3(6), 27, 28, 29, 30 in 38, do 20. septembra 2003. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice predvidijo, da se določbe iz prvega pododstavka prvič uporabijo za nadzor računov za poslovno leto, ki se začne s 1. januarjem 2004 ali v teku navedenega koledarskega leta. Do tega datuma države članice uporabljajo določbe iz Priloge IV(2) in (3).

4. Države članice se v sprejetih predpisih, navedenih v odstavkih (1), (2) in (3), sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

5. Najpozneje do 1. januarja 2007 Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o uporabi členov 3(6), 27, 28, 29, 30 in 38, ter po potrebi o potrebnem nadaljnjem usklajevanju. V poročilu je navedeno, kako so države članice uporabile možnosti v skladu s temi členi in zlasti, če je zaradi diskrecijskega pooblastila, danega nacionalnim nadzornim organom, prišlo do večjih nadzornih razlik na enotnem trgu.

▼B

Člen 70

Obveščanje Komisije

Države članice predložijo Komisiji temeljne predpise nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 71

Prehodno obdobje za člene 3(6), 27, 28, 29, 30 in 38

1. Države članice lahko zavarovalnicam, ki so 20. marca opravljale zavarovanje na njihovih ozemljih v eni zavarovalni vrsti ali več iz Priloge I, dovolijo obdobje petih let, ki se začne na isti datum, da se uskladijo z zahtevami, določenimi v členih 3(6), 27, 28, 29, 30 in 38.

2. Države članice lahko podjetjem iz odstavka 1, ki po izteku petletnega obdobja niso v celoti oblikovala zahtevanega minimalnega kapitala, dovolijo dodatno obdobje, ki ni daljše od dveh let, v katerem naj to storijo, če so takšna podjetja v skladu s členom 37 pristojnemu organu v odobritev poslala ukrepe, ki jih predlagajo v ta namen.

Člen 72

Razveljavljene direktive in njihova medsebojna povezanost s to direktivo

1. Direktive, naštete v Prilogi V, del A, se razveljavijo brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos in uporabo navedenih direktiv, naštetih v Prilogi V, del B.

2. Sklicevanje na razveljavljene direktive pomeni sklicevanje na to direktivo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi VI.

Člen 73

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti.*

Člen 74

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

PRILOGA I

I. Zavarovanja iz člena 2(1)(a), (b) in (c) razen zavarovanj iz točk II in III.

II. Zavarovanje za primer poroke, zavarovanje za primer rojstva

III. Zavarovanja iz člena 2(1)(a) in (b), vezana na enote investicijskih skladov

IV. Trajno zdravstveno zavarovanje iz člena 2(1)(d)

V. Tontine iz člena 2(2)(a)

VI. Zavarovanje s kapitalizacijo izplačil 2(2)(b)

VII. Upravljanje skupinskih pokojninskih skladov iz člena 2(2)(c) in (d)

VIII. Dejavnosti iz člena 2(2)(e)

IX. Dejavosti iz člena 2(3)

▼B

PRILOGA II

Pravila za usklajevanje

Valuta, v kateri so obveznosti zavarovalnice plačljive, se določi po naslednjih pravilih:

1. Če je kritje za določeno pogodbo izraženo v določeni valuti, velja, da so obveznosti zavarovalnice plačljive v tej valuti.
2. Države članice lahko zavarovalnicam dovolijo, da svojih zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z matematičnimi rezervacijami, ne krijejo z usklajenimi naložbami, če bi morala zavarovalnica zaradi uporabe navedenih postopkov, da bi izpolnila načelo usklajenosti, imeti naložbe v valuti, ki ne bi bila višja od 7 % naložb, ki obstajajo v drugih valutah.
3. Države članice se lahko odločijo, da od zavarovalnic ne bodo zahtevale, da uporabljajo načelo usklajenosti, če so obveznosti plačljive v valuti, ki ni valuta ene od držav članic, če so naložbe v tej valuti regulirane, če za valuto veljajo omejitve prenosa ali če iz podobnih razlogov ni primerna za kritje zavaro-valno-tehničnih rezervacij.
4. Zavarovalnicam se dovoli, da nimajo usklajenih naložb za kritje zneska, ki ni višji od 20 % njihovih obveznosti v določeni državi.

   Skupne naložbe v vseh valutah skupaj pa morajo biti najmanj enake skupnim obveznostim v vseh valutah skupaj.
5. Vsaka država članica lahko določi, da se, kadar se mora po navedenem postopku obveznost kriti z naložbami v valuti države članice, upošteva, da je ta zahteva izpolnjena, četudi so naložbe izražene v evrih.

▼B

PRILOGA III

Informacije za zavarovalce

Naslednje informacije, ki se morajo zavarovalcu posredovati pred sklenitvijo pogodbe (A) ali v času veljavnosti pogodbe (B), se morajo posredovati jasno in natančno, pisno in v uradnem jeziku države članice obveznosti.

Te informacije pa so lahko tudi v drugem jeziku, če tako zahteva zavarovalec in če to dovoljuje pravo države članice ali če lahko zavarovalec veljavno pravo prosto izbira.

A. *Pred sklenitvijo pogodbe*

Informacije o zavarovalnici	Informacije o obveznosti
(a)1 Ime zavarovalnice in njena pravna oblika (a)2 Ime države članice, v kateri je sedež in po potrebi zastopstvo ali podružnica, ki sklepa pogodbo (a)3 Naslov sedeža in po potrebi zastopstva in podružnice, ki sklepa pogodbo	(a)4 Opredelitev vsake koristi in vsake opcije (a)5 Čas trajanja pogodbe (a)6 Sredstvo za odstop od pogodbe (a)7 Način plačila premij in trajanje plačil (a)8 Način izračuna in delitev bonusov (a)9 Navedba gotovinskih in drugih izplačil in obseg, do katerega so zajamčene (a)10 Informacije o premijah za vsako korist, za glavne koristi in za dodatne koristi, kjer to ustreza. (a)11 Za police življenjskega zavarovanja, vezane na enote investicijskega sklada, določitev naložb, s katerimi so koristi povezane. (a)12 Navedba narave sredstev, na katerih temeljijo police življenjskega zavarovanja, vezane na enote investicijskega sklada (a)13 Dogovori glede uporabe obdobja mirovanja (a)14 Splošni podatki o davčnih ureditvah, ki se uporabljajo za tako vrsto police (a)15 Ureditve za obravnavanje pritožb zavarovalcev v zvezi s pogodbami, življenskimi zavarovanci ali upravičenci po pogodbah, po potrebi vključno z obstojem organa za reševanje pritožb, brez poseganja v pravico do uporabe pravnih sredstev (a)16 Pravo, ki se uporabi za pogodbo, če stranki nimata proste izbire ali, če stranki veljavno pravo prosto izbirata, pravo, za katero zavarovalnica predlaga, da se izbere

B. *V času veljavnosti pogodbe*

Poleg splošnih in posebnih pogojev police mora zavarovalec ves čas trajanja veljavnosti pogodbe prejemati naslednje informacije.

Informacije o zavarovalnici	Informacije o obveznosti
(b)1 Kakršna koli sprememba imena zavarovalnice, njene pravne oblike ali naslova njenega sedeža in po potrebi zastopstva ali podružnice, ki je sklenila pogodbo	(b)2 V primeru spremembe zavarovalnih pogojev ali spremembe prava, ki se uporabi za pogodbo, vse informacije, ki so naštete v točkah (a)4 do (a)12 dela poglavja A (b)3 Vsako leto informacije o stanju bonusov

▼B

PRILOGA IV

1. **Poslovna skrivnost**

   Do 17. novembra 2002 lahko države članice pogodbe o sodelovanju, ki določajo izmenjavo podatkov s pristojnimi organi tretjih držav, sklenejo samo, če za razkrite podatke veljajo zagotovila o varovanju poslovne skrivnosti, ki so najmanj enakovredna zagotovilom iz člena 16 te direktive.

2. **Dejavnosti in organi, ki so iz te direktive izključeni**

   Do 1. januarja 2004 se ta direktiva na družbe za vzajemno zavarovanje ne nanaša:

   — če akt o ustanovitvi družbe vsebuje določbe za poziv za vplačilo dodatnih vplačil ali zmanjšanje njihovih prejemkov ali pomoč drugih oseb, ki so se zavezale, da bodo pomoč nudile, in

   — če letni dohodek iz vplačil za dejavnosti, ki jih pokriva ta direktiva, tri leta zapored ne preseže 500 000 EUR. Če se ta znesek tri leta zapored preseže, se ta direktiva uporablja od četrtega leta.

3. **Do 1. januarja 2004 uporabljajo države članice naslednje določbe:**

   A. Minimalni kapital

   Vsaka država članica od vsake zavarovalnice s sedežem na njenem ozemlju zahteva ustrezen minimalni kapital glede na njeno celotno dejavnost.

   Minimalni kapital sestavljajo:

   1. sredstva zavarovalnice, prosta kakršnih koli predvidljivih obveznosti, minus kakršna koli neopredmetena sredstva. Vključeni so zlasti:

      — vplačani osnovni kapital ali, če gre za družbo za vzajemno zavarovanje, dejanski ustanovni kapital plus računi katerega koli družbenika, ki izpolnjujejo naslednja merila:

        (a) akt o ustanovitvi družbe mora določati, da se lahko izplačila s teh računov izvršijo samo družbenikom, če se minimalni kapital zaradi tega ne zniža pod zahtevano raven ali če so bili po prenehanju zavarovalnice vsi drugi dolgovi zavarovalnice poravnani;

        (b) akt o ustanovitvi družbe mora določati, da je treba o kakršnih koli takih izplačilih iz drugih razlogov razen individualne prekinitve družbenika pristojne organe obvestiti najmanj en mesec vnaprej, ti pa lahko v tem obdobju izplačilo prepovejo;

        (c) ustrezne določbe akta o ustanovitvi družbe se lahko spremenijo šele, ko pristojni organi izjavijo, da spremembi ne nasprotujejo, brez poseganja v merila v točkah (a) in (b);

      — polovica neplačanega osnovnega ali ustanovnega kapitala, potem ko vplačani del znaša 25 % tega osnovnega ali ustanovnega kapitala,

      — rezerve (obvezne in prostovoljne rezerve), ki ne ustrezajo obveznostim iz zavarovalnih pogodb,

      — kakršenkoli prenešen dobiček,

      — kumulativni prednostni osnovni kapital in podrejen dolžniški kapital sta lahko vključena, vendar v primeru vključitve samo do 50 % minimalnega kapitala, od katerega podrejeni dolžniški kapital z določeno dospelostjo ne smejo predstavljati več kakor 25 %, ali kumulativni prednostni osnovni kapital na določeni rok, če so izpolnjena naslednja minimalna merila:

        (a) v primeru stečaja ali likvidacije zavarovalnice morajo obstajati zavezujoče pogodbe, po katerih sta podrejeni dolžniški kapital ali prednostni osnovni kapital uvrščena za terjavami vseh drugih upnikov in se ne vrneta, dokler niso poravnani vsi drugi dolgovi, ki so takrat neporavnani.

        Podrejeni dolžniški kapital mora izpolnjevati tudi naslednje pogoje:

        (b) upošteva se lahko samo v celoti vplačani kapital;

        (c) za posojila z določeno dospelostjo mora biti prvotna dospelost najmanj pet let. Najpozneje eno leto pred dnevom vračila mora zavarovalnica pristojnim organom predložiti v odobritev načrt, ki kaže, kako bo ob dospelosti minimalni kapital ohranila ali spravila na zahtevano raven, razen če se obseg, do katerega je posojilo lahko sestavina minimalnega kapitala, v najmanj zadnjih petih letih pred dnevom vračila postopno zmanjša.

▼B

Pristojni organi lahko dovolijo predčasno vračilo takih posojil, če zavarovalnica izdajateljica vloži prošnjo in če se njen minimalni kapital ne bo znižal pod zahtevano raven;

(d) posojila, pri katerih dospelost ni določena, morajo biti vračljiva samo ob petletnem odpovednem roku, razen če posojila nič več ne veljajo kot sestavina minimalnega kapitala ali če se izrecno zahteva predhodno soglasje pristojnih organov za predčasno vračilo. V zadnjem primeru mora zavarovalnica pristojne organe obvestiti najmanj šest mesecev pred dnevom predlaganega vračila in natančno navesti dejanski in zahtevani minimalni kapital pred vračilom in po njem. Pristojni organi vračilo dovolijo samo, če se minimalni kapital zavarovalnice ne bo znižal pod zahtevano raven;

(e) posojilna pogodba ne sme vsebovati nobene klavzule, ki bi določala, da v določenih okoliščinah razen pri prenehanju zavarovalnice dolg postane vračljiv pred dogovorjenimi datumi vračila;

(f) posojilna pogodba se lahko spremeni samo, ko pristojni organi izjavijo, da spremembi ne nasprotujejo;

— vrednostni papirji, pri katerih dospelost ni določena, in drugi instrumenti, ki izpolnjujejo naslednje pogoje, vključno s kumulativnimi prednostnimi delnicami razen delnic, ki so navedene v peti alinei, do 50 % za skupno vrednost takih vrednostnih papirjev in podrejenega dolžniškega kapitala iz pete alinee:

(a) ne smejo se vrniti na pobudo prinositelja ali brez predhodnega soglasja pristojnih organov;

(b) pogodba o izdaji mora omogočati, da zavarovalnica plačilo obresti od posojila odloži;

(c) posojilodajalčeve terjatve morajo biti v celoti uvrščene za terjatvami vseh nesubordiniranih upnikov;

(d) dokumenti, ki urejajo izdajo vrednostnih papirjev, morajo zagotavljati sposobnost dolga za pokritje izgube in neplačane obresti, ter omogočati nadaljnje poslovanje zavarovalnice;

(e) upoštevajo se lahko samo v celoti vplačani zneski;

2. če je to dovoljeno po nacionalnem pravu, rezerve iz dobička, prikazane v bilanci stanja, če se lahko uporabijo za kritje kakršnih koli izgub, do katerih lahko pride, in če niso bile dane na voljo za delitev zavarovalcem;

3. na prošnjo zavarovalnice z dokazili, ki jo zavarovalnica naslovi na pristojni organ države članice, na ozemlju katere ima zavarovalnica svoj sedež, in s soglasjem tega organa:

(a) znesek v višini 50 % bodočih dobičkov zavarovalnice; znesek bodočih dobičkov se izračuna tako, da se ocenjeni letni dobiček pomnoži z indeksom, ki predstavlja povprečno dobo do izteka polic; uporabljeni indeks ne sme biti višji od 10; ocenjeni letni dobiček je aritmetično povprečje dobičkov v zadnjih petih letih v dejavnostih, ki so navedene v členu 2 te direktive.

Osnovo za izračun indeksa, s katerim se mora pomnožiti ocenjeni letni dobiček, in sestavine ustvarjenih dobičkov določijo s skupnim dogovorom pristojni organi držav članic v sodelovanju s Komisijo. Do takega dogovora se te vrednosti določijo po pravu domače države članice.

Ko bodo pristojni organi opredelili koncept ustvarjenih dobičkov, bo Komisija predložila predloge za uskladitev tega koncepta z direktivo o uskladitvi letnih računovodskih izkazov zavarovalnic, ki bo določala uskladitev iz člena 1(2) Direktive 76/660/EGS.

(b) če se zillmeriziranje ne izvaja ali če je nižje od dodatka za stroške pridobitve posla, ki je vključen v premiji, razlika med nezillmeriziranimi in delno zillmeriziranimi matematičnimi rezervacijami in matematičnimi rezervacijami, zillmeriziranimi po stopnji, ki je enaka dodatku za stroške pridobitve posla, ki je vključen v premiji; ta številka pa ne sme biti višja od 3,5 % vsote razlik med ustreznimi kapitalskimi vsotami dejavnosti življenjskega zavarovanja in matematičnimi rezervacijami za vse police, za katere je zillmeriziranje mogoče; razlika se zmanjša za znesek neamortiziranih stroškov pridobitve posla, ki so knjiženi kot sredstvo;

▼B

(c) če dajo pristojni organi zadevnih držav članic, v katerih zavarovalnica izvaja svoje dejavnosti, svoje soglasje, kakršne koli skrite rezerve iz naslova prenizko ocenjene vrednosti sredstev in previsoko ocenjene vrednosti obveznosti razen matematičnih rezervacij, če take skrite rezerve niso izredne narave.

B. Minimalni kapital

Po poglavju C se minimalni kapital po vrstah zavarovalnih pogodb določi, kakor je prikazano v nadaljevanju.

(a) Za zavarovalne vrste iz člena 2(1)(a) in (b) te direktive razen zavarovanj, ki so povezana z naložbenim kapitalom, in za dejavnosti iz člena 2(3) te direktive, mora biti minimalni kapital enak vsoti naslednjih dveh rezultatov:

— prvi rezultat:

4 % delež matematičnih rezervacij za bruto vrednost direktnih zavarovanj pozavarovalnih prenosov in sprejemov pozavarovanja se pomnoži z razmerjem skupnih matematičnih rezervacij za zadnje poslovno leto brez prenosov pozavarovanj in skupnih bruto matematičnih rezervacij, kakor so določene zgoraj; to razmerje v nobenem primeru ne sme biti nižje od 85 %.

— drugi rezultat:

za police, pri katerih rizični kapital ni negativen, se 3 % delež takega kapitala, za katerega je zavarovalnica sklenila zavarovalne pogodbe, pomnoži z razmerjem skupnega rizičnega kapitala za zadnje poslovno leto kot obveznosti zavarovalnice po prenosih pozavarovanj in retrocesijah in skupnim bruto rizičnim kapitalom pozavarovanja; to razmerje v nobenem primeru ne sme biti nižje od 50 %.

Za začasno zavarovanje za primer smrti za dobo največ treh let mora biti navedeni delež 0,1 %; za tako zavarovanje za dobo, daljšo od treh let, vendar pa ne daljšo od pet let, mora biti ta delež 0,15 %.

(b) Za dodatno zavarovanje iz člena 2(1)(c) te direktive mora biti minimalni kapital enak rezultatu naslednjega izračuna:

— premije ali vplačila (vključno z dodatnimi stroški k premijam ali vplačilom) za neposredno zavarovanje v zadnjem poslovnem letu glede na vsa finančna leta se seštejejo;

— tej skupni vrednosti se doda znesek premij, sprejetih za vsa pozavarovanja v zadnjem poslovnem letu;

— od te vsote se nato odšteje skupen znesek odpovedanih premij ali vplačil v zadnjem poslovnem letu ter skupni znesek davkov in dajatev iz naslova premij ali vplačil, ki so vključene v skupni znesek.

Tako dobljeni znesek se razdeli na dva dela, prvi do vrednosti 10 milijonov EUR, drugi pa za preostalo vrednost; 18 % oziroma 16 % teh delov se izračuna in sešteje.

Rezultat se dobi tako, da se tako izračunana vsota pomnoži z razmerjem med zneskom zahtevkov, ki jih mora zavarovalnica še kriti po odbitju prenosov pozavarovanja, za zadnje poslovno leto in bruto zneskom zahtevkov; to razmerje v nobenem primeru ne sme biti nižje od 50 %.

V primeru združenja zavarovateljev, znanega kot Lloyd's, se minimalni kapital izračuna na podlagi čistih premij, ki se pomnožijo s pavšalnim odstotkom, ki ga vsako leto določi organ države članice, ki je pristojen za sedež. Ta pavšalni odstotek se mora izračunati na osnovi najnovejših statističnih podatkov o izplačanih provizijah. Podrobnosti se skupaj z ustreznimi izračuni pošljejo pristojnim organom držav, na ozemlju katerih Lloyd's izvaja dejavnost.

(c) Za trajna zdravstvena zavarovanja iz člena 2(1)(d) te direktive, ki jih ni mogoče odpovedati, in za dejavnosti z izplačilom na fiksno določen dan iz člena 2(2)b te direktive, je minimalni kapital enak 4 % deležu matematičnih rezervacij, izračunanih po pogojih, ki so določeni v prvem rezultatu v točki (a) tega poglavja.

(d) Za tontine v členu 2(2)(a) te direktive mora minimalni kapital znašati 1 % njihovih sredstev.

(e) Za zavarovanja, ki jih pokriva člen 2(1)(a) in (b) te direktive in ki so povezana z naložbenim kapitalom, in za dejavnosti iz člena 2(2)(c), (d) in (e) te direktive mora minimalni kapital znašati:

▼B

— 4 % delež matematičnih rezervacij, izračunanih po pogojih, določenih v prvem rezultatu v točki (a) tega poglavja, če zavarovalnica nosi naložbeno tveganje, in 1 % delež rezervacij, izračunanih na enak način, če zavarovalnica ne nosi naložbenega tveganja, če je trajanje pogodbe daljše od pet let, dodeljena sredstva za kritje stroškov upravljanja, ki so določena v pogodbi, pa so določena za dobo, daljšo od pet let, plus

— 0,3 % delež rizičnega kapitala, izračunanega po pogojih, ki so določeni v prvem pododstavku drugega rezultata v točki (a) tega poglavja, če zavarovalnica krije primer smrti.

C. Zajamčeni kapital

1. Ena tretjina zahtevanega minimalnega kapitala, kakor ga določa Poglavje B, predstavlja zajamčeni kapital. S pridržkom odstavka 2 tega poglavja, morajo najmanj 50 % tega kapitala prestavljati sestavine, ki so naštete v poglavju A(1) in (2).

2. (a) (a) Zajamčeni kapital pa ne sme biti nižji od 800 000 EUR.

   (b) Katera koli država članica lahko določi, da se minimalni zajamčeni kapital za družbe za vzajemno zavarovanje in zavarovalnice tipa družb za vzajemno zavarovanje in tontine zniža na 600 000 EUR.

   (c) Za družbe za vzajemno zavarovanje v drugem stavku druge alinee člena 3(6) te direktive, ko bodo uvrščene na področje uporabe te direktive, in za tontine lahko katera koli država članica dovoli, da se določitev minimalnega zajamčenega kapitala v višini 100 000 EUR z zaporednimi obroki po 100 000 EUR postopoma zviša na znesek, določen v točki (b) tega poglavja, kadarkoli se vplačila zvišajo za 500 000 EUR.

   (d) Minimalni zajamčeni kapital v točkah (a), (b) in (c) tega poglavja morajo sestavljati sestavine, ki so navedene v Poglavju A(1) in (2).

3. Družbe za vzajemno zavarovanje, ki želijo svojo dejavnost razširiti v smislu člena 6(4) ali člena 40 te direktive, tega ne smejo storiti, razen če takoj ne izpolnjujejo zahtev odstavka 2(a) in (b) tega poglavja.

▼B

PRILOGA V

DEL A

Razveljavljene direktive, skupaj z njihovimi poznejšimi spremembami (iz člena 72)

Direktiva Sveta 79/267/EGS

Direktiva Sveta 90/619/EGS

Direktiva Sveta 92/96/EGS

Direktiva 95/26/EGS Evropskega parlamenta in Sveta (samo člen 1, druga alinea, člen 2(2), četrta alinea in člen 3(1), kolikor se nanašajo na sklicevanja na Direktivo 79/267/EGS)

Direktiva 2002/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta

Druga Direktiva Sveta 90/619/EGS

Tretja Direktiva Sveta 92/96/EGS

Tretja Direktiva Sveta 92/96/EGS

Direktiva 95/26/EGS Evropskega parlamenta in Sveta (samo člen 1, druga alinea, člen 2(1), tretja alinea, člen 4(1), (3), (5) in člen 5, tretja alinea, kolikor se nanašajo na sklicevanja na Direktivo 92/96/EGS).

Direktiva 2000/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta (samo člen 2, kolikor se nanaša na sklicevanja na direktivo 92/96/EGS)

Direktiva 2002/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (člen 2)

DEL B

Roki za izvajanje

(iz člena 72)

Direktiva	*Rok za prenos*	*Rok za uporabo*
79/267/EGS (UL L 63, 13.3.1979, str. 1)	15. september 1980	15. september 1981
90/619/EGS (UL L 330, 29.11.1990, str. 50)	20. november 1992	20. maj 1993
92/96/ES (UL L 360, 9.12.1992, str. 1	31. december 1993	1. julij 1994
95/26/ES (UL L 168, 18.7.1995, str. 7)	18. julij 1996	18. julij 1996
2000/64/ES (UL L 290, 17.11.2000, str. 27)	17. november 2003	17. november 2002
2002/12/ES (UL L 77, 20.3.2002, str. 11)	20. september 2003	1. januar 2004

▼B

PRILOGA VI

Korelacijska tabela

Ta direktiva	Direktiva 79/267/EGS	Direktiva 90/619/EGS	Direktiva 92/96/EGS	Direktiva 95/26/EGS	Drugi akti	
člen 1(1)(a)			člen 1(a)			
člen 1(1)(b)		člen 3	člen 1(b)			
člen 1(1)(c)		člen 2(c)				
člen 1(1)(d)			člen 1(c)			
člen 1(1)(e)			člen 1(d)			
člen 1(1)(f)			člen 1(e)			
člen 1(1)(g)		člen 2(e)				
člen 1(1)(h) do (l)			člen 1(f) do (j)			
člen 1(1)(m)						nov
člen 1(1)(n)			člen 1(l)			
člen 1(1)(o), (p), (q)	člen 5(b), (c) in (d)					
člen 1(1)(r)				člen 2(1)		
člen 1(2)	člen 5(a), drugi stavek					
člen 2	člen 1					
člen 3(1) do (4)	člen 2					
člen 3(5) in (6)	člen 3					
člen 3(7)	člen 4					
člen 3(8)					Pristopna pogodba Avstrije, Finske in Švedske, sprejete s Sklepom 95/1/ES, Euratom, ESCS	
člen 4	člen 6					
člen 5	člen 7					
člen 6(1)	člen 8(1)					
člen 6(2)	člen 8(1), zadnji trije pododstavki					
člen 6(3)	člen 8(1)(a)					
člen 6(4)	člen 8(2)					
člen 6(5)	člen 8(3)					
člen 6(6)	člen 8(4)					
člen 7	člen 9					
člen 8			člen 7			
člen 9	člen 12					

▼B

Ta direktiva	Direktiva 79/267/EGS	Direktiva 90/619/EGS	Direktiva 92/96/EGS	Direktiva 95/26/EGS	Drugi akti	
člen 10	člen 15					
člen 11	člen 16					
člen 12	člen 22(1)					
člen 13	člen 23					
člen 14(1) do (5)			člen 11(2) do (6)			
člen 15			člen 14			
člen 16(1) do (5)			člen 15(1) do (5)			
člen 16(6)			člen 15(5)(a)			
člen 16(7)			člen 15(5)(b)			
člen 16(8)			člen 15(5)(c)			
člen 16(9)			člen 15(6)			
člen 17			člen 15(a)			
člen 18(1) in (2)	člen 13(1) in (2)					
člen 18(3)						nov
člen 18(4) do (7)	člen 13(3) do (7)					
člen 19	člen 14					
člen 20	člen 17					
člen 21			člen 19			
člen 22			člen 20			
člen 23(1)			člen 21(1), prvi podostavek			
člen 23(2)			člen 21(1), drugi podostavek			
člen 23(3), prvi podostavek			člen 21(1), tretji podostavek			
člen 23(3), drugi pododstavek			člen 21(1), četrti podostavek			
člen 23(4)			člen 21(2)			
člen 24			člen 22			
člen 25			člen 23			
člen 26			člen 24			
člen 27	člen 18					
člen 28	člen 19					
člen 29	člen 20					
člen 30	člen 20a					
člen 31	člen 21					

▼B

Ta direktiva	Direktiva 79/267/EGS	Direktiva 90/619/EGS	Direktiva 92/96/ EGS	Direktiva 95/26/ EGS	Drugi akti	
člen 32		člen 4				
člen 33			člen 28			
člen 34			člen 29			
člen 35		člen 15				
člen 36			člen 31			
člen 37	člen 24					
člen 38	člen 24a					
člen 39	člen 26					
člen 40	člen 10					
člen 41		člen 11				
člen 42		člen 14				
člen 43		člen 17				
člen 44			člen 38			
člen 45			člen 39(2)			
člen 46(1) do (9)			člen 40(2) do (10)			
člen 47			člen 41			
člen 48			člen 42(2)			
člen 49			člen 43(2)			
člen 50(1)			člen 44(2), prvi pododstavek			
člen 50(2)			člen 44(2), drugi pododstavek			
člen 50(3)			člen 44(2), tretji pododstavek			
člen 51(1) do (2)(f)	člen 27 do (2) (f)					
člen 51(2)(g)						nov
člen 51(3) in (4)						nov
člen 52	člen 31					
člen 53	člen 31a					
člen 54	člen 28					
člen 55	člen 29					
člen 56	člen 30					
člen 57	člen 32					
člen 58	člen 32a					
člen 59(1)	člen 32b(1)					
člen 59(2)	člen 32b(2)					

▼B

Ta direktiva	Direktiva 79/267/EGS	Direktiva 90/619/EGS	Direktiva 92/96/EGS	Direktiva 95/26/EGS	Drugi akti	
člen 59(3)	člen 32b (3)					
člen 59(4)	člen 32b (4)					
člen 59(5)	člen 32b (5)					
člen 59(6)	člen 32b (7)					
člen 60(1)	člen 33(4)					
člen 60(2)						
člen 61	člen 37					
člen 62, prvi pododstavek	člen 38	člen 28, prvi pododstavek				
člen 62, drugi do četrti pododstavek		člen 28, drugi do četrti pododstavek				
člen 63		člen 29				
člen 64			člen 47			
člen 65			člen 47			
člen 66(1), prvi pododstavek						nov
člen 66(1), drugi pododstavek			člen 48(1)			
člen 66(2)			člen 48(2)			
člen 67			člen 50			
člen 68(1)	člen 39(1)					
člen 68(2)	člen 39(3)					
člen 69(1)						nov
člen 69(2)					Direktiva 2000/64/ES, člen 3(1), prvi pododstavek	
člen 69(3)					Direktiva 2002/12/ES, člen 3(1), prvi pododstavek in Direktiva 2000/64/ES, člen 3(2)	
člen 69(4)					Direktiva 2000/64/ES, člen 3(1), prvi pododstavek in Direktiva 2002/12/ES, člen 3(1), drugi pododstavek	
člen 69(5)					Direktiva 2002/12/ES, člen 3(4)	

▼B

Ta direktiva	Direktiva 79/267/EGS	Direktiva 90/619/EGS	Direktiva 92/96/EGS	Direktiva 95/26/EGS	Drugi akti	
člen 70	člen 41	člen 31	člen 51(2)	člen 6(2)	Direktiva 2000/64/ES, člen 3(2) in Direktiva 2002/12/ES, člen 3(3)	
člen 71					Direktiva 2002/12/ES, člen 2	
člen 72						
člen 73						
člen 74						
Priloga I	Priloga					
Priloga II			Priloga I			
Priloga III			Priloga II			
Priloga IV						
Priloga V						
Priloga IV						